

Πρόγραμμα Διδασκαλίας

Ομάδα: Άχμεντ Αμπντελαζίζ , Κωνσταντίνα Ταπίνη, Μαρία Κωστάκη, Χρήστος Μαργώνης , Μαρία Κορρέ, Μάρα Βλαχοπούλου

(Παρασκευή 13/11/2015 - ώρες: 11.00 – 12.00 , 12.00 – 13.00 – τάξεις: Β1(15 μαθητές) , Β2(15 μαθητές)

Το θέμα που επιλέξαμε να ασχοληθούμε είναι ο αθλητισμός.

Είσοδος μαθητών: Η υποδοχή των μαθητών θα γίνει στην είσοδο της σχολής, θα κολλήσουμε νούμερα επάνω στις μπλούζες των μαθητών (δηλ σαν τα νούμερα που έχουν οι αθλητές στις εμφανίσεις τους, στους αγώνες).

Γνωριμία: Αφού οι μαθητές μπουν στην αίθουσα θα φτιάξουμε έναν κύκλο για να γνωριστούμε μεταξύ μας, λέγοντας ο καθένας το όνομα του και ποιο είναι το αγαπημένο του άθλημα. Κάθε φορά που θα μιλάει ένα παιδί θα έχει στα χέρια του ένα μικρό μπαλάκι. Έπειτα θα ακολουθήσει ένα παραμύθι σχετικά με τον αθλητισμό, η οποία θα περιέχει και ιστορία από τους αγώνες στην αρχαία Ελλάδα και τέλος θα παρουσιάσουν με παντομίμα – μίμηση πως φέρονται – κινούνται οι αθλητές.

Κυρίως δραματοποίηση: Έχουμε σκεφτεί διάφορα παιχνίδια σχετικά με τον αθλητισμό όπως, σκυταλοδρομίες σε όλο το χώρο της Λήδας, το κουταλάκι με το αυγό κλπ. Στη συνέχεια θα χωριστούν σε ομάδες, όπου αφού ειπωθεί ένα παραμύθι τα παιδιά θα αυτοσχεδιάσουν, αφού θα τους έχουμε δώσει οδηγία να περπατούν στο χώρο με διαφορετικούς τρόπους (πχ περήφανοι αθλητές, κουρασμένοι αθλητές μετά από έναν αγώνα, όταν βάζουν καλάθι ή γκολ, όταν χάνουν κ.α.) Τέλος ένα άλλο παιχνίδι που σκεφτήκαμε είναι: ένα παιδάκι κάθεται στο κέντρο της αίθουσας σε μια καρέκλα και έχει κλειστά μάτια και κάτω από την καρέκλα έχει πχ το κεφάλι από το χρυσόμαλλο δέρας ή κεφάλι από την Λερναία Ύδρα και τα υπόλοιπα παιδιά σιγά σιγά ,.ένα ένα πρέπει να το κλέψει ως Ηρακλής .Το παιδί φύλακας πρέπει να το καταλάβει και να τον ακουμπήσει, .τότε αυτόματα γυρίζει πίσω.

Ο χώρος θα έχει διαμορφωθεί με χαρτόνια που θα σχηματίζουν διαδρόμους, όπως τα στάδια, ταινία τερματισμού θα υπάρχει για το παιχνίδι με τις σκυταλοδρομίες. Θα υπάρχει ανάλογη μουσική με το θέμα του αθλητισμού.

Οι στόχοι της διδασκαλίας αφορούν στο να μάθουν τα παιδιά να λειτουργούν με ομαδικότητα, συλλογικό πνεύμα και να μάθουν την ευγενής άμιλλα.

Αυτοαξιολογήσεις

Άχμνεντ Αμπντελαζίζ

Φέτος, με το μάθημα "Η διδασκαλία της θεατρικής αγωγής στη πρωτοβάθμια και τριτοβάθμια εκπαίδευση", μας δόθηκε η ευκαιρία να κάνουμε μια διδασκαλία σε παιδιά του δημοτικού (Β', Γ', Δ' τάξεις). Με την ομάδα μου (Κωνσταντίνα Ταπίνη, Χρήστο Μαργώνη, Μαρία Κωστάκη, Μάρα Βλαχοπούλου, Μαρία Κορρέ και μετέπειτα Παγώνα Κοστρίβα) πήραμε την απόφαση να ασχοληθούμε αρχικά με 29 παιδιά της Γ' και της Δ' δημοτικού. Στη συνέχεια ωστόσο αποφασίσαμε να κάνουμε τρεις διδασκαλίες, δηλαδή στα δύο τμήματα της Β' τάξης, έτσι ώστε να απαλλαγθούμε απ' τις προφορικές εξετάσεις, αλλά και για να αποκτήσουμε περισσότερη εμπειρία. Αρχικά, λοιπόν συννενοήθηκαμε και αποφασίσαμε ότι η διδασκαλία μας θα αφορά τον αθλητισμό, το συλλογικό πνεύμα και την ευγενή άμιλλα. Βρήκαμε διάφορες ασκήσεις και παιχνίδια σχετικά με το θέμα και μια δραματοποίηση. Η αλήθεια είναι πως τη μέρα της πρώτης διδασκαλίας είχα πολύ άγχος παρόλο που είχαμε προετοιμαστεί αρκετά καλά. Εγώ είχα αναλάβει να τους διηγηθώ την ιστορία-παραμύθι που είχαμε σκεφτεί. Και τα δύο τμήματα ανταποκρίθηκαν στις δράσεις που τους κάναμε, ωστόσο η δραματοποίηση μας δεν ήταν τόσο δυνατή όσο τα παιχνίδια μας, καθώς τα παιδιά δεν είχαν στο μυαλό τους το συλλογικό πνεύμα, αλλά ήθελαν απλά να παίξουν ποδόσφαιρο. Παρόλα αυτά στο τέλος πήραν το μήνυμα της ευγενής άμιλλας που θέλαμε να τους περάσουμε. Η τρίτη φορά με την Γ' και Δ' δημοτικού ήταν πολύ διαφορετική. Δεν είχα καθόλου άγχος, παρόλο που ήταν πιο πολλά τα παιδιά (29). Αυτή τη φορά τους έκανα εγώ τη πρώτη άσκηση (τη γνωριμία στο κύκλο με τη μπάλα, το ξεπιασμα και το τραγούδι της γυμναστικής). Τα παιδιά αυτά είχαν πολύ ενέργεια και όρεξη και φαινόταν πως τους άρεσε η όλη διαδικασία. Η δραματοποίηση άλλαξε και έγινε πιο σαφές το μήνυμα της συλλογικότητας και όταν τους ρωτήσαμε τι μάθανε από τη διδασκαλία απαντήσανε όλοι ότι δε πρέπει να είμαστε άδικοι και να μη λέμε ψέμματα. Όλοι καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι τα πήγαμε πολύ καλά στη τρίτη μας διδασκαλία. Στη πρώτη διδασκαλία, είχα πει πως ακόμα το σκέφτομαι για το αν θέλω να ασχοληθώ με το θέατρο στην εκπαίδευση. Τώρα είμαι σίγουρος ότι θέλω να ασχοληθώ με αυτό, μ'άρεσει η ενασχόληση με τα παιδιά και αυτό το κατάλαβα μέσα απ' αυτό το μάθημα και χαίρομαι που μου δόθηκε αυτή η δυνατότητα.

Κωνσταντίνα Ταπίνη

Στις τρεις διδασκαλίες που κάναμε με την ομάδα το θέμα ήταν ο αθλητισμός και η ευγενής άμιλλα. Ως στόχο σαν ομάδα είχαμε να κατανοήσουν τα παιδιά την έννοια της ευγενούς άμιλλας και να παίζουν ομαδικά και δίκαια. Σαν ομάδα συνεργαστήκαμε ωραία και όλοι μαζί, με τις ιδέες του ο καθένας βγάλαμε ένα καλό αποτέλεσμα. Στις δύο πρώτες

διδασκαλίες, που ήταν δύο τάξεις της δευτέρας δημοτικού είχαμε όλοι περισσότερο άγχος και νομίζω ότι δεν τους έγινε απόλυτα κατανοητός ο στόχος της διδασκαλίας. Στην τρίτη διδασκαλία όμως, που ήταν παιδιά της τρίτης και τετάρτης δημοτικού, με μία αλλαγή που κάναμε στη δραματοποίηση νομίζω ότι έγινε πιο κατανοητό και εμείς οι ίδιοι είμασταν πιο καλοί. Σε αυτή τη διδασκαλία προστέθηκε στην ομάδα και η Παγώνα που μας βοήθησε στην αλλαγή της δραματοποίησης. Όσον αφορά εμένα στις πρώτες διδασκαλίες ήμουν αγχωμένη για το πως θα τα καταφέρουμε με τόσο μικρά παιδιά. Αλλά στην τρίτη δεν είχα καθόλου άγχος και το διασκεδάσα πάρα πολύ. Είναι μία ξεχωριστή εμπειρία που θα κρατήσω και θα ήθελα να ασχοληθώ με το θεατρικό παιχνίδι.

Χρήστος Μαργώνης

Πριν κάνουμε την πρώτη διδασκαλία είχα αρκετό άγχος γιατί ήταν κάτι που δεν είχα ξανακάνει και είχαμε όλοι περιέργια για το αν θα πετύχει. Η πρώτη διδασκαλία τελικά πήγε πολύ καλά καθώς τα παιδιά ήταν αρκετά συνεργάσιμα μαζί μας και καταφέραμε να τους περάσουμε το πνεύμα του αθλητισμού. Το ίδιο συνέβη και στην δεύτερη διδασκαλία, καθώς όπως ήταν φυσικό είχαμε πολύ λιγότερο άγχος. Η τρίτη διδασκαλία που έγινε μετά από ένα μήνα σχεδόν πήγε ακόμα καλύτερα από τις προηγούμενες γιατί αλλάξαμε και το δρώμενο και έγινε πιο κατανοητό και τα παιδιά όπως και εμείς το διασκεδάσαμε παρά πολύ. Τέλος εγώ το χάρηκα αρκετά καθώς με αγαπήσαν πολύ τα παιδιά και δέθηκα μαζί τους και σκέφτομαι να ασχοληθώ με το θέατρο στην εκπαίδευση.

Μαρία Κωστάκη

Κατά τη γνώμη μου και οι τρεις διδασκαλίες μας κύλησαν ομαλά και σαν ομάδα ήμασταν αρκετά οργανωμένοι. Το θέμα το οποίο επιλέξαμε να ασχοληθούμε ήταν ο αθλητισμός και η ευγενής άμιλλα. Ο στόχος μας ο οποίος ήταν να μάθουν τα παιδιά να αγωνίζονται δίκαια, έγινε κατανοητός. Στην πρώτη και δεύτερη διδασκαλία ήμασταν περισσότερο αγχωμένοι μιας και είχαμε αρκετό καιρό να ασχοληθούμε με αυτό το αντικείμενο. Μάλιστα κατά τη διάρκεια της πρώτης και δεύτερης διδασκαλίας τα παιδιά αποσυντονίζονταν κατά τη δραματοποίηση μας με το παιχνίδι του ποδοσφαίρου. Στην τρίτη μας διδασκαλία ήρθε ένα νέο μέλος στην ομάδα μας, η Παγώνα, όπου και αλλάξαμε διάφορα πράγματα. Η πιο σημαντική αλλαγή ήταν αυτή του αγωνίσματος όπου και αντικαταστήσαμε το ποδόσφαιρο με τα μήλα, γεγονός που βοήθησε να γίνει πιο κατανοητός ο στόχος μας. Τέλος, σαν εμπειρία ήταν πολύ ωραία και το αντικείμενο με ενδιαφέρει πολύ ώστε να ασχοληθώ και στη συνέχεια με αυτό, προσπαθώντας στο μεταξύ να βελτιωθώ και να εξελιχθώ.

Μάρα Βλαχοπούλου

Σε αυτές τις τρεις διδασκαλίες που μου δόθηκε η ευκαιρία να συμμετάσχω με τα υπόλοιπα μέλη της ομάδας μου, μπόρεσα να παρατηρήσω τον εαυτό μου ανάμεσα από τους χαρακτήρες αυτών των παιδιών του δημοτικού. Παρατήρησα, δηλαδή, πως μετά την πρώτη διδασκαλία, οι επόμενες δύο είχαν μεγάλη διαφορά, καθώς είχα πάρει τον αέρα πλέον, και εγώ και όλη η ομάδα μου ώστε μπορούσαμε να απελευθερωθούμε πιο πολύ για τις άλλες δύο τάξεις. Ήταν τρεις ξεχωριστές εμπειρίες γιατί η κάθε τάξη είχε την δική της ιδιαιτερότητα, ήταν τρεις διαφορετικές δοκιμασίες για την ομάδα μου που πιστεύω ολοκληρώσαμε επιτυχώς με την ομαδικότητα που προσπαθήσαμε κιόλας να τους την περάσουμε και ως μήνυμα σημαντικό για τον αθλητισμό. Κάτι σημαντικό που συνειδητοποίησα μέσα από όλο αυτό, είναι πως αν όλες αυτές οι ασκησούλες προσαρμόζονταν, ανάλογα με την κάθε ηλικία, σε σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης το αποτέλεσμα στους μαθητές θα έμενε, πιστεύω, και θα χαιρόνταν να κάνουν μάθημα χωρίς να "τρέμουν" να μάθουν το μάθημα της ιστορίας "παπαγαλία". Θα ήταν μια έξυπνη και δραστήρια αποτύπωση όλων των καθημερινών καταστάσεων αυτής της μικρής κοινωνίας που θα προετοίμαζε τους μαθητές της για την ζωή.

Μαρία Κορρέ

Σχετικά με τις τρεις διδασκαλίες που πραγματοποιήθηκαν πιστεύω ότι γενικότερα εισέπραξα ανάμεικτα συναισθήματα (χαρά, θυμό) και ήταν μια πολύ σημαντική εμπειρία που σίγουρα θα με βοηθήσει να εξετάσω και αυτόν τον τομέα όταν βγω στην αγορά εργασίας. Όσον αφορά την ομάδα, θεωρώ ότι λειτούργησε και συνεργάστηκε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Τα παιδιά γενικά προσπάθησαν να συνεργαστούν αλλά μερικές φορές δοκίμαζαν και την υπομονή μου. Πιστεύω πως το αποτέλεσμα ήταν ικανοποιητικό συνολικά και παρόλο που διατηρώ μια επιφύλαξη για το αν μου αρέσει, νομίζω ήταν ο καλύτερος τρόπος για να το ανακαλύψω.

Παγώνα Κοστρίβα

Η εμπειρία μου με τα παιδιά ήταν υπέροχη όπως και με την ομάδα των συμφοιτητών μου. Είμαστε αρκετά οργανωμένοι και γεμάτοι ενέργεια. Τα παιδιά ήταν αρκετά συνεργασιμα και έδειχναν ενδιαφέρον σε ότι τους λέγαμε. Μας πρόσφεραν απίστευτη χαρά. Εγώ προσωπικά παρουσίασα δύο δραστηριότητες. Η πρώτη δραστηριότητα ήταν η εξής: τα παιδιά περπατούσαν στο χώρο και όταν χτυπούσα παλαμακι σταματούσαν. Μετά τους έδινα μία εντολή που είχε σχέση με τον αθλητισμό πχ ποδοσφαιριστές. Στην επόμενη δραστηριότητα τα παιδιά καθόντουσαν σε κύκλο και εγώ πήγαινα στο αυτί ενός παιδιού και του έλεγα ένα επίθετο και ένα επάγγελμα πχ κουτση μπαλαρίνα μετά έπρεπε ο μαθητής

να μπει στον κύκλο και να το μιμηθεί . Τα παιδιά ανταποκρίθηκαν αρκετά καλά και στις δυο δραστηριότητες . Η σχέση με τα παιδιά είναι αμφίδρομη ότι τους δίνεις παίρνεις και αυτή είναι η μαγεία.

Ομάδα: Αρναουτάκη Σοφία, Γκιουλεμέ Ξένια, Κουλετάκης Στέλιος, Μηναδάκης Ζαχαρίας, Περιστερής Ερμής, Σεγκάι Ζωή, Σιώζος Κωνσταντίνος

Ημερομηνία παρουσίασης: 18.12.2015

Ώρα παρουσίασης: 11.00_12.00

Τάξη: Α' Λυκείου (15 μαθητές)

Θέμα διδασκαλίας: Τεχνολογία

Η πρόοδος της ομάδας έως 20.11.2015

Υποδοχή μαθητών

Ο εμπυχωτής υποδέχεται τους μαθητές στην είσοδο του κτηρίου. Κρατά ένα καλάθι, τους δίνει αυτοκόλλητες ετικέτες και τους ζητά να γράψουν το όνομα τους, να τις κολλήσουν στα κινητά τους και να τα αφήσουν μέσα στο καλάθι. Τους εξηγεί πως το καλάθι θα είναι στην αίθουσα καθ' όλη τη διάρκεια της δραματοποίησης και δεν χρειάζεται να φοβούνται.

Στη συνέχεια τους ανεβάζει στην αίθουσα η οποία είναι χωρισμένη σε δύο μέρη. Μπαίνουν από την πίσω πόρτα της Λήδας και βλέπουν τους υπόλοιπους εμπυχωτές σαν εκθέματα να ασχολείται ο καθένας με κάτι που αφορά την «Τεχνολογία», για παράδειγμα ένας θα μιλάει στο κινητό, άλλος θα παίζει video games κ.α.. Βλέπουν όλοι μαζί τα εκθέματα για τρια περίπου λεπτά και τότε οι εμπυχωτές βγαίνουν από την αίθουσα. Εκείνος που τους υποδέχτηκε, μένει, και μέσα από συζήτηση με τους μαθητές τους οδηγεί στο να βρουν το θέμα με το οποίο θα ασχοληθούμε, δηλαδή την «Τεχνολογία».

Παιχνίδι γνωριμίας

Εκπομπή «εσύ αποφασίζεις»

Όταν το θέμα βρεθεί, οι εμπυχωτές που βγήκαν από την αίθουσα ανοίγουν τις ενδιάμεσες πόρτες της Λήδας και μεταφερόμαστε στο άλλο μισό, το οποίο θα είναι από πριν διαμορφωμένο σαν ένα τηλεοπτικό στούντιο για να ξεκινήσει η εκπομπή «εσύ αποφασίζεις». Ο κάθε εμπυχωτής έχει ένα ρόλο (παρουσιαστής, floor manager, ηχολήπτης, camera man, φωτογράφος κλπ.) και οι μαθητές είναι το κοινό.

Ο παρουσιαστής διαλέγει τέσσερα κινητά και διαβάζει τα ονόματά τους. Τα παιδιά αυτά σηκώνονται, συστήνονται και ο παρουσιαστής τους αναφέρει ένα θέμα σχετικά με την τεχνολογία. Για παράδειγμα «Το αποψινό θέμα της εκπομπής είναι το facebook, θέλουμε οι δύο να μας πείτε δύο υπέρ και οι άλλοι δύο, δύο κατά». Το θέμα τελειώνει με την ψηφοφορία του κοινού για το ποιά ομάδα είχε τα καλύτερα επιχειρήματα. Έπειτα επαναλαμβάνεται το ίδιο με διαφορετικά θέματα και διαφορετικούς καλεσμένους μέχρι να γνωριστούμε όλοι.

Παιχνίδι ενεργοποίησης

Σε αυτό το σημείο θέλουμε να βάλουμε ένα παιχνίδι ώστε να ενεργοποιηθούν και να μας οδηγήσει στο κλείσιμο.

Παιχνίδι δραματοποίησης

Είμαι, μου λείπει, με αντικατέστησε

Οι εμπυχωτές μοιράζουν μαρκαδόρους στους μαθητές και τους αναθέτουν να γράψουν σε ένα μεγάλο χαρτόνι, κάτι που έχει χαθεί σήμερα λόγω της τεχνολογίας. Άφου όλοι γράψουν, καθόμαστε σε ένα κύκλο και βάζουμε στο κέντρο το χαρτόνι με τις λέξεις, ο καθένας παίρνει ένα φύλλο χαρτί και τότε θα τους ζητήσουμε να διαλέξουν όλοι μια λέξη από αυτές που έγραψαν και να συμπληρώσουν την πρόταση όποτε νιώσουν έτοιμοι. Για παράδειγμα αν η λέξη που διάλεξε το παιδί είναι η αλάνα «είμαι η αλάνα, μου λείπουν τα παιδιά που έπαιζαν ποδόσφαιρο, με έχει αντικαταστήσει το playstation».

Χαιρετισμός

Εδώ θα βάλουμε ένα παιχνίδι χαιρετισμού.

Α) Άσκηση γνωριμίας: Σε ένα κύκλο ξεκινάμε να παρουσιάζουμε τον εαυτό μας και παράλληλα κάθε φορά που θα συστηνόμαστε, σε ένα κουτί που θα υπάρχει στην μέση του κύκλου θα βάζουμε τις φοβίες μας μέσα με νοητό τρόπο και εφόσον τελειώσει όλων η σειρά θα πάρουμε το κουτί και θα πούμε στα παιδιά: "τώρα αφήνουμε τις φοβίες μας πίσω και ξεκινάμε τις δραστηριότητες". Έπειτα θα μοιράσουμε κάποιες κάρτες που θα κρεμαστούν στο λαιμό που ο καθένας μας θα γράψει το όνομά του. Μπροστά θα έχει το κλειδί του σολ και απο πίσω τον όρο του bullying.

Β) Πες το μ' ένα τραγούδι: Τα παιδιά χωρίζονται σε 2 ομάδες και ο εμπυχωτής τους λέει ποια ομάδα θα είναι η Α και ποια η Β. Η κάθε ομάδα θα πρέπει να διαλέξει δύο ή τρία τραγούδια. Όταν θα τα έχουν ετοιμάσει τα παιδιά ο εμπυχωτής θα ξεκινήσει την δραστηριότητα. Η α' ομάδα λέει τους στίχους του τραγουδιού ακίνητη. Η β' ομάδα προσπαθεί από την απέναντι πλευρά να αναπαραστήσει με σωματική και θεατρική έκφραση τους στίχους του τραγουδιού. Έπειτα γίνεται το αντίστοιχο και με την β' ομάδα και το παιχνίδι τελειώνει όταν και οι δύο ομάδες τελειώσουν τα τραγούδια τους. Η αναπαράσταση μπορεί να γίνει λέγοντας το τραγούδι στίχο στίχο ή στροφή στροφή. Το τραγούδι μπορεί να τραγουδιέται με διάφορους τρόπους (ψιθυριστά, δυνατά, χαμηλά, υψηλά) και το ύψος μπορεί να είναι ουδέτερο με πάθος βαριεστημένο ανάλογα με τις οδηγίες που θα δώσει ο ίδιος ο εμπυχωτής.

Σκοπός άσκησης:

Αυτοσυγκέντρωση, κινητικότητα, δημιουργικότητα, ρυθμικότητα και δυνατότητα θεατρικής έκφρασης.

Γ) Τι νιώθω όταν: Η άσκηση αυτή είναι κυρίως αυτοσχεδιαστική. Ο εμπυχωτής θέτει κάποιες ερωτήσεις στα παιδιά όπως: Τι νιώθουμε όταν μας κοροϊδεύει ο συμμαθητής μας στο σχολείο; έχουμε ετοιμάσει κάποια συναισθήματα που θα επιλέξουν τα παιδιά ώστε να χωριστούν σε ομάδες. Τα παιδιά που έχουν επιλέξει το ίδιο συναίσθημα θα μπου στην ίδια ομάδα. Στην συνέχεια, όταν χωριστούν σε ομάδες, θα τραβήξουν ένα άλλο χαρτί που θα τους δίνει τις ιδέες και αυτά στην συνέχεια να σκεφτούν πως μπορούν να το αναπαραστήσουν. Όταν τελειώσουν όλες οι ομάδες τελειώνει και η άσκηση.

Σκοπός άσκησης: δίνεται η δυνατότητα στα παιδιά να αναπαραστήσουν τις διάφορες καταστάσεις που ενδεχομένως συμβαίνουν στα σχολεία μεταξύ των μαθητών ώστε να μπου στη θέση των παιδιών που ίσως κακοποιούνται από άλλα παιδιά και να παραδειγματιστούν. Επίσης δίνεται η δυνατότητα να αυτοσχεδιάσουν τα παιδιά και να μπορέσουν να έχουν έμπνευση.

Δ) Σχεδιάσαμε ένα ανθρωπάκι. Έπειτα σε σλάιτς θα δείξουμε φωτογραφίες που θα ασκούν bullying κάποια παιδιά και τα παιδιά ανάλογα με τις φωτογραφίες που θα βλέπουν θα γραφούν πάνω στο ανθρωπάκι διάφορες λέξεις. Παράλληλα θα συζητάμε τις συμπεριφορές και τα συναισθήματα που μας προκαλούν οι φωτογραφίες. Έπειτα θα σκίσουμε σε κομματάκια το ανθρωπάκι και θα το κολλήσουμε με τσιρότα και με αυτό τον τρόπο δείχνουμε στα παιδιά ότι όταν κάποιος μας ασκεί βία είτε λεκτικά είτε σωματικά ποτέ ξανά δεν θα μπορούμε να είμαστε και να νιώθουμε το ίδιο όπως πριν. Τα τραύματα της ψυχής θα μείνουν πάντα πάνω μας. Δεν διορθώνεται εύκολα μια τέτοια κατάσταση.

Ε) Η προτελευταία δραστηριότητα θα είναι ένα μικρό δρώμενο ανάμεσα στους εμπυχωτές, όπου θα υπάρχει ένα θύμα και οι θύτες. Θα κάνουμε θέατρο του καταπιεσμένου και θα παρέμβουν τα παιδιά μέσα σε αυτό και θα προσπαθήσουν, όποια συμπεριφορά δεν τους αρέσει να την αλλάξουν. Έπειτα, θα συζητήσουμε τα μηνύματα που βγαίνουν μέσα από αυτό το δρώμενο.

Τέλος σαν αποθεραπεία θα απλώσουμε ένα χαρτί και θα γράψουμε όλοι μαζί τις εντυπώσεις μας και ότι άλλο θέλουμε, με μαρκαδόρους.

Παρατηρήσεις απο τα μέλη της ομάδας σχετικά με την διδασκαλία:

Δώρα Καϊτατζή Στις 14/12/15 στην αίθουσα Λήδας Τασοπούλου με τα μέλη της ομάδας μου Σαπόκολου Σοφία, Αρτινού Βασιλική, Ζωγράφος Δημήτρης, Σταυριάννα Στάθη κάναμε διδασκαλία με κύριο θέμα το bullying, μιας και που στις μέρες μας το φαινόμενο αυτό είναι συχνό.

Οι παρατηρήσεις μου είναι λίγες και θετικές ως προς το αποτέλεσμα. Η υποδοχή των παιδιών έγινε από εμένα πριν μπούμε ακόμη στην αίθουσα και ξεκινήσουμε την διδασκαλία, πριν αφήσουμε όλους του φόβους μας στο μαγικό κουτί που θα έκλεινε οριστικά (τους το είπα να το κάνουν πριν μπου στην αίθουσα). Είχε αναπτυχθεί ήδη μεταξύ μας ένα όμορφο ζεστό, φιλικό κλίμα και μου έκανε εντύπωση η ωριμότητα και η

συμπεριφορά τους από την αρχή. Στην συνέχεια, όταν άρχισαν οι δραστηριότητες, φάνηκε το πόσο άρεσαν στα παιδιά, είχαν συγκεντρωθεί μέσα σε αυτές και με την σωστή καθοδήγηση από εμάς προσπαθήσαμε να επιτύχουμε στους στόχους της κάθε μιας. Ακόμη και οι πιο ανήσυχοι μαθητές συμμετείχαν με τον δικό τους σκανδαλιάρικο τρόπο στις δραστηριότητες και μάλιστα επειδή ερωτήθηκαν για αυτές μου είπαν χαρακτηριστικά: «ήταν όλα τέλεια, σας παρακαλούμε να έρθετε στο σχολείο μας να μας κάνετε μάθημα». Τα παιδιά τα βρήκα πολύ δημιουργικά. Τραγουδήσαμε, συνθέσαμε, παίξαμε, ευαισθητοποιηθήκαμε με απόλυτη επιτυχία. Καμιά φορά όταν έκανα λίγο φασαρία και χαλούσαν την δραστηριότητα και την συγκέντρωση της ομάδας, σήκωνα το χέρι μου για να απλώσουμε όλη μαζί την ησυχία όπως τους είχα πει από την αρχή. Εκεί που δυσκολευτήκαμε λίγο ήταν με το δρώμενο που είχαμε σχεδιάσει πάνω στο θέμα μας (bullying) όπου παρέμβαιναν τα παιδιά με δική τους πρωτοβουλία και άλλαζαν όποια κατάσταση δεν τους άρεσε. Ακόμη και με το ανθρωπάκι που το σκίσαμε και το κολλήσαμε όπως πριν προκειμένου να δείξουμε στα παιδιά, πως, όταν πληγώνεται κάποιος ποτέ δεν θα μπορέσει να ξανά είναι, όπως πριν είτε το κάνεις με λεκτική βία είτε με σωματική, είδαμε πως κάποια παιδιά συγκινήθηκαν τους άγγιξε στην ψυχή και φοβηθήκαμε λίγο αρχικά για την ψυχική τους κατάσταση εκείνη την στιγμή, διότι ήταν αρκετά ευαίσθητα, αλλά ευτυχώς όλα έληξαν με επιτυχία και περάσαμε τα μηνύματα που θέλαμε.

Όσον αφορά τον ρόλο μου σαν εμψυχώτρια δεν θα μπορούσα να πω τίποτα λιγότερο πέραν, ότι δεν υπάρχει καλύτερο συναίσθημα από το να διδάσκεις και να εμψυχώνεις παιδιά, ειδικά σε αυτή την ηλικία, θέατρο και η ευχαρίστηση τους να διαγράφεται στα πρόσωπα τους αλλά και η εκτίμηση τους προς το πρόσωπό μου. Πραγματικά όλα τα παιδιά μου έδειξαν την αγάπη τους και εγώ την δική μου. Οι προσπάθειες μου να κάνω ότι μπορώ και να βάλω τα δυνατά μου, ώστε φεύγοντας από εκεί τα παιδιά να είναι ευχαριστημένα απέδωσαν καρπούς. Άλλωστε είναι αυτό που θέλω να κάνω για το υπόλοιπο της ζωής μου γιατί το αγαπώ.

Σοφία Σαπόκολου: Με την ομάδα μου αναλάβαμε να κάνουμε θεατρικό παιχνίδι στα παιδιά της δευτέρας γυμνασίου του μουσικού σχολείου. Τα παιδιά ήταν 21 και είχαν κάνει κάτι αντίστοιχο.

Αυτό που παρατήρησα είναι ότι τα παιδιά ήταν προετοιμασμένα και εξοικειωμένα με το να εκτίθενται. Στις ασκήσεις-παιχνίδια που τους κάναμε όλα έδειξαν προθυμία να συμμετάσχουν χωρίς το φόβο της έκθεσης.

Στην άσκηση γνωριμίας γνωρίσαμε τα παιδιά, βάζοντας τα να πουν το όνομα τους και κάτι που τους αρέσει να κάνουν. Στην άσκηση πες το με ένα τραγούδι χωριστήκαμε σε ομάδες όπου η καμιά έπρεπε να λέει ένα τραγούδι και η άλλη να το κάνει αναπαράσταση. Η άσκηση αυτή άρεσε στα παιδιά. Επέλεξαν εύκολα τα τραγούδια που θα έλεγαν και κινούνταν με τεράστια ευκολία. Επίσης, στην δραστηριότητα με τα slites και τα συναισθήματα αυτό που παρατήρησα ήταν ότι πιο πολύ συμμετείχαν τα αγόρια σε αντίθεση με τα κορίτσια, τα οποία μόνο παρατηρούσαν. Σε αυτή την άσκηση βάζαμε να δουν κάποιες εικόνες, οι οποίες εμπειρείχαν σκηνές βίας και στη συνέχεια έπρεπε να γράφουν σε ένα ανθρωπάκι από χαρτόνι που είχαμε φτιάξει, τι συναισθήματα τους

προκαλούσαν οι εικόνες που έβλεπαν. Σ' αυτή τη δραστηριότητα περισσότερη συμμετοχή είχαν τα αγόρια της τάξης. Αφού γράψαμε όλες αυτές τις στενάχωρες λέξεις πάνω στο χαρτονένιο ανθρωπάκι, έπρεπε μετά να το σχίσουμε και κολλήσουμε στη συνέχεια τα κομμάτια με χαζαπλαστ. Αυτό που μου έκανε εντύπωση σε αυτό το σημείο ήταν το γεγονός ότι τα κορίτσια της τάξης δε μιλούσαν και η διάθεση τους δεν ήταν ίδια όπως στην αρχή της διδασκαλίας. Αυτό κατά την άποψη μου μπορεί να συνέβη επειδή είχαν βιώσει κάτι αντίστοιχο στο σχολικό τους περιβάλλον ή σπουδήποτε αλλού. Τέλος, κάτι άλλο που θέλω να αναφέρω είναι το δρώμενο που κάναμε, το οποίο είχε τις βάσεις του από το θέατρο του καταπιεσμένου. Στο δρώμενο αυτό, στο οποίο συμμετείχαμε εμείς και απεικόνιζε μία σκηνή λεκτικής βίας, θέλω να κάνω την εξής παρατήρηση: Οι μαθητές στην αρχή σταματούσαν την πλοκή για να κάνουν κάτι που αυτοί θα έκαναν αν το περιστατικό αυτό συνέβαινε σε αυτούς. Στη συνέχεια όμως μας διέκοπταν και έπαιζαν τα ίδια όπως αυτά ήθελαν. Δεν παρενέβη κανένας από τους εμπυχωτές σ' αυτό το σημείο καθώς το θέατρο του καταπιεσμένου για να γίνει σωστά έπρεπε πρώτα να προηγηθούν πολλές ασκήσεις προετοιμασίας. Έτσι αφήσαμε τα παιδιά να εξελίξουν την άσκηση όπως ήθελαν.

Τα παραπάνω αποτελούν παρατηρήσεις τις οποίες ήθελα να τις καταθέσω και γραπτώς. Όσον αφορά την εμπειρία μου, είχα πάρα πολύ άγχος μέχρι και τα μέσα της διδασκαλίας και δεν μπόρεσα να απολαύσω όσο ήθελα αυτό που γινόταν. Προς το τέλος χαλάρωσα, πράγμα που έπρεπε να γίνει από την αρχή. Παρόλα αυτά ήταν μια μοναδική και πολύ ευχάριστη εμπειρία. Μου άρεσε που τα παιδιά ήταν μεγάλα και ένιωθα και εγώ σχεδόν κοντά στην ηλικία τους. Κλείνοντας, θα ήθελα να εκφράσω την επιθυμία μου για επανάληψη αυτής της εμπειρίας, με σκοπό να βρεθώ αντιμέτωπη ξανά με παιδιά και να αποδείξω στον εαυτό μου ότι μπορώ να τα βγάλω εις πέρας με οποιαδήποτε διδασκαλία.

Βασιλική Αρτινού: Στην διδασκαλία που πραγματοποιήσαμε εγώ και η ομάδα μου στην β' γυμνασιου με θέμα την σχολική κακοποίηση(bullying)εχω εκλαβει τα καλυτερα συναισθηματα τα παιδια και οι εμπυχωτες της ομαδας συνεργαστηκαμε αμεσως και ολα αυτα που ειχαμε συμφωνησει εγιναν πραξη χωρις κανενα προβλημα.Αγχως υπηρχε πολυ απο την μερια μου αν θα τα καταφερω αλλα ο ενας βοηθουσε τον αλλων και ολα κυλησαν μια χαρα.Τα παιδια μου εδωσαν θαρος με την ενεργεια τους την ανυπομονησια τους να δουν τι ακριβως θα τους κανω εγω και τα υπολοιπα παιδια τα συναισθηματα μονο θετικα θα μπορούσαν να ειναι ποσο μαλλον για εμενα που θελω πολυ να ακολουθησω αυτο τον κλαδο της θεατρολογιας.Επισης εμαθα πολλα απο αυτη την διδασκαλια γιατι ειναι διαφορετικα να προετοιμαζεις κατι στην θεωρια κι αλλιως να το βιωνεις κι εσυ μαζι με τους μαθητες σου.Τελος θα ηθελα να προσθεσω και να ευχαριστησω εσας κ.Τσιαρα και την ομαδα μου που μου εδωσαν αυτη την ευκαιρια να μαθω περισσοτερα.

Σταυριάννα-Μαρία Στάθη

Καθώς είχα την ευκαιρία να έχω μια μικρή εμπειρία από άλλες διδασκαλίες δεν δυσκολεύτηκα αρκετά να συντονιστώ και με την ομάδα αλλά κυρίως και με τα παιδιά. Η μόνη δυσκολία που αντιμετωπίσαμε σαν ομάδα ήταν η ηλικία των παιδιών και το θέμα καθώς έπρεπε να περάσουμε στα παιδιά το μήνυμα του θέματος μας "Σχολικός εκφοβισμός" χωρίς να θίξουμε βαθύτερα συναισθήματα. Για καλή μας τύχη τα παιδιά ανταποκρίθηκαν με αρκετή ωριμότητα και μας βοήθησαν ώστε να ολοκληρώσουμε την διδασκαλία όπως ακριβώς την είχαμε σχεδιάσει. Σαν ομάδα είχαμε καλή σύνδεση και υπήρχε πολύ καλή συνεργασία και θέληση από την αρχή.

Δημήτρης Ζωγράφος: Η εμπειρία που είχα με την διδασκαλία στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση μου άφησε άκρως ωραίες εντυπώσεις. Με έβαλε σε δεύτερες σκέψεις όσον αφορά την διδασκαλία και την περιέργεια να ασχοληθώ με όλο αυτό το κομμάτι. Αποκλειστικά για το μάθημα που κάναμε στην τάξη του μουσικού σχολείου μπορώ να πω ότι τα πήγαμε πάρα πολύ καλά σαν ομάδα και τα παιδιά το ευχαριστήθηκαν ιδιαίτερα. Δεν μπορώ να παραβλέψω ότι τα παιδιά ήταν άκρως συνεργάσιμα ,κάτι που βοήθησε στην ροή των δραστηριοτήτων, όπως και ανήσυχα. Ιδιαίτερη εντύπωση μου έκανε ότι τα παιδιά ολόκληρης της τάξης είχαν διαφορετικές αντιδράσεις, και κυρίως τα αγόρια τα οποία εκδήλωσαν συναισθήματα συμπόνιας αλλά και έντονη επιθυμία να βοηθήσουν τα άτομα που είναι σε δύσκολη θέση. Από την άλλη πλευρά τα κορίτσια της τάξης δεν ήθελαν να εκτεθούν και να δείξουν τον πραγματικό τους εαυτό προς όλο αυτό το πολύ λεπτό ζήτημα.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ 5ΗΣ ΟΜΑΔΑ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΡΙΑ: ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ

ΘΕΜΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ : Μέλισσες-συλλογικότητα και ομαδικότητα

Εισαγωγή

Τρεις εμψυχώτριες βρίσκονται κάτω για να υποδεχτούν τα παιδιά. Καθώς ανεβαίνουν τα σκαλιά τους φοράμε καπέλα-μέλισσες(ειδική κατασκευή).Όλοι μαζί κάνουμε “ζζζζ” “ανεβαίνοντας σε σχήμα τρενάκι. Μπαίνουμε στην αίθουσα και καθώς περνά το τρενάκι,αφήνουν στις καρέκλες που βρίσκονται δεξιά και αριστερά της αίθουσας,ενας-ενας τα πράγματα τους(με τη βοήθεια της εμψυχώτριας που βρίσκεται πρώτη). Όλα αυτά γίνονται κάτω από τη σκηνή.Παράλληλα πάνω στη σκηνή, βρίσκεται μια απ τις εμψυχωτριες ντυμένη μέλισσα (η οποία κοιμάται στη φωλιά της πίσω από τα δέντρα).

Προθέρμανση

1. Μετά το τρενάκι η εμψυχώτρια τους βάζει σε κύκλο. Τα παιδιά καθονται κάτω οκλαδόν και το καθένα με ένα αντικείμενο που έχει δοθεί, σηκώνεται και πηγαίνει στο κέντρο λέγοντας το όνομά του και το αγαπημένο του ζώο. Στη συνέχεια, επιστρέφει στη θέση του και δίνει το αντικείμενο στον διπλανό του κάνοντας το ίδιο. Το τελευταίο άτομο το οποίο θα είναι η εμψυχώτρια θα πει για αγαπημένο του ζώο τη μέλισσα, έτσι ώστε να βάλει τα παιδιά στο θέμα και να ξεκινήσει το ταξίδι για τη φωλιά της πληγωμένης μέλισσας.
2. Τα παιδιά χωρίζονται αυτόματα σε ομάδες με βάση το χρώμα που έχει το καπελάκι τους .Η κάθε ομάδα με την καθοδήγηση της εμψυχωτριας αναλαμβάνει να δημιουργήσει μια εικόνα και ήχο δάσους-ζωών (πχ κουκουβάγιες και κούκου) (χρόνος προετοιμασίας και υλοποίηση 10 λεπτά).Οι ομάδες είναι 4 περίπου των 8 ατόμων.
3. Θέλοντας να βοηθήσουμε την πληγωμένη μέλισσα να συλλέξει το μελί της, οι τέσσερις ομάδες μαζεύουν τα διασκορπισμένα λουλούδια στο χώρο, οποια μαζέψει τα περισσότερο κερδίζει και γίνεται οδηγός στο ταξίδι για την αναζήτηση της μέλισσας.

Δραματοποίηση

Αφού τελειώσει το παιχνίδι, όλες οι ομάδες ψάχνουν να βρουν την κοιμισμένη μέλισσα. Τη βρίσκουν μέλισσα ξυπνάει και σηκώνεται. Ξεκινά να τους αφηγείται την ιστορία της όπου σε κάποια σημεία της ιστορίας, τα παιδιά παρεμβαίνουν κάνοντας διαφόρους ήχους της ιστορίας. Τελιώνοντας την ιστορία η μέλισσα ζητά απ τα παιδιά να τη βοηθήσουν να συλλέξει το μέλι(το οποίο είναι κίτρινα χάρτινα μπαλάκια σκορπισμένα στο χώρο, τοποθετώντας τα σε ειδική κατασκευή-κερήθρα)

Αφού τα μαζέψουν, παίζουν το παιχνίδι περνά –περνά η μέλισσα.

Αξιολόγηση

Κάθονται με τη μέλισσα πάνω στη σκηνή και συζητάμε όλοι μαζί για το τι μάθαμε σήμερα.

Δώρα στους μαθητές.

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΙΣ ΟΜΑΔΑΣ .

1.ΓΕΩΡΓΙΑ ΒΕΛΕΤΖΑ

2.ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

3.ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΜΟΡΦΙΑΔΑΚΗ

4. ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

5.ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

6.ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

1. Αν και η σχέση μου με μικρά παιδιά είναι λίγο περίεργη, λόγω έλλειψης της υπομονής μου, η αλήθεια είναι ότι μετά απ αυτή την επαφή μου με τα παιδιά κάθε αμφιβολία μου έσβησε. Η διαδικασία προετοιμασίας ξεκίνησε όμορφα και γιατί ήμασταν πολύ δεμένοι σαν ομάδα, αλλά και γιατί είχαμε πάρει πολύ θετικά όλο το έργο αυτό. Δεν έλειψαν και τα προβλήματα, φυσικά. Μια μέρα πριν τη διδασκαλία λάβαμε ένα μήνυμα από την καθηγήτρια η οποία μας ενημέρωνε ότι ο αριθμός των μαθητών αλλάζει και θα είναι άλλοι 10. Το γεγονός αυτό μας άγχωσε και μας αναστάτωσε, γιατί είχαμε προετοιμάσει τα παιχνίδια της διδασκαλίας με συγκεκριμένο αριθμό ομάδων και ατόμων. Τα δωράκια των παιδιών, επίσης, δεν έφταναν με αποτέλεσμα να χρειαστεί να ετοιμάσουμε 10 επιπλέον, λίγες ώρες πριν. Ευτυχώς, επικοινωνήσαμε με τον κος Τσεαρά και μας καθυσόχασε. Τέλος καλό, όλα καλά. Η μέρα ήρθε και όλα κύλησαν πολύ όμορφα. Το άγχος δεν έλειψε, αλλά δεν μας επηρέασε στο να μην το απολάψουμε και εμείς σαν εμπυχωτές μαζί με τα παιδιά. Αν και μεγάλος ο αριθμός των παιδιών, υπήρχε έλεγχος και δεν δυσκολευτήκαμε στο να εφαρμόσουμε αυτό που είχαμε προετοιμάσει. Εγώ είχα τον αναλάβει να είμαι εμπυχωτή σε ρολό. Ανησυχητικό λίγο στην αρχή, γιατί τα παιδιά προσκολλούνται πάνω σου, αλλά πολύ όμορφο να σου δίνουν ενδιαφέρον και να περιμένουν να τους μιλήσεις και να δουν τι θα συμβεί. Ο χρόνος της διδασκαλίας ήταν μια ώρα αλλά φάνηκε σαν 15 λεπτά. Αυτό σημαίνει ότι κύλησε όμορφα. Μετά από την επαφή μου αυτή σίγουρα θα ήθελα στο μέλλον να ασχοληθώ με την παιδαγωγική του θεάτρου και τα παιδιά. Περάσαμε όλοι μας όμορφα και σίγουρα είναι μια αξέχαστη επαφή και συνεργασία.

2. Για μένα αυτή η διδασκαλία ήταν μια πολύ όμορφη εμπειρία και όλα πήγαν όπως τα είχαμε σχεδιάσει. Άγχος δεν υπήρχε καθώς ένιωθα εξοικειωμένη με τα παιδιά, εφόσον είχε προηγηθεί η πρακτική μου σε δημοτικό σχολείο πράσφατα. Παρά τον μεγάλο αριθμό των

παιδιών (40), καταφέραμε να συνεργαστούμε πολύ καλά ως ομάδα και να παραμείνουν τα παιδιά αφυπνισμένα. Ήταν καλή κίνηση από πλευράς μας που είχαμε προϋποθέσει τα παιδιά για το θέμα με πρόσκληση, καθώς βοήθησε κι εμάς το ότι τα παιδιά γνώριζαν αλλά και τα ίδια ήρθαν με ανυπομονησία και όρεξη να ξεκινήσουν “το ταξίδι για τη φωλιά της πληγωμένης μέλισσας”. Η καθεμία από εμάς ανέλαβε μία ομάδα παιδιών για να υπάρχει οργάνωση και όχι χάος, αλλά και μια δραστηριότητα έτσι ώστε να συμμετέχουμε όλες. Όσον αφορά στο χρόνο έφτασε και μας περίσσεψε κι έτσι βρήκαμε ευκαιρία να μιλήσουμε στο τέλος λίγο με τα παιδιά και να μας πουν τις εντυπώσεις τους. Απ’ότι φάνηκε πέρασαν πολύ όμορφα όπως κι εμείς μαζί τους.

3. Όλη η εμπειρία της διδασκαλίας των παιδιών ήταν ενδιαφέρουσα! Όταν μας δόθηκαν οι πληροφορίες για το τι πρέπει να κάνουμε και πως να δουλέψουμε, αφού είχαμε χωριστεί σε μια ομάδα των 5 ατόμων, μεταξύ των οποίων ήμουν εγώ, η Παναγιωτάκη Κατερίνα, η Βελέντζα Γεωργία, η Κωνσταντίνα Παπαδοπούλου και η Σμαράγδα Συνοδιά, κανονίσαμε την πρώτη συνάντηση της ομάδας.

Η συνάντηση αυτή έγινε στην βιβλιοθήκη του τμήματος μας, όπου η κάθε μια από εμάς παράθεσε κάποιες ιδέες για το θέμα της διδασκαλίας μας. Τελικά, όλες καταλήξαμε πως θα ασχοληθούμε με τις μέλισσες και θα περάσουμε στα παιδιά το μήνυμα της ομαδικότητας και της ενεργητικότητας. Έπειτα, φτιάξαμε μια ιστορία, με βάση την οποία θα λάμβανε χώρα η όλη διδασκαλία και στη συνέχεια βγάλαμε το πλάνο των ασκήσεων και των δραστηριοτήτων που θα κάναμε στα παιδιά.

Σε επόμενες συναντήσεις της ομάδας, και αφού είχαμε ήδη μια γενική εικόνα, χωρίσαμε αρμοδιότητες για την οργάνωση του σκηνικού χώρου διότι ήταν αρκετά αυτά που έπρεπε να γίνουν. Πήραμε χαρτόνια και διάφορα υλικά και μαζευτήκαμε για να φτιάξουμε αυτά που χρειαζόμασταν για τις δραστηριότητες όπως λουλούδια από χαρτόνι, διακοσμητικές μέλισσες, καπελάκια μελισσών για τα παιδιά, αλλά και την φωλιά της μέλισσας, και τα σκηνικά που ήταν απαραίτητα! Τέλος, εξετάσαμε ξανά το πλάνο της διδασκαλίας μας και το προσαρμόσαμε στα νέα δεδομένα που προέκυψαν! (Μας ενημέρωσαν μια μέρα πριν πως θα έρχονταν άλλα 10 παιδιά στην διδασκαλία)

Όταν έφτασε η μέρα της διδασκαλίας, πήγαμε με τα κορίτσια από νωρίς στην αίθουσα γιατί χρειαζόταν αρκετή προετοιμασία ο χώρος. Στήσαμε τα σκηνικά, ετοιμάσαμε τις τελευταίες λεπτομέρειες και υποδεχτήκαμε τα παιδιά που κατέφθασαν νωρίτερα! Όλη η διδασκαλία κύλησε ομαλά, αν και ήταν 40 άτομα πρώτης και δευτέρας δημοτικού. Τα παιδιά ήταν ήρεμα και υπάκουα και κυρίως συνεργάσιμα! Η κάθε εμπυχώτρια από εμάς μπόρεσε να φέρει εις πέρας την δραστηριότητα που είχε αναλάβει και τα παιδιά φάνηκαν χαρούμενα και ευχαριστημένα στο τέλος!

Όλη αυτή η εμπειρία μου άρεσε πολύ! Αν και την διδασκαλία την είχα στο πίσω μέρος του μυαλού μου, η εμπειρία αυτή με βοήθησε στο να αρχίσω να το ξανασκέφτομαι! Υπήρξε μια πολύ καλή συνεργασία και συνεννόηση με την ομάδα, πράγμα που θεωρώ πολύ βασικό και τελικά όλα πήγαν όπως τα σχεδιάζαμε!

4. Εμείς σαν ομάδα αναλάβαμε την πρωτοβάθμια εκπαίδευσης. Είχαμε τις αρχικές τάξεις του δημοτικού. (πρώτη και δεύτερα). Αυτή η ηλικία έχει κάποιες ιδιαιτερότητες όπως

όλες που θέλαμε να τις αναδείξουμε και να τις καθησυχάσουμε αντίστοιχα. Η διδασκαλία μας είχε στόχο εκ αρχής να είναι ελεύθερη ,δημοκρατική , να στηρίζεται στην αυτενέργεια του παιδιού κατά βάση. Είχε σύνθεση θεωρίας και πράξης. Στηριζόταν ακόμα στην εκφραστικότητα και στη φαντασία των μικρών παιδιών που έχουν αστείρευτη. Είχαμε εκπαιδευτεί σωστά ώστε να ξέρουμε να αντιμετωπίζουμε ολοκληρωτικά την έκφραση των ικανοτήτων των παιδιών. Έτσι αποφασίσαμε να έχουμε πλούσιο εποπτικό υλικό το οποίο ταιριάζει με τέτοιες δράσεις με αυτές τις ηλικίες.(βλ. φωτογραφίες). Έτσι ο μαθητής ανέδειξε με επιτυχία την παρατηρητικότητα , τη δημιουργικότητα φαντασία αλλά και την συνεργασία με άλλα παιδιά. Νομίζω με το να στείλουμε μια πρόσκληση στα παιδιά κάποιες μέρες πιο πριν ήταν πολύ ώστε να διεγείρει για τη φαντασία τους αλλά και για την ανυπομονησία τους. Έτσι ήθελαν να έρθουν να δουν από κοντά αυτό που τους λέγαμε στη πρόσκληση. Η φαντασία τους άρχισε να πλάθει σενάρια. Γενικά η προσωπική μου άποψη είναι ότι η διδασκαλία μας είχε ποικίλα στοιχεία. Είχαμε προετοιμαστεί πολύ καλά αν και τελευταία στιγμή μας άλλαξαν τα πράγματα συνέβησαν όλα κατ ευχή. Εγώ ήμουν στο ρόλο της υποδοχής των παιδιών στην είσοδο της σχολής .Ήρθαν βγάλανε τα μπουφάν και τις τσάντες τους στο ένα χέρι αντίστοιχα με προτροπή δίκια μου. Τραγουδήσαμε τους έκανα ερωτήσεις για το αν πήραν την πρόσκληση , από ποιο σχολειό είναι και ήρθατε και ανεβήκαμε πάνω με τρενάκι στην αίθουσα. Επίσης έκανα το κομμάτι της προθέρμανσης και όλα άρχισαν. Έγινε η διδασκαλία από τα αλλά κορίτσια και στο τέλος τους δωρίσαμε σε 40 παιδάκια ένα σακουλάκι με ένα βαζάκι με μέλι σχετικό με τη διδασκαλία μας με μια κάρτα με ευχές. Τους κάναμε ερωτήσεις για το αν τους άρεσε προφορικά και εισπράξαμε ένα μεγάλο ναι και ότι θέλουν να ξαναέρθουν. Σαν ομάδα συνεργαστήκαμε με πρόγραμμα, ομαδικότητα και άψογη συνεργασία. Πιστεύω ότι όλοι οι στόχοι της διδακτικής πάνω σε αυτήν την ηλικία επιτεύχθηκαν. Ενθαρρύνουμε τις κλήσεις των παιδιών αλλά και την δημιουργική έκφραση και αντεργατικότητα τους.

Πάντως η παιδαγωγική του θεάτρου είναι στα μελλοντικά μου σχέδια αν και με έχει κερδίσει η υποκριτική σίγουρα όμως δεν την αποκλείω και πάντα θα το συνδυάζω γιατί είναι όμορφο να δημιουργείς με παιδιά.

Ευχαριστούμε πολύ κύριε δάσκαλε.

Σχέδιο Διδασκαλίας του μαθήματος:

«Παιδαγωγική του Θεάτρου IV: Η Διδασκαλία της Θεατρικής Αγωγής στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση»

ΟΜΑΔΑ: Βλαχοπούλου Γεωργία - Μπαζιώνη, Μάρθα - Παναγιωτίδη Βιολέττα - Στανωτά Σταματία (Τίνα) - Χριστάνη Χρυσοβαλάντου (Βαλεντίνα)

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: Παρασκευή 06/11/15 (ώρα 11.00-12.00 και 12.00-13.00)

ΤΑΞΗ: Δ' Δημοτικού (Δ1 και Δ2)

ΘΕΜΑΤΙΚΗ: Η ιστορία του Κούλας της Ποντικούλας

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ: Μέσα από το πρόγραμμα που σχεδιάσαμε οι στόχοι που θέλουμε να επιτύχουμε είναι η ευαισθητοποίηση και η κατανόηση κάθε είδους διαφορετικότητας, κάτι που πετυχαίνεται μέσω της επαφής με το θεατρικό παιχνίδι. Μέσω των δραστηριοτήτων θέλουμε να καλλιεργηθεί η δημιουργικότητα και η ομαδική σκέψη και εμπράκτως να μάθουν την έννοια της συλλογικότητας ανταλλάσσοντας ιδέες και απόψεις.

ΥΠΟΔΟΧΗ: Θα συναντήσουμε τα παιδιά στην είσοδο της σχολής και θα τους μοιράσουμε καρτελάκια που θα κρεμάσουνε στο λαιμό τους τα οποία θα απεικονίζουν από ένα ζώακι.

ΆΣΚΗΣΗ ΓΝΩΡΙΜΙΑΣ: Καθόμαστε όλοι σε ένα κύκλο και το κάθε παιδί με τη σειρά λέει το όνομα του και αναπαριστά το ζώο που του έχει δοθεί στην υποδοχή.

ΠΡΟΘΕΡΜΑΝΣΗ: Το ποντικάκι

ΚΥΡΙΩΣ ΜΕΡΟΣ: Φάση Πρώτη: Η Κούλα Ποντικούλα είναι ένα ποντικάκι που θα αναπαρασταθεί από έναν από τους εμπυχωτές και αποφασίζει ότι δεν θέλει να παραμείνει στην πόλη του επειδή τα υπόλοιπα ζώα δεν του φέρονται καλά.

Φάση Δεύτερη: Τα παιδιά χωρίζονται σε τρεις ομάδες των 5 ατόμων και η κάθε ομάδα ύστερα από προετοιμασία θα αναπαραστήσουν σε παγωμένη εικόνα τον λόγο που φεύγει.

Φάση Τρίτη: Ύστερα, αφού ανακοινωθεί ότι το ποντικάκι θέλει να φύγει γιατί νιώθει πολύ άσχημα με την επικρατούσα κατάσταση (χωρίς, όμως, η απόφασή του να είναι αμετάκλητη), το κάθε παιδί πλησιάζει το ποντικάκι και του ψυθιρίζει πώς νιώθει για αυτό.

Φάση Τέταρτη: Τέλος, πάλι σε ομάδες, τα παιδιά θα αναπαραστήσουν σε ένα πολύ σύντομο δρώμενο αν το ποντικάκι τελικά θα φύγει ή θα μείνει.

ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΥ: Το κάθε παιδί θα εκφράσει τι αισθάνεται είτε με μία ζωγραφιά είτε με γραπτό λόγο με μαρκαδόρους και χαρτιά που τους έχουμε μοιράσει.

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ: Καθισμένοι όλοι σε κύκλο, ο ένας μετά τον άλλον, στη σειρά θα έπρεπε να πει δυνατά ΕΥ-ΠΩ ή ΔΥΣ-ΠΩ. Αν δηλαδή είχε μείνει ευχαριστημένος με όσα έζησε εκείνες τις ώρες θα έπρεπε να πει ΕΥ-ΠΩ και αν όχι ΔΥΣ-ΠΩ.

Αξιολόγηση από τα μέλη της ομάδας

ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ

Στα πλαίσια του μαθήματος παιδαγωγική του θεάτρου οργανώθηκαν σε ομάδες με σκοπό να φτιάξουμε τη διδασκαλία μας πάνω στην παιδαγωγική του θεάτρου και να την μεταδώσουμε σε μαθητές σχολείου, με σκοπό να αναπτύξουν την δημιουργικότητα τους και την φαντασία τους μέσα από την παιδαγωγική της τέχνης του θεάτρου.

Αρχικά με την ομάδα μου φτιάξαμε μια μικρή ιστορία της κυρίας ποντικούλας. Η οποία διέφερε από τα άλλα τα ζωάκια και γι αυτό το λόγο την είχαν απομακρύνει από κοντά τους έτσι η ποντικούλα είχε μείνει μόνη της.

Μέσα από αυτή την ιστορία οι μαθητές έπρεπε να αποφασίσουν άμα θα κρατήσουν την ποντικούλα κοντά τους, διαδραματίζοντας την ιστορία και παριστάνοντας τα ζωάκια. Έτσι οι μαθητές με την φαντασία τους φτιάξανε το δικό τους τέλος στο οποίο θέλανε την ποντικούλα κοντά τους.

Ξεκινώντας την διδασκαλία αισθάνθηκα μια πρωτόγνωρη και διαφορετική εμπειρία. Ήταν πολύ όμορφα και άνετα ανάμεσα στους μικρούς μαθητές και σε αυτό με βοήθησε το γεγονός ότι η διδασκαλία έγινε σε ένα οικείο περιβάλλον, στην αίθουσα της σχολής μου και επίσης με βοήθησε ότι και οι ίδιοι οι μαθητές ήταν υπάκουοι και πρόθυμοι.

Στη συνέχεια καθώς τα παιδιά διαδραμάτιζαν την ιστορία, εγώ ήμουν πολύ περήφανη που κατάφερα με την ομάδα μου να κερδίσουμε την συμπάθεια τους και την προσοχή τους. Έτσι περάσαμε ένα μήνυμα μέσα από την ιστορία της ποντικούλας, ότι δεν έχει σημασία η εξωτερική εικόνα, αλλά ο εσωτερικός μας κόσμος. Γι αυτό το λόγο τα παιδιά δώσανε ένα όμορφο τέλος κρατώντας την ποντικούλα κοντά τους.

Στην συνέχεια ακολούθησε η δεύτερη διδασκαλία. Αισθάνθηκα διαφορετικά από την πρώτη φορά καθώς οι μαθητές ήταν πιο ζωηροί και υπήρχε η στιγμή που ένιωσα άβολα και ήρθα σε δύσκολη θέση καθώς τα παιδιά δεν μπορούσαν να συνεργαστούν μεταξύ τους. Δεν μας πρόσεχαν αρκετά αλλά ήταν πιο ενεργά στις δραστηριότητες τους, με περισσότερη φαντασία από τους προηγούμενους μαθητές. Με την διδασκαλία αυτή δυσκολεύτηκα αρκετά. Όμως στο τέλος καταφέραμε να την ολοκληρώσουμε και οι μαθητές να αποχωρήσουν ευχαριστημένοι.

Τέλος η διδασκαλία της παιδαγωγικής του θεάτρου μου έδωσε την ευκαιρία να έρθω σε άμεση επαφή με τα παιδιά, να παίξω μαζί τους και να νιώσω πάλι την χαρά και την ζωντάνια που νιώθει ένα παιδί.

ΜΠΑΖΙΩΝΗ ΜΑΡΘΑ

Ήταν η πρώτη μου φορά που έκανα θεατρική διδασκαλία και τα συναισθήματά μου ήταν ανάμεικτα. Είχα άγχος την προηγούμενη μέρα γιατί αφενός δεν είχα ποτέ ξανά μία παρόμοια εμπειρία με τόσα πολλά παιδιά (παρά μόνο στο δεύτερο έτος) και αφετέρου γιατί ήθελα η διδασκαλία που θα τους κάνουμε να τους αρέσει και να φύγουν ικανοποιημένοι. Χάρηκα ιδιαίτερα όταν έβλεπα τα παιδιά να φεύγουν χαρούμενα γιατί κατάλαβα ότι αυτό που τους παρουσιάσαμε τους άρεσε, παρόλο που κάπου χρειάστηκε να προσθέσουμε κάποιες ασκήσεις λόγω της γρήγορης εκτέλεσης του προγράμματος. Παρολ' αυτά όντας μια συντονισμένη ομάδα, όταν προέκυπτε κάποιο πρόβλημα γρήγορα το λύναμε και δεν αφήναμε να φανεί κάτι προς τα έξω. Παίρνω θετικά στοιχεία από αυτή την εμπειρία και ίσως να ήθελα κάποια στιγμή να ξανακάνω κάτι παρόμοιο στο μέλλον.

ΣΤΑΝΩΤΑ ΣΤΑΜΑΤΙΑ(ΤΙΝΑ)

Η ομάδα μας, μπορώ να πω πως λειτούργησε αρκετά συντονισμένα, καθώς ο καθένας από εμάς είχε αναλάβει από έναν ρόλο και μια δραστηριότητα ώστε να μην μιλάμε ταυτόχρονα, μπερδεύοντας έτσι τα παιδιά. Να ξέρουν σε κάθε δραστηριότητα ποιος είναι ο κύριος συντονιστής, αποφεύγοντας τυχόν παρανοήσεις και την όποια αναστάτωση θα μπορούσαν να επιφέρουν. Οι τάξεις που είχαμε αναλάβει ήταν τετάρτη δημοτικού. Πριν ξεκινήσουμε τη διδασκαλία είχα λίγο άγχος, καθώς δεν είχα ασχοληθεί ξανά με τόσο μικρά παιδιά. Γενικότερα και οι δύο τάξεις ήταν σχετικά ήσυχες με μια μικρή απόκλιση μεταξύ τους, καθώς η δεύτερη τάξη αποτελούνταν από πιο ζωηρά παιδιά. Αυτό φάνηκε κατά την διάρκεια των δραστηριοτήτων, αφού στην πρώτη τάξη αναγκαστήκαμε να αυτοσχεδιάσουμε και να προσθέσουμε μερικές ακόμα δραστηριότητες επειδή περίσσευε χρόνος. Ωστόσο με την δεύτερη τάξη ίσα που προλάβαμε όλες τις δραστηριότητες. Τα παιδιά ήταν γεμάτα ζωηράδα ενέργεια και φαντασία δημιουργώντας μεταξύ τους μικρά θεατρικά. Πιστεύω πως το μήνυμα της διαφορετικότητας τα παιδιά το έλαβαν καθώς μέρος μιας δραστηριότητας ήταν να ψιθυρίσουν στο ποντικάκι πως νιώθουν για αυτό και όλα τα παιδιά δίνανε μηνύματα συμπαράστασης. Επίσης καμιά από τις ομάδες δεν θέλησε να

φύγει το ποντικάκι. Πολύ σημαντικό το γεγονός ότι μέσα στην τάξη υπήρχε και ένα έγχρωμο παιδάκι το οποίο έχαιρε εκτίμησης και σεβασμού από όλα τα υπόλοιπα παιδιά. Για κλείσιμο επιλέξαμε την ζωγραφική, καθώς είναι κάτι που αρέσει σε όλα τα παιδιά και μπορούν ελεύθερα να εκφράσουν ότι σκέφτονται. Μετά από αυτό ξαναμπήκαμε όλοι σε κύκλο για να χαιρετιστούμε αλλά και να δώσουμε και την δυνατότητα στα παιδιά να αξιολογήσουν την εμπειρία τους. Ευχαρίστως θα το ξαναέκανα καθώς έχω ακόμα πολλά πράγματα να μάθω αλλά μου άρεσε και σαν εμπειρία.

ΧΡΙΣΤΑΝΗ ΧΡΥΣΟΒΑΛΑΝΤΟΥ(ΒΑΛΕΝΤΙΝΑ)

Στην αρχή ενώ είχα το απλό αυτό άγχος που έχουν όλοι στη πρώτη τους διδασκαλία, έπειτα από μια ατυχία που μάθαμε πως τελευταία στιγμή ένα μέλος της ομάδας μας δεν θα μπορούσε να βρίσκεται μαζί μας, αυτό άλλαξε. Έτσι αγχώθηκα αρκετά καθώς ανέλαβα περισσότερες ενέργειες αλλά και το ρόλο της συντονίστριας, παρόλα αυτά όμως νομίζω πως ήμουν αρκετά καλή και μπόρεσα να καταπολεμήσω το άγχος μου. Ακόμη πιστεύω πως τα παιδιά πέρασαν ευχάριστα και παράλληλα μέσα από τη διασκέδαση μπορέσαμε να τους δώσουμε ένα μήνυμα σχετικά με την αποδοχή του διαφορετικού.

Στο πρώτο τμήμα που υποδεχθήκαμε, τα παιδιά ήταν πολύ ήσυχα και οι δραστηριότητες ολοκληρώθηκαν πολύ εύκολα, αυτό όμως δημιούργησε ένα άλλο πρόβλημα σχετικά με το χρόνο. Οι δραστηριότητες έγιναν πολύ γρήγορα και υπήρχε αρκετός χρόνος ανεκμετάλλευτος, έτσι εκείνη τη στιγμή σκεφτήκαμε γρήγορα άλλες δύο δραστηριότητες και τις συμπληρώσαμε. Αυτό το πρόβλημα δεν υπήρξε τόσο έντονα στο επόμενο τμήμα, τα επόμενα παιδιά ήταν λίγο πιο ζωηρά και θα έλεγα πως είχαν περισσότερη φαντασία, το οποίο φάνηκε στην δραματοποίηση. Τα δρώμενα λοιπόν που ετοίμασε αυτό το τμήμα ήταν πιο μεγάλα σε διάρκεια και με περισσότερη φαντασία γεγονός που βοήθησε στην καλύτερη διαχείριση του χρόνου.

Το δύσκολο κομμάτι όμως για εμένα δεν ήταν η διαχείριση του χρόνου, αλλά το δρώμενο που μας ζητήθηκε να κάνουμε. Αυτό λοιπόν το κομμάτι δεν το είχαμε προετοιμάσει και δεδομένο το γεγονός πως δεν θεωρώ τον εαυτό μου και τόσο καλή στον αυτοσχεδιασμό πανικοβλήθηκα και δεν τα πήγα καλά. Όλη η ομάδα πιστεύω πως δεν τα πήγαμε καλά σε εκείνο το σημείο διότι ήμασταν αρκετά σφιγμένες και στατικές. Τα πράγματα όμως καλυτέρεψαν στο δρώμενο που κάναμε για την επόμενη ομάδα καθώς χαλαρώσαμε πιο πολύ και προσπαθήσαμε να είμαστε λίγο πιο παραστατικές, χωρίς όμως και πάλι να βγει ένα άριστο αποτέλεσμα.

Συνοψίζοντας λοιπόν, θεωρώ πως όλη η ομάδα αλλά και εγώ ειδικότερα τα πήγαμε αρκετά καλά, χωρίς αυτό να σημαίνει πως δεν υπήρξαν κάποια μικρά λαθάκια καθώς και κάποια σημεία που θα ήθελαν λίγο παραπάνω βελτίωση. Τέλος θα ήθελα να συμπληρώσω πως αυτή η διδασκαλία ήταν μία πάρα πολύ ωραία εμπειρία και θα ήθελα να συμμετάσχω με πολύ χαρά και σε επόμενες καθώς και να προσπαθήσω να γίνω καλύτερη.

ΟΜΑΔΑ: Μπαζιώνη Μάρθα - Χριστάνη Χρυσοβαλάντου - Στανωτά Σταματία - Παναγιωτίδη Βιολέττα - Βλαχοπούλου Γεωργία

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: Παρασκευή 04/12/15 (ώρα 09.30-11.00)

ΤΑΞΗ: Δ' Δημοτικού

ΘΕΜΑΤΙΚΗ: Καθάρισε το βρώμικο ουράνιο τόξο... Μπορείς!

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ: Μέσα από το πρόγραμμα που σχεδιάσαμε οι στόχοι που θέλουμε να επιτύχουμε είναι η ευαισθητοποίηση για την προστασία του περιβάλλοντος μέσω της ανακύκλωσης, καθώς επίσης η κατανόηση και διασαφήνιση των διαφορετικών κάδων ανακύκλωσης, κάτι που επιτυγχάνεται μέσω της επαφής με το θεατρικό παιχνίδι. Μέσω των δραστηριοτήτων θέλουμε να καλλιεργηθεί η δημιουργικότητα και η ομαδική σκέψη και εμπράκτως να μάθουν πώς κάνουμε ανακύκλωση παίζοντας και ανταλλάσσοντας ιδέες και απόψεις.

ΥΠΟΔΟΧΗ: Θα συναντήσουμε τα παιδιά στην είσοδο της σχολής και θα τους μοιράσουμε καρτελάκια που θα κρεμάσουνε στο λαιμό τους τα οποία θα απεικονίζουν διαφορετικά ανακυκλώσιμα υλικά.

ΑΣΚΗΣΗ ΓΝΩΡΙΜΙΑΣ: Καθόμαστε όλοι σε ένα κύκλο και το κάθε παιδί με τη σειρά λέει το όνομα του και ένα ανακυκλώσιμο υλικό διαφορετικό από αυτό που του έχει δοθεί στην υποδοχή. Η σειρά ορίζεται από ένα μπουκαλάκι γυάλινο που πηγαίνει από χέρι σε χέρι και περιέχει ένα χαρτάκι που γράφει ένα μήνυμα που θα διαβαστεί στο τέλος.

ΠΡΟΘΕΡΜΑΝΣΗ: Το ζέσταμα ξεκινάει παράλληλα με την ιστορία μας. Η ιστορία αναφέρεται σε ένα παιδί που είδε μία παρέα να πετάει σκουπίδια κάτω και στενοχωρήθηκε. Όταν πήγε να μαζέψει τα σκουπίδια εκείνοι του έβαζαν διάφορα εμπόδια και δεν το άφηναν να πάει στον κάδο. Έτσι, θα χωριστούμε σε 5 ομάδες και η κάθε ομάδα θα παίξει το παιχνίδι που κάθονται όλοι σε μία καρέκλα και κάποιος είναι όρθιος προσπαθώντας να πάει να καθίσει στην τελευταία καρέκλα, μόνο που στην δική μας εκδοχή σκοπός είναι όχι να καθίσει στην καρέκλα, αλλά να πετάξει ένα σκουπίδι στον κάδο.

ΚΥΡΙΩΣ ΜΕΡΟΣ: Φάση Πρώτη: Το παιδί μας έχει ενημερώσει ότι εκείνη η παρέα έχει πετάξει και άλλα σκουπίδια, τα οποία πρέπει εμείς να βρούμε και να πετάξουμε στον κατάλληλο

κάδο. Σε αυτό το σημείο τα παιδιά με τη βοήθεια των εμψυχωτών θα παίξουν τον κρυμμένο θησαυρό, ψάχνοντας στο χώρο για σκουπίδια.

Φάση Δεύτερη: Το παιδί είναι χαρούμενο που όλα τα σκουπίδια είναι στους κατάλληλους κάδους, όμως συνειδητοποιεί ότι πολλοί είναι αυτοί που δεν γνωρίζουν για την ανακύκλωση. Επομένως –αφού χωριστούμε σε τέσσερις ομάδες- πρέπει να παίξουμε άλλο ένα παιχνίδι για να καταστήσουμε σαφές σε όλους πώς γίνεται η ανακύκλωση. Έτσι θα παίξουμε το μαντηλάκι, μόνο που σκοπός είναι όχι να επιστρέψουμε στην ομάδα μας, αλλά να πάμε και να πετάξουμε στον σωστό κάδο το σκουπίδι που μας δόθηκε. Οι τέσσερις ομάδες θα παίζουν ταυτόχρονα (δύο ομάδες στη μία άκρη της αίθουσας και οι άλλες δύο στην άλλη) και οι νικήτριες θα παίξουν στο τέλος μαζί.

ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΥ: Αφού χωριστούμε και πάλι σε πέντε ομάδες συγκεντρωθήκαμε για να τραγουδήσουμε με τη σειρά το τραγουδάκι της ανακύκλωσης. Στο τέλος αν έχουμε χρόνο θα φτιάξουμε χριστουγεννιάτικες κατασκευές από ανακυκλώσιμα υλικά και θα ανοίξουμε το μπουκαλάκι της άσκησης γνωριμίας για να διαβάσουμε το μήνυμα.

ΑΥΤΟΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΙΣ:

Βλαχοπούλου Γεωργία:

Στα πλαίσια του μαθήματος παιδαγωγική του θεάτρου της θεατρικής αγωγής μου δόθηκε η ευκαιρία να κάνω την τρίτη διδασκαλία μου, σε τριάντα οχτώ μαθητές τρίτης και τέταρτης τάξης δημοτικού.

Αρχικά με την ομάδα μου διαλέξαμε το θέμα της ανακύκλωσης, με σκοπό να μάθουν μέσα από το θεατρικό παιχνίδι τον τρόπο ανακύκλωσης και την σπουδαιότητα της προστασίας του περιβάλλοντος. Έτσι, φτιάξαμε μία ιστορία ενός μικρού παιδιού που στενοχωριόταν που έβλεπε ασυνείδητους πολίτες να πετούν σκουπίδια κάτω μολύνοντας το περιβάλλον.

Ζητήσαμε την βοήθεια των μαθητών να βρουν τα σκουπίδια και να τα τοποθετήσουν στο σωστό κάδο ανακύκλωσης. Στην συνέχεια χωρίσαμε τα παιδιά σε συνειδητούς και ασυνείδητους πολίτες προσπαθώντας οι «κακοί» να εμποδίσουν τους «καλούς» να κάνουν την ανακύκλωση. Ύστερα χωριστήκαμε σε ομάδες και τοποθετήσαμε στο κέντρο ένα ανακυκλώσιμο υλικό και όποια ομάδα το έριχνε πρώτη στον κάδο ήταν η νικήτρια. Τέλος τραγουδήσαμε όλοι μαζί για την ανακύκλωση και φτιάξαμε χριστουγεννιάτικες κατασκευές από ανακυκλώσιμα υλικά.

Σε αυτή την διδασκαλία αισθάνθηκα πιο άνετα, χωρίς άγχος και με περισσότερη θέληση για δημιουργία σε συνεργασία με τα παιδιά. Με διευκόλυνε το γεγονός ότι είχα καλή συνεργασία με της συμφοιτήτριές μου αλλά και η θέληση όλων των παιδιών να συμμετέχουν ενεργά και να ακούν την κάθε οδηγία.

Η δυσκολία που αντιμετώπισα ήταν στο συντονισμό των τριάντα οχτώ μαθητών, καθώς επικρατούσε φασαρία και υπήρχαν παιδιά που δεν ήθελαν να συνεργαστούν με κάποιους από τους συμμαθητές τους, γεγονός που με έφερε σε αμηχανία.

Τέλος, ένιωση ικανοποίηση που καταφέραμε να περάσουμε το μήνυμα στα παιδιά, μέσα από την τέχνη του θεάτρου, δημιουργώντας και παίζοντας με ανακυκλώσιμα υλικά.

Χριστάνη Βαλεντίνα:

Σε αυτή τη διδασκαλία μπορώ να πω ότι δεν ήμουν τόσο αγχωμένη όσο στην προηγούμενη. Για αυτό πιστεύω ευθύνεται το γεγονός πως αυτό τον καιρό έρχομαι συνέχεια σε επαφή με παιδιά κάνοντας θεατρικό παιχνίδι και με αυτή τη συνεχή επαφή έχω καταφέρει να διώξω το άγχος μου. Έτσι αυτή τη φορά ήμουν πιο χαλαρή και άνετη, γεγονός που βοήθησε να περάσω πιο όμορφα και να το ευχαριστηθώ περισσότερο.

Σε γενικές γραμμές είμαι πολύ ευχαριστημένη από την επίδοση της ομάδας, αλλά και από τον εαυτό μου. Αυτή τη φορά η δυσκολία που είχε να αντιμετωπίσει η ομάδα μας ήταν ο μεγάλος αριθμός των μαθητών. Επειδή όμως είχαμε κάνει αρκετές πρόβες μπορέσαμε να ανταπεξέλθουμε ικανοποιητικά. Παρόλα αυτά δεν έλειψαν κάποια μικρά λάθη, που αν μπορούσαμε να γυρίσουμε το χρόνο πίσω σίγουρα θα τα διορθώναμε. Ένα τέτοιο λάθος ήταν τα καρτελάκια των παιδιών αλλά και η ταξινόμηση τους σε ομάδες. Πιο συγκεκριμένα τα παιδιά λίγο μπερδεύτηκαν σε ποια ομάδα έπρεπε να πάνε, αλλά και μετά αφού τους το εξηγήσαμε, οι ομάδες που συμπληρώθηκαν δεν ήταν ισομερώς κατανεμημένες. Για παράδειγμα η ομάδα μου βρέθηκε με πολύ λίγα παιδιά και αντιθέτως μια άλλη ομάδα από τις συμφοιτήτριες μου βρέθηκε με τον διπλάσιο αριθμό ατόμων. Αυτό, όμως, το διορθώσαμε εκείνη τη στιγμή και το μικρό αυτό λάθος δεν το αφήσαμε να φανεί.

Ακόμη θα ήθελα να προσθέσω πως νιώθω πολύ ωραία με τον εαυτό μου γιατί νομίζω πως κατάφερα σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα να με συμπαθήσουν τα παιδιά. Αυτό το κατάλαβα αφού κάποια παιδιά πριν φύγουν, με αγκάλιασαν και μου είπαν πως πέρασαν πολύ ωραία. Τελειώνοντας θα ήθελα να επισημάνω πως πέρασα πολύ όμορφα και πως αν μου δοθούν και άλλες παρόμοιες ευκαιρίες στο μέλλον με χαρά θα συμμετάσχω σε αυτές.

Στανωτά Σταματία:

Αυτή ήταν η τρίτη διδασκαλία για την ομάδα μας και μπορώ να πω ότι κύλησε αρκετά ομαλά. Όπως και τις προηγούμενες φορές διαχωρίσαμε μεταξύ μας τους ρόλους και τις δραστηριότητες που θα αναλάμβανε ο καθένας για τον καλύτερο συντονισμό της ομάδας, αλλά και την αποφυγή λαθών και παρεξηγήσεων. Τα παιδιά που αναλάβαμε να συντονίσουμε ήταν της τρίτης και τέταρτης τάξης του δημοτικού. Αυτό που με προβληματίζε ωστόσο ήταν ο μεγάλος αριθμός των παιδιών που θα αναλαμβάναμε. Με άγχωσε το γεγονός ότι ήταν πολλά τα παιδιά και δεν θα καταφέραμε να τα συντονίσουμε όλα μαζί. Σε γενικές γραμμές όμως, θεωρώ ότι εξελίχθηκε αρκετά καλά αν και υπήρξαν ορισμένα προβλήματα στην μεταξύ μας συνεννόηση. Στα παιδιά, πιστεύω πως πέρασε το μήνυμα για την σημασία της ανακύκλωσης, έφτιαξαν κατασκευές για τα Χριστούγεννα από ανακυκλώσιμα υλικά και έφυγαν ευχαριστημένα.

Μπαζιώνη Μάρθα:

Στην τρίτη διδασκαλία δεν είχα τόσο άγχος όσο στις δύο προηγούμενες, αντιθέτως ήμουν ήρεμη και προσπάθησα να ανταπεξέλθω όσο καλύτερα γίνεται στον ρόλο μου. Η διδασκαλία ήταν σε γενικές γραμμές πολύ καλή και προσεγμένη και παρόλο που είχαμε καλύψει σχεδόν όλα τα πιθανά προβλήματα, υπήρξαν κάποια μικρολαθάρια που εκείνη την στιγμή προσπαθήσαμε με τα υπόλοιπα μέλη της ομάδας να τα επιλύσουμε χωρίς να φανεί κάτι άσχημο στα παιδιά. Ένα τέτοιο πρόβλημα ήταν ο αριθμός των ατόμων στην κάθε ομάδα, καθώς σε κάποιες τα παιδιά ήταν περισσότερα, ενώ σε κάποιες άλλες λιγότερα. Παρόλ' αυτά το πρόβλημα λύθηκε άμεσα και τα παιδιά φάνηκαν να διασκέδασαν με το θεατρικό παιχνίδι και είμαι ιδιαίτερα χαρούμενη γι' αυτό γιατί πετύχαμε τον στόχο μας, να τους κάνουμε να περάσουν ευχάριστα την ώρα τους. Ακόμα θα ήθελα να προσθέσω ότι λόγω του περιορισμένου χρόνου, τα παιδιά δεν πρόλαβαν να φτιάξουν τις κατασκευές που τους είχαμε ετοιμάσει και ένιωσα άσχημα καθώς όλα ήθελαν την βοήθειά μας αλλά λόγω έλλειψης χρόνου δεν μπορέσαμε να τα βοηθήσουμε όσο θα θέλαμε. Τέλος, με τις τρεις αυτές θεατρικές διδασκαλίες, σε μία παρόμοια μελλοντική διαδικασία θα ένιωθα πιο άνετα.

Παναγιωτίδη Βιολέττα:

Ερχόμενη στο Πανεπιστήμιο ήμουν αποφασισμένη ότι θα ασχοληθώ αποκλειστικά με το επαγγελματικό θέατρο. Στην πορεία, όμως, ήρθα σε επαφή με τα μαθήματα των παιδαγωγικών και είδα ένα νέο κόσμο να ξεδιπλώνει τη μαγεία του.

Η συγκεκριμένη διδασκαλία είναι για εμένα η πρώτη που πραγματοποιείται φέτος στα πλαίσια του μαθήματος «Παιδαγωγική του Θεάτρου IV: Η Διδασκαλία της Θεατρικής Αγωγής στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση», παρόλο που για την ομάδα μου είναι η τρίτη.

Αν και ο αριθμός των παιδιών ήταν μεγαλύτερος από αυτόν που έχω συνηθίσει, πέρασα πάρα πολύ όμορφα. Ήταν πολύ διασκεδαστική εμπειρία και ένιωσα ότι πέτυχαμε τον στόχο που είχαμε θέσει εξ αρχής: να περάσουμε στα παιδιά το μήνυμα ότι δεν είναι σωστό για τον πλανήτη μας να πετάμε τα σκουπίδια μας εκτός των κάδων και ειδικότερα, ότι για το καλό όλων θα πρέπει να τα ανακυκλώνουμε.

Η πλειοψηφία των παιδιών φάνηκε ιδιαίτερα δεκτική σε όσα τους λέγαμε και -με πολύ όρεξη για παιχνίδι- εκτέλεσαν όλες τις οδηγίες που τους δόθηκαν. Η ιστορία που είχαμε ως σκελετό φάνηκε να τα βοηθάει να αισθανθούν καλύτερα το πρόβλημα και να θέλουν να κάνουν κάτι για να βοηθήσουν τον μικρό μας φίλο να είναι ευτυχισμένος σε ένα καθαρό περιβάλλον.

Το πρόβλημα που εντόπισα στη διδασκαλία μας ήταν ότι ο αυξημένος αριθμός των παιδιών δεν βοηθούσε ούτε εκείνα, αλλά ούτε και εμάς στην ομαλή διεξαγωγή των ασκήσεων. Συχνά έπρεπε να επαναλάβουμε όσα είχαμε εξηγήσει νωρίτερα ή να μιλήσουμε με μεγαλύτερη ένταση ώστε να τους τραβήξουμε την προσοχή. Επιπλέον, υπήρξε μία μικρή ασυνεννοησία στις συναντήσεις που κάναμε για την προετοιμασία της διδασκαλίας και το

κλίμα ηλεκτρίστηκε παροδικά, γεγονός που καθυστέρησε την εξέλιξη του προγράμματος. Ωστόσο, κατά τη διάρκεια της διδασκαλίας, διορθώσαμε άμεσα το πρόβλημα που προέκυψε με τις άνισες ομάδες που δημιουργήθηκαν.

Τα παιδιά που δεν είχαν τη διάθεση να συνεργαστούν δεν ξεπερνούσαν τα δύο, κάτι που μου έδωσε θάρρος και θέληση να τα πλησιάσω περισσότερο και να συνεχίσω τη διδασκαλία με την ίδια ενέργεια με την οποία ξεκίνησα. Όλη αυτή η εμπειρία που πήρα νιώθω ότι με έχει φέρει λίγο πιο κοντά στο να ασχοληθώ με τη Διδακτική του Θεάτρου στην Εκπαίδευση όταν με το καλό αποφοιτήσω.

Η διδασκαλία της θεατρικής αγωγής
στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια
εκπαίδευση

Καθηγητής : Αστέριος Τσιάρας

Ομάδα : Βίκυ Διαμαντοπούλου

Ελένη Βλαχογιάννη

Έλενα Μαχφούζ

Αμαλία Πασχαλίδη

Δέσποινα Φέστα

Μαρίνος Σωκράτους

Υπέυθυνη επικοινωνίας : Αμαλία Πασχαλίδη

Διδασκαλία νο1.

2α Γυμνασίου

Το θέμα είναι το μουσικό τηλεπαιχνίδι της χρονιάς και ονομάζεται "Φτιάξτο μόνος σου"

Η ομάδα μου αποτελείται από :

Βίκυ Διαμαντοπούλου(παρουσιάστρια)

Βλαχογιάννη έλενα (παρουσιάστρια νο2)

Μαχφούζ Ελενα (κριτής)

Μαρίνος Σωκράτους(κριτής)

Δέσπω (κριτής)

Αμαλία Πασχαλίδη (κριτής)

Στην είσοδο της σχολής θα καλωσορίσουν τα παιδιά η Βίκυ και η Ελένη η Βλαχογιάννη ως παρουσιάστριες και θα τους εντάξουν στο κλίμα του τηλεπαιχνιδιού. Στο τραπέζι στο ισόγειο θα είμαστε οι κριτές γυρισμένοι πλάτη καθισμένοι σε καρέκλες. Πίσω μας στον τοίχο κολλημένο το πανό με το όνομα του παιχνιδιού.

Θα μας παρουσιάζουν τα κορίτσια και θα αποκαλύπτουμε τα πρόσωπα μας. Ύστερα τα παιδιά θα ανέβουν επάνω στα "green rooms" .

Η πρώτη άσκηση Γνωριμίας θα πραγματοποιηθεί απο τον Μαρίνο.

Κάνουμε έναν κυκλο και το κάθε παιδί λέει το όνομα του τραγουδιστά και επαναλαμβάνεται η άσκηση μόλις τελειώσει ο κύκλος ένας ένας στην σειρά πιάνοντας έναν ρυθμό.

Άσκηση για να δεθεί η ομάδα.Θα την αναλάβει η Δέσπω και θα περνάμε τα κλάπ πάλι σε κυκλο.

Άσκηση εμπιστοσύνης η οποία θα γίνει απο την Μαχφούζ

Κάνουμε έναν κυκλο και ένας μπάνει στην μέση, παρατηρεί τους υπόλοιπους και κλείνει τα μάτια. Οι άλλοι μπλέκονται και αυτος οταν σταματησουν να κινούνται θα ακουμπήσει ένα άτομο και με την αφή θα καταλάβει ποιος είναι. Στην συνέχεια με κλειστά ταμάτια πρέπει να θυμηθεί τι φορούσε.

Άσκηση εγρήγορης και ζέσταμα φωνής, την αναλαμβάνω εγώ.

Χωρίζεται η ομάδα σε δύο σειρές ο ένας πίσω από τον άλλον και ο πρώτος στην σειρά πάει μπροστά. Του δίνεται ένα τραγούδι και πρέπει να τραγουδήσει μόνο με τουρτουρου και οι υπόλοιποι να καταλάβουν ποιο τραγούδι είναι.

Δραματοποίηση (παρουσιάζεται από Βίκυ και Βλαχογιάννη)

Ένα μεγάλο βάζο με διάφορα χαρτάκια διαφορετικών χρωμάτων. Τα παιδιά διαλέγουν στην τύχη ένα χαρτάκι. Ανάλογα με το χρώμα έχουν αντίστοιχο "προπονητή". Στα χαρτάκια που τους δίνονται πρέπει να γράψουν ένα δίστοιχο από ένα τραγούδι υπαρκτό ή μη. Όταν τελειώσουν την συγγραφή τους αποκαλύπτουμε ότι πρέπει να ενώσουμε τα χαρτάκια και να φτιάξουμε ένα μικρό τραγούδι το οποίο θα παρουσιάσουμε. (θα τους έχουμε ζητήσει να φέρουν αν θέλουν μικρά όργανα όπως φουσαρμόνικα φλογέρα, φλάουτο)

Αποθεραπεία.. κύκλος και μοιραζόμαστε τις εμπειρίες μας από αυτό το τηλεπαιχνίδι.

Μοιράζουμε αναμνηστικά γουράκια για την νέα χρονιά που έρχεται.

Άσκηση πυροσβέστης

Παίξε το τραγούδι. Χωριζόμαστε σε δύο ομάδες και η μία τραγουδάει ένα τραγούδι και η άλλη πρέπει να ενσαρκώνει τις λέξεις.

Κάναμε δύο συναντήσεις. Στην πρώτη μαζευτήκαμε για να ορίσουμε το πλαίσιο που θα κινηθούμε και στην έρευνα των κατάλληλων ασκήσεων. Καταλήξαμε μετά από πολλές ιδέες και μετά από πολλές αναδρομές σε παλαιότερες ασκήσεις που σ'έληκαν από εσάς και παιδαγωγικά βιβλία ότι πρέπει το θέμα μας να είναι μουσικό, μιας και το σχολείο ειδικευόταν σε αυτόν τον τομέα.

Βασιστήκαμε στις γνώσεις των παιδιών πάνω στην μουσική και προσθέσαμε θεατροπαιδαγωγικές πινελιές. Γιαυτόν τον λόγο λοιπόν δημιουργήσαμε ένα φανταστικό τηλεπαιχνίδι (προσιτό στην καθημερινότητα των παιδιών) κάνοντας το εκπαιδευτικά συναγωνιστικό.

Εν τέλει καταλήξαμε στις ασκήσεις και τώρα μας έμεναν τα απαραίτητα υλικά για την πραγματοποίηση του παιχνιδιού μας.

Στην δεύτερη συνάντηση πήγαμε κατευθείαν σε μαγαζί με χειροτεχνίες.

Είμασταν πανέτοιμοι για αυτήν την υπέροχη εμπειρία.

Τα αποτελέσματα και το κλίμα της διδασκαλίας ήταν πολύ ικανοποιητικά και σίγουρα μας έδωσαν ακόμα μεγαλύτερη ενέργεια για τις επόμενες.

Διδασκαλία νο2.

3η λυκείου

Πρωτη ασκηση-γνωριμιας

Τα παιδια σε κυκλο και θα εχουμε μια μπαλα,η μπάλα θα κανει τον κυκλο και ενα ενα παιδι λει το ονομα του. Μετά γίνεται παιχνιδι ολο και πιο γρήγορα.

δευτερη ασκηση

Πιστολερο. ενας εμψυχωτης στον κυκλο και γυρω απο αυτον ειναι τα παιδια. Ο εμψυχωτης θα διαλεξει καποιον να πυροβολησει θα πρεπει να πέσει και οι δυο διπλανοι θα πρεπει να πυροβολησουν ο ενας τον αλλον ,οποιος πυροβολήσει πρωτος κερδιζει και βγαινει απο το παιχνιδι αυτος που πυροβολήθηκε.

Τρίτη άσκηση

Το μαντήλι. Τα παιδια θα χωριστούν σε δυο ομαδες των οκτω και θα διαλέξουν αριθμους απο το ενα μεχρι το οκτω, ο εμψυχωτής θα μπει στη μέση με το μαντήλι στο χέρι και θα πει εναν αριθμο. πχ το 3 .Από τις δυο ομαδες θα πρεπει να τρέξουν τα παιδια με τν αριθμο 3 οποιος παρει το μαντήλι πρωτος κερδιζει.

Τέταρτη ασκηση.

Τραγουδι. Τα παιδια χωριζονται σε δυο ομαδες των οκτω η μια ομαδα διαλέγει ενα τραγουδι και η άλλη θα πρεπει να το χορέψει σαν βιντεοκλιπ και μετα το αντίθετο.

Δραματοποιήσεις.

Η πρωτη είναι το χαρτί. Ξεκινάει ένα σκέτσ 2 ατόμων και στα χέρια τους κρατάνε ένα χαρτί στο οποίο δεν έχουν δει τι γράφει. Όταν ο εμψυχωτής δώσει το σήμα ανοίγουν τα χαρτάκια και πρέπει να τα εντάξουν στην δράση χωρίς να αλλάξει η πλοκή.

Η δεύτερη είναι με την αλφάβητο. Τα παιδια θα χωριστούν σε δυαδες και πρεπει να κανουν ενα διάλογο ξεκινώντας απο το α.β.γ.δ κλπ ώστε να βγάει νόημα ο διάλογος που θα προκύψει.

Η συγκεκριμένη Διδασκαλία ήταν λιγότερο οργανωμένη μιας και ενημερωθήκαμε για αυτήν δύο μέρες προτού την άφιξη του σχολείου.

Παρ'όλα αυτά μπορούμε να πούμε πως αυτή ήταν και η καλύτερη.

Βασιστήκαμε στις τεχνικές του αυτοσχέδιου θεάτρου μιας και οι ασκήσεις και ο χρόνος πριετοιμασίας σε αυτό το είδος είναι λιγότερος απο όσο μια διδασκαλία με συγκεκριμένο θέμα.

Τα παιδιά έδειξαν να το ευχαριτιούνται και εμείς περάσαμε υπέροχα.

Αυτοαξιολογήσεις

Ελένη Βλαχογιάννη

Από τις διδασκαλίες που πραγματοποιήθηκαν κατάλαβα πόσο απαιτητική και υπεύθυνη δουλειά είναι να καταφέρεις να διδάξεις θέατρο στα παιδιά ,με παιδαγωγικές μεθόδους.

Οι δυσκολίες είναι πολλές , αλλά το αποτέλεσμα είναι η ανταμοιβή

Η ομαδική δουλειά που κάναμε με τα παιδιά με βοήθησε να συγκεντρώσω στο μυαλό μου τις γνώσεις που είχα απο προηγούμενα μαθήματα παιδαγωγικών στην πράξη. Κατάλαβα ότι χρειάζεται πρακτική εξάσκηση και συνεχής τριβή με τα παιδιά για να μπορέσεις να είσαι ετοιμοπόλεμος σε κάθε κατάσταση που προκύψει.

Με τα παιδιά είχαμε άψογη επικοινωνία και συνεννόηση και ο καθένας σεβόταν τις προτάσεις και τις ιδέες της υπόλοιπης ομάδας . Αν μου πρότειναν να ξανακάνουμε διδασκαλία θα χαιρόμουν να ξαναδοκιμάσω καθώς με αυτό θέλω να ασχοληθώ μετά την σχολή.

Δέσποινα Φέστα

Το μάθημα Παιδαγωγική του Θεάτρου IV η Διδασκαλία της Θεατρικής Αγωγής στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση με διδάσκον τον Κ.Τσιάρα, με βοήθησε να βρω την κατεύθυνση που με ενδιαφέρει τελικά και τι θα ακολουθήσω με το που τελειώσω την σχολή. Κατάλαβα πόσο όμορφο και διασκεδαστικό είναι να ψυχαγωγώ τα παιδιά εν ώρα μαθήματος και να βλέπω στο τέλος κάθε διδασκαλίαςόχι μόνο τις δικής μου ομάδας αλλά και όλων των συμφοιτητών μου πόσο χαρούμενα και ενθουσιασμένα ήταν. Εγώ και η ομάδα μου είχαμε την χαρά να κάνουμε δυο διδασκαλίες, η πρώτη ήταν με παιδιά δευτέρας Γυμνασίου και η δεύτερη με παιδιά τρίτης Λυκείου όπου και τα δυο σχολεία ήταν μουσικά. Αυτό δεν μας δυσκόλεψε καθόλου και ο καθένας από εμάς έκανε από μια άσκηση. Η πρώτη διδασκαλία με τα παιδιά της δευτέρας Γυμνασίου ήταν κάτι που με ενθουσίασε αφού ήταν η πρώτη φορά που το έκανα. Αν και τα παιδιά ήταν ντροπαλά στην αρχή, καταφέραμε να τα εντάξουμε στο κλίμα σιγά σιγά με εμάς σαν εμψυχωτές και στο τέλος όταν μιλήσαμε με την καθηγήτρια τους ακούσαμε πολύ καλά σχόλια και πως δεν περίμενε να συμμετέχουν όλα τα παιδιά της τάξης, και στην συνέχεια μας έκανε πρόταση

να επισκεφθούμε το σχολείο τους. Όταν μας έγινε η πρόταση για δεύτερη διδασκαλία αμέσως όλα τα μέλη της ομάδας συμφωνήσαμε αν και ξέραμε ότι δεν έχουμε χρόνο μπροστά μας για να φτιάξουμε σκηνικά ή κάποια πανό όμως είχαμε κάνει στην προηγούμενη διδασκαλία. Έτσι βρήκαμε τις ασκήσεις που θα παρουσιάζαμε την επόμενη μέρα χωρίς να ξέρουμε ότι τα παιδιά είναι μουσικού σχολείου αφού το μάθαμε την μέρα εκείνη που επισκέφθηκαν την σχολή μας. Αυτό δεν μας εμπόδισε στο να έχουμε μια πολύ καλή επικοινωνία με τα παιδιά και μια καλή συνεννόηση. Στην δεύτερη διδασκαλία υπήρχε περισσότερη ένταση και περισσότερη φαντασία από τα παιδιά. Μπορώ να πω πως συνεργάστηκα πολύ καλά με τα μέλη της ομάδας μου, υπήρχε ομαδικότητα, προθυμία και δημιουργικότητα, και φυσικά η υποστήριξη και η συνεχής επικοινωνία με τον διδάσκον. Στο τέλος αυτών των δυο υπέροχων διδασκαλιών, κατάλαβα πως με αυτό θα ήθελα να ασχοληθώ και με συμβουλές του Κ.Τσιάρα κατατοπίστηκα σωστά. Θα ήθελα να κάνω την πρακτική μου σε σχολείο αλλά δεν έχω αποφασίσει ακόμα αν θα γίνει σε Γυμνάσιο ή Λύκειο. Αν μου δινόταν η ευκαιρία θα το έκανα ξανά και ξανά.

Μαρίνος Σωκράτους

Μέσα από την ευκαιρία που μου δόθηκε από το μάθημα του κυρίου Τσιάρα, αποκόμισα αξέχαστες εμπειρίες καθώς προσφέραμε χαμόγελα, δημιουργίες και πάνω από όλα μια στενή σχέση με παιδιά. Αυτό το μάθημα μου πρόσφερε γνώσεις και πόλους τρόπους προσέγγισης παιδιών κάθε ηλικίας. Με την ομάδα μου καταφέραμε να δεθούμε πολύ και έτσι πετύχαμε τον στόχο μας! Μέσα από της δύο διδασκαλίες και μέσα από το δικό μας παραμύθι που δείξαμε, μπορώ να πω αδιαμφισβήτητα πως θα μπορούσα να το κάνω για την υπόλοιπη μου ζωή. Η ενασχόληση με τα παιδιά είναι πλέον ο απώτερος μου στόχος.

Μαχφούζ Έλενα

Κατα την διάρκεια του μαθήματος και της διδασκαλίας έμαθα πολλά. Οι διδασκαλίες και τα μαθήματα που κάναμε ήταν ευχάριστα. Στην πρώτη διδασκαλία με το μουσικό σχολείο ήμουν φοβισμένη γιατί ήταν η πρώτη φορά που θα έκανα κάτι τέτοιο. Το άγχος ήταν μεγάλο, κατα την διάρκεια όμως της διδασκαλίας πέρασα όμορφα, ενθουσιάστικα με την σύνθεση που κάναμε με τα παιδιά και βγάλαμε ένα ωραίο αποτέλεσμα απο τα παιδιά που ήταν μικρά. Στο τέλος αυτής τις διδασκαλίας συγκινήθηκα, έκλαψα γιατί θυμήθηκα τα τα δικά μου παιδικά χρόνια. Στην δεύτερη διδασκαλία τα παιδιά ήταν πιο ώριμα με ενέργεια και τους έβλεπα που ήταν γεμάτα θέληση και διάθεση. Δημιουργίσαμε με τα παιδιά διασκεδαστικά παιχνίδια και όλοι είχαμε περάσει όμορφα. Μετά από αυτές τις δύο πολύ καλές διδασκαλίες που έκανα με την ομάδα μου θα ήθελα να ασχοληθώ με το θεατρικό μουσικό κομμάτι στο σχολείο.

Διαμαντοπούλου Βίκυ

Η εμπειρία μου μέσα από το ταξίδι της θεατροπαιδαγωγικής εκπαίδευσης ήταν ένα πολύτιμο εργαλείο για το μελλοντικό μου ταξίδι στην αγορά εργασίας. Και τα δύο σχολεία πάνω στα οποία "πειραματιστήκα" ήταν μουσικά. Αυτό με βοήθησε να δω ότι διάβαζα στη θεωρία τόσο καιρό. Η διαφορά των παιδιών που έχουν ασχοληθεί με ένα κομμάτι της τέχνης, σε σχέση με παιδιά τα οποία δεν έχουν μάθει ποτέ τι πάει να πει καλλιτεχνική έκφραση, ήταν κραυγαλέα. Ο στόχος μας ήταν η Ψυχαγωγία των παιδιών μέσα από δικά τους δημιουργήματα βάζοντας τους σε θεατρικό "μουντ" χωρίς να το καταλάβουν. Η εμπειρία αυτή μου έμαθε πολλά, αλλά το πιο σημαντικό είναι πως θα μαθαίνω κάθε φορά που θα έρχομαι σε επαφή με παιδιά και θα τρέφομαι ψυχικά.

Αμαλία Πασχαλίδη

Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για αυτές τις υπέροχες εμπειρίες που μας χαρίσατε αυτά τα 4 χρόνια στην σχολή. Με το μάθημα αυτό δεν μάθαμε μόνο τι είναι η θεατρική τέχνη στην εκπαίδευση αλλά και τι είναι αυτή για εμάς και πως μας διαμορφώνει. Νιώθω τυχερή που ανακάλυψα τον σωστό τρόπο που θα έπρεπε να γίνεται η εκπαίδευση και αν ποτέ ασχοληθώ με αυτό το αντικείμενο θα θεωρώ υποχρέωση μου να μην το υποβαθμίσω ούτε στιγμή. Οι απόψεις μας και οι γνώμες μας για το θεατρικό παιχνίδι έχουν εκφραστεί με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο μέσα από τις διδασκαλίες μας και το γέλιο μέσα στο μάθημα.

Σας ευχαριστούμε.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΠΛΑΝΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

-ΓΙΑ ΤΑΞΗ Ε΄ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ-

ΘΕΜΑ: « ΑΝΑΛΗΨΗ ΕΥΘΥΝΩΝ – ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ»

ΜΑΘΗΜΑ: ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ IV - Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΗΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ

ΟΜΑΔΑ ΕΜΨΥΧΩΤΩΝ: ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΒΑΛΣΑΜΙΑ, ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ, ΑΡΤΣΑΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ, ΛΕΥΚΟΚΟΙΛΟΥ ΛΟΡΕΝΑ, ΣΗΜΑΝΤΗΡΑΚΗ ΜΑΡΙΝΑ-ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ

ΑΚΑΔΗΜΑΙΚΟ ΕΤΟΣ: 2015-2016

ΕΞΑΜΗΝΟ: Ζ΄

ΝΑΥΠΛΙΟ

ΥΠΟΔΟΧΗ

Υποδεχόμαστε τα παιδιά δίνοντας τους για καλωσόρισμα ένα χειροποίητο, αρωματισμένο λουλούδι (στοιχείο ομορφιάς, καλλιπισμού, ευπρεπισμού, νοικοκυροσύνης). –Στο Φουαγιέ-

Μπαίνοντας τα παιδιά στην αίθουσα τα περιμένει μια εμψυχώτρια (Ευαγγελία), η οποία τα παροτρύνει ευγενικά να σκουπίσουν τα πόδια τους σε ένα ποδόμακτρο (χαλάκι) πριν μπουν. Με αυτόν τον τρόπο εισάγουμε τα παιδιά σε μία σύμβαση καλών τρόπων - καθαριότητας.

ΓΝΩΡΙΜΙΑ

ΕΜΨΥΧΩΤΡΙΑ: ΜΑΡΙΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ

Η πρώτη εμπυχωτρία (Μαρία) καλεί τα παιδιά επάνω στην σκηνή και αφού καθίσουν όλοι οκλαδόν σε ένα κύκλο, θα μοιραστούν από τις εμπυχωτρίες μεγάλες χάρτινες μαργαρίτες και μαρκαδόροι όπου ο καθένας θα γράψει το όνομά του και το όνομα ενός αντικειμένου του σπιτιού τους που τους αρέσει να χρησιμοποιούν (π.χ. βούρτσα γιατί μου αρέσει τα μαλλιά μου να είναι περιποιημένα). Αφού τα παιδιά γράψουν στην μαργαρίτα διαβάζουν με την σειρά το όνομά τους (π.χ. με λένε Μαρία και μου αρέσουν οι βούρτσες μαλλιών), αμέσως μετά το επόμενο στην σειρά παιδί κολλάει την μαργαρίτα του παιδιού που μίλησε πάνω σε αυτό το παιδί, με στόχο την σύσφιξη σχέσεων της ομάδας και την ανάπτυξη του αισθήματος της εμπιστοσύνης. Τότε ξεκινούν την άσκηση η Μαρία και η Ευαγγελία, ώστε να γίνει περισσότερο κατανοητό στα παιδιά και συνεχίζουμε όλοι με την φορά του ρολογιού.

ΠΡΟΘΕΡΜΑΝΣΗ

1. Αφού τελειώσει η άσκηση γνωριμίας, σε κλίμα χαλάρωσης η εμπυχωτρία (Μαρία) ζητάει από τα παιδιά να σηκωθούν από τον κύκλο, να κινηθούν, να περιπλανηθούν στον χώρο ελεύθερα (βηματισμός αργός-γρήγορος-κανονικός ανάλογα με τον ρυθμό του ταμπουρίνου). Στην συνέχεια τους ζητείται να γίνουν ζευγάρια σε σειρά και να προσπαθήσουν ποιος θα χτυπήσει πιο γρήγορα τον ώμο του άλλου λέγοντας ταυτόχρονα το αντικείμενο που διαβάζει στην μαργαρίτα του. Σκοπός της άσκησης η εγρήγορση, ο συντονισμός και η διασκέδαση.

ΕΜΠΥΧΩΤΡΙΕΣ: ΒΑΛΣΑΜΙΑ ΑΘΑΝΑΣΙΑ – ΛΟΡΕΝΑ ΛΕΥΚΟΚΟΙΛΟΥ

2. Συνεχίζει η κεντρική άσκηση προθέρμανσης. Τα παιδιά χωρίζονται σε δύο(2) ομάδες (Α ομάδα + Β ομάδα). Έχουμε από πριν δύο κουτιά. Στα κουτιά βρίσκονται χαρτάκια στα οποία έχουμε γράψει διάφορα επίθετα όπως, πεντακάθαρος, βρωμερός, τσαπατσούλης, ακατάστατος και άπλυτος, ενώ στο δεύτερο κουτί βρίσκονται τα χαρτάκια με διάφορα αντικείμενα που χρησιμοποιούμε όλοι. Για παράδειγμα, κάλτσα, καναπές, σεντόνι, κατσαρόλα, πιάτα.

Τώρα λοιπόν θα έρχεται ένας από κάθε ομάδα με τη σειρά και θα διαλέγει ένα χαρτάκι από το κάθε κουτί. Στη συνέχεια το ζευγάρι θα διαβάζει το χαρτάκι του και σύντομα θα δείχνει με παντομίμα (ήχους και κινήσεις) αυτό που του έτυχε. Σκοπός η ενίσχυση της ομαδικότητας.

ΔΡΑΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ

ΕΜΨΥΧΩΤΡΙΑ: ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΑΡΤΣΑΝΟΥ

Αφού όλα τα παιδιά κάνουν παντομίμα η εμψυχώτρια τους ζητάει να ανέβουν στην σκηνή και εφόσον χαλαρώσουν για λίγα δευτερόλεπτα, να χωριστούν με τις υπόλοιπες εμψυχώτριες σε τρεις ομάδες των επτά(7) ατόμων.

Η εμψυχώτρια έχει αφήσει τρία κουτάκια ίδια στον χώρο (στοιχείο έκπληξης για τα παιδιά). Το πρώτο σε σειρά θα βρίσκεται επάνω στην σκηνή, το δεύτερο στο κέντρο της αίθουσας και το τρίτο προς το τέρμα της αίθουσας. Ένα παιδί από κάθε ομάδα θα διαλέξει ένα κουτί με υπόδειξη της εμψυχώτριας μέσα στο οποίο θα υποδεικνύεται ένα θέμα για μια μικρή αυτοσχέδια ιστορία.

Το 1ο κουτί: Συμμετοχή στην προετοιμασία του πρωινού

Το 2ο κουτί: Καθαριότητα υπνοδωματίου

Το 3ο κουτί: Προετοιμασία για πάρτυ.

Η εμψυχώτρια ζητάει από την κάθε ομάδα για λίγα λεπτά να συσχεφθεί το θέμα της. Στην συνέχεια καλεί την πρώτη ομάδα (σκηνή) να παρουσιάσει ένα σύντομο δρώμενο. Για παράδειγμα, η μητέρα είναι εκνευρισμένη και προσπαθεί να ξυπνήσει την οικογένεια για να ετοιμάσουν το πρωινό όλοι μαζί. Οι πιο πολλοί είναι εκνευρισμένοι και σε άρνηση. Οι άλλες ομάδες παρακολουθούν και προσπαθούν να μαντέψουν το θέμα. Το ίδιο συνεχίζεται και με την δεύτερη ομάδα, πάντα σε κλίμα σύγκρουσης και εκνευρισμού.

Αφού έρθει η σειρά της τρίτης ομάδας που είναι το πάρτυ, επικρατεί μια εύθυμη διάθεση και έντονη προθυμία για υλοποίηση των εργασιών του σπιτιού (χαρές προετοιμασίας).

Προς το τέλος της αίθουσας και ενώ τα παιδιά των άλλων ομάδων παρακολουθούν την δράση, ένα παιδί που υποδύεται τον ρόλο του εορτάζοντα, θα παρουσιαστεί, να κρατάει μια τούρτα και να προσπαθεί να ανάψει τα κεράκια. Σε αυτό το σημείο η εμψυχώτρια παρεμβαίνει λέγοντας: «Παιδιά μήπως εδώ συμβαίνει κάτι διαφορετικό; Κατάλαβε κανείς τι; Τι ακριβώς συμβαίνει εδώ; Πολύ προθυμία βλέπω για τις ετοιμασίες!» --- μικρός διάλογος με τα παιδιά---

Ο εορτάζων, λοιπόν από την τρίτη ομάδα (που θα υποδύεται δηλαδή αυτό τον ρόλο) σβήνει τα κεράκια και αμέσως ακούγεται το τραγούδι HAPPY BIRTHDAY του Stevie Wonder δυνατά από τον υπολογιστή. Τα παιδιά χορεύουν, ενώ ταυτόχρονα τους μοιράζονται καπελάκια πάρτυ και μπαλόνια.

[Τα παιδιά βρίσκονται σε κάποιο σημείο της αίθουσας]

Τελειώνοντας το πάρτυ, η εμπυχωτρία (Ευαγγελία) σχολιάζει και θέτει το θέμα της συνέπειας όπως : - «Μου φαίνεται παιδιά ότι με τις προετοιμασίες για το πάρτυ ήσασταν όλοι πρόθυμοι.»

Αφού ηρεμήσουν γίνεται ένας σύντομος διάλογος για τις υποχρεώσεις μέσα στην οικογένεια καθώς και για τα οφέλη του ατόμου μέσα από αυτές.

ΑΠΟΘΕΡΑΠΕΙΑ - ΧΑΛΑΡΩΣΗ

ΕΜΨΥΧΩΤΡΙΑ: ΜΑΡΙΝΑ ΣΗΜΑΝΤΗΡΑΚΗ

Σε αυτό το σημείο επεμβαίνει η εμπυχωτρία (Μαρίνα) και ανακοινώνει μεγαλοφώνως στα παιδιά μια τελευταία έκπληξη που ίσως τους θυμίσει κάτι από τα παλιά. Παρουσιάζει στον προτζέκτορα ένα γνωστό παιδικό τραγούδι του οποίου τα λόγια θα φαίνονται. Η Βαλσαμιά ξεκινάει το πρώτο μέρος του τραγουδιού.

Στο δεύτερο μέρος σταματάει η Βαλσαμιά με μεγαλειώδη κίνηση «ΣΤΟΠ» και ξεκινάει η Λορένα να παίζει σε έντονο ρυθμό ραπ, στο άκουσμα του οποίου τα παιδιά ξαφνιάζονται. Η Βαλσαμιά συνεχίζει να τραγουδά το υπόλοιπο κομμάτι σε ραπ. Μετά τραγουδάμε όλοι μαζί την παράφραση του τραγουδιού. Το τραγούδι τελειώνει.

Ανακοινώνονται αναμνηστικά.

Ζητείται από τα παιδιά, αφού ηρεμήσουν να γράψουν με κιμωλία στον μαύρο-πίνακα ή στο χαρτί με μαρκαδόρο μία δουλειά που του σπιτιού που πια δεν μισούν τόσο πολύ και θα την έκαναν λίγο πιο ευχάριστα!

-Μοιράζονται τα αναμνηστικά.

-Χαιρετισμός.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

ΑΣΚΗΣΗ ΓΝΩΡΙΜΙΑΣ: Τα παιδιά σχηματίζουν έναν κύκλο, και κάθε παιδί λέει το όνομά του και ένα ζώο που ξεκινάει από το αρχικό του ονόματός του.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΟΜΑΔΟΠΟΙΗΣΗΣ: Ξεκινάει με μια μικρή εισαγωγή για τα ζώα της πόλης, τα οποία δε μεγαλώνουν πάντα υπό φυσιολογικές συνθήκες. Με παράδειγμα τα ζώα με μειωμένη την αίσθηση της όρασής θα χωριστούν σε ζευγάρια. Το ένα παιδί θα έχει κλειστά

τα μάτια του , και το άλλο θα το καθοδηγεί μέσα στο χώρο. Έπειτα θα αλλάξουν ρόλους ώστε όλα τα παιδιά να νιώσουν την αίσθηση του ζώου που δυσκολεύεται να προσαρμοστεί στη κοινωνία.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΠΑΝΤΟΜΙΜΑΣ: τα παιδιά φαντάζονται ότι βρίσκονται στο βυθό της θάλασσας με τη βοήθεια ενός μεγάλου πανιού. Όσο βρίσκονται στη θάλασσα θα κατευθύνουν αυτά την ένταση του κύματος με τη βοήθεια και τη καθοδήγηση της συντονίστριας. Έπειτα θα οδηγηθούν στην αμμουδιά, και θα περιπλανηθούν στο δάσος όπου θα ερωτηθούν τι ζωάκι φαντάστηκαν πως είδαν δείχνοντάς το με παντομίμα.

ΠΑΡΑΜΥΘΙ:

Θα σας πω ιστορία αληθινή. Και επειδή είναι πραγματική θα προσπαθήσουμε να της δώσουμε ζωή. Κάποτε ήταν ένας σκύλος όμορφος και καλός που περιπλανιόταν στους δρόμους. Είχε καλή καρδιά μα είχε ταλαιπωρηθεί πολύ τη ζωή του. Από κουτάβι βρισκόταν στους δρόμους, μα κανείς δεν το έπαιρνε σπίτι του, να του κάνει συντροφιά. Έτσι σιγά σιγά το τρίχωμα του γινόταν όλο και πιο βρώμικο και μύριζε άσχημα. Φαινόταν άσχημος και σιχαμερός, μα αν είχε την περιποίηση που χρειαζόταν θα ήταν πολύ πιο όμορφος από όλα αυτά τα σκυλιά της καλής κοινωνίας.

Μια μέρα που το σκυλί πεινούσε πολύ, έψαχνε στους κάδους σκουπιδιών να βρει κάτι που να μπορούσε να φάει. Εκείνη την ώρα περνούσε από έναν κάδο σκουπιδιών που στεκόταν δίπλα ένας πολύ περιεργός άντρας. Ο άντρας αυτός φορούσε μαύρα ρούχα και γυαλιά με σκούρους φακούς. Κρατούσε στα χέρια του ένα μήλο και έτρωγε. Καθώς το σκυλί έψαχνε μέσα στο κάδο ο άντρας άρχισε να βρίζει. Το σκυλί χωρίς να κάνει κάτι τον εκνεύριζε και τον ενοχλούσε. Ο άντρας χωρίς λόγο πλησίασε το σκυλί και άρχισε να του φωνάζει. Πέταξε με δύναμη το μήλο που κρατούσε στα πλευρά του ζώου και εκείνο για να αμυνθεί άρχισε να γαυγίζει, ώστε να τον απομακρύνει. Μα εκείνος έτρεξε δίπλα του και άρχισε να το κλωτσάει πολύ δυνατά.

Εκείνη την ώρα περνούσε μια παρέα από παιδιά από εκείνο το σημείο, τα οποία είδαν τον άντρα να συμπεριφέρεται βίαια στο ζώο. Ο σκύλος πήγε προς το μέρος τους και εκείνα έκλεισαν τις μύτες τους από την άσχημη μυρωδιά του και κατευθείαν το διώξαν. Ο άντρας πάει στο σημείο που καθόταν στην αρχή νομίζοντας πως δεν τον είχε δει η παρέα. Το σκυλί συνέχισε να περπατάει κουτσαίνοντας και μπροστά του είδε μια άλλη παρέα παιδιών. Τα παιδιά αυτά είδαν το ζώο που κούτσαινε και το άκουσαν που έκλαιγε. Αμέσως υποπτεύθηκαν ότι κάτι δεν πήγαινε καλά. Αγριοκοίταξαν τα άλλα παιδιά που ήταν κοντά τους. Φώναξε ένα παιδί στην παρέα αν αυτοί ήταν οι υπευθυνοί, δείχνοντας το αδέσποτο («εσείς το κάνατε αυτό?»). Η άλλη παρέα αποκρίθηκε πως ο άντρας το έκανε, φοβισμένα και το έβαλαν στα πόδια. («Είναι δειλοι»). Πήγαν τα παιδιά προς το μέρος του άντρα και ένα από αυτά πήρε κρυφά τηλέφωνο την αστυνομία. Τα παιδιά πλησίασαν τον άντρα και τον ρώτησαν γιατί φέρθηκε με τέτοια βαρβαρότητα στο ζωντανό. Εκείνος δεν κάθισε να συζητήσει αλλά άρχισε να φωνάζει στα παιδιά προσβάλλοντας τα.

Μα τι ακούγεται? («ήρθε αστυνομία!!») –μπαίνει μουσική- Ο άντρας αγχώθηκε μα δε μπορούσε να φύγει. («τι γίνεται εδώ?»). Μπαίνει η ομάδα αστυνομικών. Τα παιδιά αναφέρουν το γεγονός κακοποίησης του ζώου και οι αστυνομικοί πιάνουν τον άντρα. («θα

πρέπει να ξέρετε ότι η κακοποίηση ζώου τιμωρείται με βαρύ πρόστιμο ή και φυλάκιση του δράστη»). Οι αστυνομικοί οδηγούν τον δράστη στο όχημά τους. Τα παιδιά εξέτασαν την κατάσταση του σκύλου και συμφώνησαν να τον μεταφέρουν στο κοντινότερο κτηνιατρείο.

Μπαίνουν στο κτηνιατρείο και εξηγούν στην ομάδα κτηνιάτρων πως έχει η κατάσταση. Εκείνοι συγχαίρουν τα παιδιά που φρόντισαν τόσο το σκυλί. Οι ειδικοί εξέτασαν το ζώο, το καθάρισαν και το έκαναν να αισθανθεί καλύτερα. Τα παιδιά της άλλης παρέας που παρακολουθούσαν από μακριά τι συνέβαινε ήρθαν και αυτά στο κτηνιατρείο για να δουν την κατάσταση του σκύλου. Οι κτηνίατροι ρώτησαν αν κάποιο από τα παιδιά θα θελε και θα μπορούσε να πάρει το σκυλί σπίτι του, ώστε να συνεχίσει τη ζωή του όμορφα, με μπόλικη φροντίδα και αγάπη.

Αυτή ήταν η ιστορία του σκυλιού αυτού, και σαν αυτή την ιστορία υπάρχουν πολλές! Έξω στο δρόμο βρίσκονται πολλά ζώακια που υποφέρουν. Για αυτό θα πρέπει να τα βοηθάμε, όπως θα θέλαμε κι εμείς αν υποφέραμε να μας βοηθούσαν...

ΣΥΖΗΤΗΣΗ-ΑΠΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΜΟΥΣΙΚΟΧΟΡΕΥΤΙΚΗ: Με συνοδεία μουσικής τα παιδιά δημιουργούν ένα κύκλο. το κάθε ένα κάνει μια χορευτική κίνηση ενώ τα άλλα παιδιά ακολουθούν τη κίνηση του συμμαθητή του.

Τέλος τα παιδιά κολλάνε στο πανό που θα τους δοθεί ως αναμνηστικό με τα συνθήματα υπέρ της φιλοζωίας τα χελιδόνια με γραμμένα τα ονόματα τους.

Η εμπειρία μας :

Κατερίνα Ρωσσίδου

Ήταν πολύ ευχάριστο τα παιδάκια ήταν πολύ συνεργάσιμα και είχαν πολλές γνώσεις πάνω στο θέμα, με ο οποίο ξετρελάθηκαν και αμέσως άρχισαν να σηκώνουν χέρι για να πουν δικές τους εμπειρίες. Οι δραστηριότητες κύλησαν έτσι όπως τις είχαμε σχεδιάσει γιατί τα παιδάκια ήταν υπάκουα, είχαν πολύ καλή χημεία και μεταξύ τους αλλά και με εμάς.

Αθανασία Τσιούλου

Η εμπειρία μου από το θεατροπαιδαγωγικό πρόγραμμα με τους μαθητές του Δημοτικού σχολείου Δαλαμανάρας ήταν συναρπαστική και θα μου μείνει αξέχαστη. Μου άρεσε πολύ η διάθεση των παιδιών για συνεργασία μαζί μας, πράγμα που έκανε το έργο μας ευκολότερο ,καθώς και ο ζήλος που επέδειξαν σε όλες τις δραστηριότητες που είχαμε οργανώσει. Η επικοινωνία με τα υπόλοιπα μέλη της ομάδας ήταν άριστη και είχαμε όλοι ισάξιες αρμοδιότητες με αποτέλεσμα να μείνουμε όλοι ευχαριστημένοι. Αυτή η μικρή μας εμπειρία αποδείχθηκε τελικά αρκετά σημαντική για τη μελλοντική μας ενασχόληση με το θεατρικό παιχνίδι σε παιδιά .

Χριστίνα Κανελλοπούλου

Η εμπειρία που είχα από τη διδασκαλία με την έκτη δημοτικού, μου έχει δημιουργήσει θετικά συναισθήματα. περίμενα να συναντήσω ζωντανά παιδιά και ήμουν σε ετοιμότητα για κάθε τι απρόοπτο που θα τύχαινε.. Παρ' όλα αυτά όλα κύλησαν πολύ όμορφα και αρμονικά. Τα παιδιά συνεργάστηκαν σε όλες τις δραστηριότητες με τους εμπυχωτές, χωρίς άγχος και με απόλυτη ηρεμία. Θεωρώ ότι πετύχαμε τους στόχους μας, και ευαισθητοποιήσαμε τα παιδιά σχετικά με τη ζωοφιλία. Τέλος τους δώσαμε ένα πανό με συνθήματα ώστε να τους υπενθυμίζει τη συζήτηση και τα παιχνίδια που κάναμε στο πλαίσιο της διδασκαλίας. Τέλος η εμπειρία μου με τα παιδιά της έκτης δημοτικού με ώθησε να θέλω περισσότερο να ασχοληθώ με το αντικείμενο.

Κατερίνα Ζωγράφου

Η διδασκαλία στις 27-11-2015 μου άρεσε πολύ. Καθένας από την ομάδα μου εργάστηκε ώστε το αποτέλεσμα να είναι όμορφο και οργανωμένο μέχρι την παραμικρή λεπτομέρεια. Με χαροποίησε το γεγονός ότι και τα παιδιά ήταν ήσυχα, ώριμα και συμμετείχαν στις δραστηριότητες χωρίς αμφισβήτηση και άλλα προβλήματα. Όλα κύλησαν ομαλά και η αίσθηση που αποκόμισα από όλη την εμπειρία της συνεργασίας με την ομάδα, μέχρι και το τελικό αποτέλεσμα είναι η αρμονία

Παναγιώτα Ψωμά

Τα παιδιά στην διδασκαλία μας ήταν πολύ ήσυχα και συνεργάσιμα. Αυτό μας βοήθησε πολύ ώστε να κυλίσει η ώρα μας ομαλά χωρίς προβλήματα. Είχα πολύ άγχος στην αρχή με το πώς θα μας βγει και αν θα καταφέρουμε να κρατήσουμε το ενδιαφέρον των παιδιών. Όμως όλα πήγαν πολύ καλά και πέρασαν τα μηνύματα που έπρεπε στα παιδιά. Ήταν αρκετά ώριμα στην ηλικία για να έχουν την άποψη τους πάνω στο θέμα μας και ήταν πολύ πρόθυμα στην δραματοποίηση, κάτι που δεν το περίμενα. Ελπίζω κ οι άλλες διδασκαλίες που θα κάνω στο μέλλον να είναι τόσο πετυχημένες.

Χρυσάνθη Κολοβού

Η εμπειρία μου με τα παιδιά της έκτης δημοτικού μπορώ να πω ότι ήταν πραγματικά πολύ ευχάριστη και δημιουργική για μένα. Δεν θεωρώ ότι αντιμετώπισα κάποια δυσκολία, καθώς όλα τα παιδιά ήταν αρκετά ήσυχα και συνεργάσιμα. Έδειχναν να έχουν μεγάλο ενδιαφέρον για τις δραστηριότητες και το θέμα. Πιστεύω ότι καταφέραμε να περάσουμε τα μηνύματα που θέλαμε και παράλληλα να ψυχαγωγηθούν.

Γιώργος Νταντούδης

Η διδασκαλία με τα παιδιά της 6ης Δημοτικού ήταν μια πολύ όμορφη εμπειρία . Ήταν η πρώτη φορά που ασχολήθηκα με παιδιά και δεν θεωρώ πως ήταν ιδιαίτερα δύσκολο , αν λάβει κανείς υπ όψιν του την καλή διαγωγή των παιδιών . Η ατμόσφαιρα ήταν πολύ ιδιαίτερη , τα παιδιά ώριμα για το νεαρό της ηλικίας του και το μάθημα κύλισε ομαλά , χωρίς προβλήματα , παρά μόνο συνεγαρμικότητα .Μια εμπειρία που σίγουρα κρατώ στις πλάτες μου και κάθε ενδεχόμενο είναι ανοιχτό να ασχοληθώ με την παιδαγωγική του θεάτρου .

Ξένια Μιχάλοβιτς

Η διδασκαλία που παρουσιάσαμε με την ομάδα μου απευθυνόταν σε παιδιά έκτης δημοτικού έτσι αποφασίσαμε να φτιάξουμε μια διδασκαλία με θέμα την κακοποίηση των ζων και να την προσαρμόσουμε στα μετρα αυτής της ηλικίας.Στην αρχή ήμουν πολύ αγχωμένη καθώς είχαμε μια δύσκολη τάξη όσον αφορά το γεγονός οτι τα παιδιά σε αυτή την ηλικία είναι κάπως άτακτα και ειδικά τα αγόρια. Όσοσο απο την στιγμή που τα παιδιά ήρθαν και τα υποδεχτηκαμε ηταν πολύ πρόθυμα να συνεργαστούν μαζί μας και να μας ακούσουν. Ολη η διδασκαλία κύλησε πολύ ομαλά τα παιδιά ήταν πολύ πρόθυμα να συμμετέχουν σε όλες τις δραστηριότητες μάλιστα κάποιες όταν πήγαιναν να τελειώσουν έπαιρναν πρωτοβουλία και σηκώνονταν και τις συνέχιζαν.Επιπλέον έδιναν προσοχή σε αυτά που τους λέγαμε και μας άκουγαν αμέσως και λίγο να ξέφευγαν 2 3 άτομα με το που τους λέγαμε κάτι επανέρχονταν ξανά.Κάτι άλλο που μου έκανε εντύπωση ήταν τη στιγμή που καθίσαμε να κάνουμε την κουβέντα πάνω στην κακοποίηση των ζων ήταν ποσο ενημερωμένα και ευαισθητοποιημένα ήταν τα παιδιά πάνω σε αυτό το θέμα και ποσο ομαλά κύλησε η κουβέντα και τα μηνύματα που πέρασε. Σε γενικές γραμμές αν και στην αρχή ήμασταν αγχωμένη καθώς δεν ξέραμε το κατά ποσο θα μπορέσουμε να κάνουμε τα παιδιά να ανταποκριθούν και να νρουη ενδιαφέρουσα τη διδασκαλία κύλησε πολύ καλά και έφυγα με τις καλύτερες εντυπώσεις καθώς η διδασκαλία θεατρικου παιχνιδιου ειναι κατι που μου αρέσει και με το οποιο σκοπεύω να ασχοληθώ κιόλας.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

ΑΣΚΗΣΗ ΓΝΩΡΙΜΙΑΣ: Τα παιδιά σχηματίζουν έναν κύκλο, και κάθε παιδί λέει το όνομά του και ένα ζώο που ξεκινάει από το αρχικό του ονόματός του.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΟΜΑΔΟΠΟΙΗΣΗΣ: Ξεκινάει με μια μικρή εισαγωγή για τα ζώα της πόλης, τα οποία δε μεγαλώνουν πάντα υπό φυσιολογικές συνθήκες. Με παράδειγμα τα ζώα με μειωμένη την αίσθηση της όρασής θα χωριστούν σε ζευγάρια. Το ένα παιδί θα έχει κλειστά τα μάτια του, και το άλλο θα το καθοδηγεί μέσα στο χώρο. Έπειτα θα αλλάξουν ρόλους ώστε όλα τα παιδιά να νιώσουν την αίσθηση του ζώου που δυσκολεύεται να προσαρμοστεί στη κοινωνία.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΠΑΝΤΟΜΙΜΑΣ: τα παιδιά φαντάζονται ότι βρίσκονται στο βυθό της θάλασσας με τη βοήθεια ενός μεγάλου πανιού. Όσο βρίσκονται στη θάλασσα θα κατευθύνουν αυτά την ένταση του κύματος με τη βοήθεια και τη καθοδήγηση της συντονίστριας. Έπειτα θα οδηγηθούν στην αμμουδιά, και θα περιπλανηθούν στο δάσος όπου θα ερωτηθούν τι ζωάκι φαντάστηκαν πως είδαν δείχνοντάς το με παντομίμα.

ΠΑΡΑΜΥΘΙ:

Θα σας πω ιστορία αληθινή. Και επειδή είναι πραγματική θα προσπαθήσουμε να της δώσουμε ζωή. Κάποτε ήταν ένας σκύλος όμορφος και καλός που περιπλανιόταν στους δρόμους. Είχε καλή καρδιά μα είχε ταλαιπωρηθεί πολύ τη ζωή του. Από κουτάβι βρισκόταν στους δρόμους, μα κανείς δεν το έπαιρνε σπίτι του, να του κάνει συντροφιά. Έτσι σιγά σιγά το τρίχωμα του γινόταν όλο και πιο βρώμικο και μύριζε άσχημα. Φαινόταν άσχημος και σιχαμερός, μα αν είχε την περιποίηση που χρειαζόταν θα ήταν πολύ πιο όμορφος από όλα αυτά τα σκυλιά της καλής κοινωνίας.

Μια μέρα που το σκυλί πεινούσε πολύ, έψαχνε στους κάδους σκουπιδιών να βρει κάτι που να μπορούσε να φάει. Εκείνη την ώρα περνούσε από έναν κάδο σκουπιδιών που στεκόταν δίπλα ένας πολύ περίεργος άντρας. Ο άντρας αυτός φορούσε μαύρα ρούχα και γυαλιά με σκούρους φακούς. Κρατούσε στα χέρια του ένα μήλο και έτρωγε. Καθώς το σκυλί έψαχνε μέσα στο κάδο ο άντρας άρχισε να βρίζει. Το σκυλί χωρίς να κάνει κάτι τον εκνεύριζε και τον ενοχλούσε. Ο άντρας χωρίς λόγο πλησίασε το σκυλί και άρχισε να του φωνάζει. Πέταξε με δύναμη το μήλο που κρατούσε στα πλευρά του ζώου και εκείνο για να αμυνθεί άρχισε να γαυγίζει, ώστε να τον απομακρύνει. Μα εκείνος έτρεξε δίπλα του και άρχισε να το κλωτσάει πολύ δυνατά.

Εκείνη την ώρα περνούσε μια παρέα από παιδιά από εκείνο το σημείο, τα οποία είδαν τον άντρα να συμπεριφέρεται βίαια στο ζώο. Ο σκύλος πήγε προς το μέρος τους και εκείνα έκλεισαν τις μύτες τους από την άσχημη μυρωδιά του και κατευθείαν το διώξαν. Ο άντρας πάει στο σημείο που καθόταν στην αρχή νομίζοντας πως δεν τον είχε δει η παρέα. Το σκυλί συνέχισε να περπατάει κουτσαίνοντας και μπροστά του είδε μια άλλη παρέα παιδιών. Τα παιδιά αυτά είδαν το ζώο που κούτσαινε και το άκουσαν που έκλαιγε. Αμέσως υποπτεύθηκαν ότι κάτι δεν πήγαινε καλά. Αγγριοκοίταξαν τα άλλα παιδιά που ήταν κοντά τους. Φώναξε ένα παιδί στην παρέα αν αυτοί ήταν οι υπευθυνοί, δείχνοντας το

αδέσποτο («εσείς το κάνατε αυτό?»). Η άλλη παρέα αποκρίθηκε πως ο άντρας το έκανε, φοβισμένα και το έβαλαν στα πόδια. («Είναι δειλοι»). Πήγαν τα παιδιά προς το μέρος του άντρα και ένα από αυτά πήρε κρυφά τηλέφωνο την αστυνομία. Τα παιδιά πλησίασαν τον άντρα και τον ρώτησαν γιατί φέρθηκε με τέτοια βαρβαρότητα στο ζωντανό. Εκείνος δεν κάθισε να συζητήσει αλλά άρχισε να φωνάζει στα παιδιά προσβάλλοντας τα.

Μα τι ακούγεται? («ήρθε αστυνομία!!») –μπαίνει μουσική- Ο άντρας αγχώθηκε μα δε μπορούσε να φύγει. («τι γίνεται εδώ?»). Μπαίνει η ομάδα αστυνομικών. Τα παιδιά αναφέρουν το γεγονός κακοποίησης του ζώου και οι αστυνομικοί πιάνουν τον άντρα. («θα πρέπει να ξέρετε ότι η κακοποίηση ζώου τιμωρείται με βαρύ πρόστιμο ή και φυλάκιση του δράστη»). Οι αστυνόμοι οδηγούν τον δράστη στο όχημά τους. Τα παιδιά εξέτασαν την κατάσταση του σκύλου και συμφώνησαν να τον μεταφέρουν στο κοντινότερο κτηνιατρείο.

Μπαίνουν στο κτηνιατρείο και εξηγούν στην ομάδα κτηνιάτρων πως έχει η κατάσταση. Εκείνοι συγχαίρουν τα παιδιά που φρόντισαν τόσο το σκυλί. Οι ειδικοί εξέτασαν το ζώο, το καθάρισαν και το έκαναν να αισθανθεί καλύτερα. Τα παιδιά της άλλης παρέας που παρακολουθούσαν από μακριά τι συνέβαινε ήρθαν και αυτά στο κτηνιατρείο για να δουν την κατάσταση του σκύλου. Οι κτηνίατροι ρώτησαν αν κάποιος από τα παιδιά θα θελε και θα μπορούσε να πάρει το σκυλί σπίτι του, ώστε να συνεχίσει τη ζωή του όμορφα, με μπόλικη φροντίδα και αγάπη.

ΣΥΖΗΤΗΣΗ-ΑΠΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΔΥΣΤΥΧΩΣ-ΕΥΤΥΧΩΣ: φτιάχνουμε μια ιστορία πάνω στο ίδιο θέμα με μια πρόταση που λέει ο κάθε ένας ξεκινώντας με ευτυχώς ή δυστυχώς εναλλάξ

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΜΟΥΣΙΚΟΧΟΡΕΥΤΙΚΗ: Με συνοδεία μουσικής τα παιδιά δημιουργούν ένα κύκλο. το κάθε ένα κάνει μια χορευτική κίνηση ενώ τα άλλα παιδιά ακολουθούν τη κίνηση του συμμαθητή του.

Τέλος τα παιδιά κολλάνε στο πανό που θα τους δοθεί ως αναμνηστικό με τα συνθήματα υπέρ της φιλοζωίας τα χελιδόνια με γραμμένα τα ονόματά τους.

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΜΑΔΙΚΟΤΗΤΑ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ Γ ' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ (17 ΠΑΙΔΙΑ) ΣΧΟΛΕΙΟ ΔΑΛΑΜΑΝΑΡΑΣ (20.11.2015)

ΟΜΑΔΑ: ΠΑΓΩΝΑ ΚΟΣΤΡΙΒΑ , ΝΕΦΕΛΗ ΕΥΤΑΞΙΑΔΗ , ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΑΡΔΟΥΛΑΚΗ , ΕΛΙΝΑ ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ , ΒΙΚΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ , ΒΕΡΟΝΙΚΗ ΚΑΨΑΜΠΕΛΗ

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ :

1.ΞΑΠΛΩΜΑ-ΑΝΑΠΝΟΕΣ : ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΠΗΚΑΝ ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ ΚΑΙ ΞΑΠΛΩΣΑΝ ΠΑΝΩ ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ ΜΕ ΚΛΕΙΣΤΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΥΠΟ ΤΟ ΑΚΟΥΣΜΑ ΧΑΛΑΡΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ.ΕΠΕΙΤΑ ΤΑ ΚΑΛΗΜΕΡΙΣΑΜΕ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΙΠΑΜΕ ΝΑ ΑΡΧΙΣΟΥΝ ΝΑ ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΑΝΑΠΝΟΕΣ.ΠΙΟ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΕΙΣΠΝΟΗ ΑΠΟ ΤΗ ΜΥΤΗ ΚΑΙ ΕΚΠΝΟΗ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΟΜΑ .

2.ΜΑΣΑΖ: ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΕ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΜΑΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΑΜΕ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΕΝΑΝ ΚΥΚΛΟ ΣΕ ΚΑΘΙΣΤΗ ΘΕΣΗ Ο ΕΝΑΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΣΑΝ ΤΡΕΝΑΚΙ ΚΑΙ ΑΡΧΙΣΑΜΕ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΜΑΣΑΖ Ο ΕΝΑΣ ΣΤΟΝ ΑΛΛΟ. ΑΥΤΟ ΒΟΗΘΗΣΕ ΑΡΚΕΤΑ ΣΤΗΝ ΧΑΛΑΡΩΣΗ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΣΜΟ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΕ ΤΟΝ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ .

3.ΓΝΩΡΙΜΙΑ : ΣΤΟΝ ΗΔΗ ΥΠΑΡΧΟΝ ΚΥΚΛΟ ΕΙΠΑΜΕ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΝΑ ΜΑΣ ΠΟΥΝ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΤΟΥΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΑΝ ΑΣΧΟΛΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΚΑΠΟΙΟ ΑΘΛΗΜΑ. ΜΕΤΑ ΤΟΥΣ ΜΟΙΡΑΣΤΗΚΑΝ ΚΑΡΤΕΣ ΑΝΑ ΤΡΙΑ ΑΤΟΜΑ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΑΠΕΙΚΟΝΙΖΑΝ ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΘΛΗΜΑΤΑ ΟΠΩΣ ΤΕΝΝΙΣ ΜΠΑΣΚΕΤ ΚΛΠ.ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΖΗΤΗΘΗΚΕ ΝΑ ΤΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΟΥΝ ΜΕ ΠΑΝΤΟΜΙΜΑ.

4.ΜΑΝΤΗΛΑΚΙ(ΜΠΟΥΚΑΛΙ): ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΙΟ ΓΝΩΣΤΑ ΟΜΑΔΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ.ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΧΩΡΙΣΤΗΚΑΝ ΣΕ ΔΥΟ ΙΣΑΡΡΥΘΜΕΣ ΟΜΑΔΕΣ ΚΑΙ ΣΤΑΘΗΚΑΝ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ .ΤΟΥΣ ΜΟΙΡΑΣΑΜΕ ΑΤΟΜΩΣ ΣΤΟΝ ΚΑΘΕΝΑ ΑΠΟ ΕΝΑ ΝΟΥΜΕΡΟ.Σ ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΜΨΥΧΩΤΕΣ ΕΙΧΕ ΑΝΑΛΑΒΕΙ ΤΟΝ ΡΟΛΟ ΤΟΥ ΔΙΑΙΤΗΤΗ Ο ΟΠΟΙΟΣ ΕΛΕΓΕ ΕΝΑ ΝΟΥΜΕΡΟ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΟΜΑΔΑ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΑ . ΑΥΤΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΕΙΧΑΝ ΤΑ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΑ ΝΟΥΜΕΡΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΒΡΕΘΟΥΝ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΑΙΘΟΥΣΑΣ ΚΑΙ ΝΑ ΜΟΝΟΜΑΧΗΣΟΥΝ ΓΙΑ ΝΑ ΠΙΑΣΟΥΝ ΤΟ ΜΠΟΥΚΑΛΙ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΤΑΝ ΕΚΕΙ.ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΠΑΙΧΝΙΔΙΟΥ ΗΤΑΝ ΝΑ ΠΙΑΣΟΥΝ ΤΟ ΜΠΟΥΚΑΛΙ ΚΑΙ ΝΑ ΤΡΕΞΟΥΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΟΜΑΔΑ ΤΟΥΣ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΤΟΥΣ ΑΚΟΥΜΠΗΣΕΙ Ο ΑΝΤΙΠΑΛΟΣ . ΑΝ ΤΟΥΣ ΑΚΟΥΜΠΗΣΕ Ο ΠΟΝΤΟΣ ΠΗΓΑΙΝΕ ΣΤΗΝ ΑΛΛΗ ΟΜΑΔΑ.

5.ΑΛΥΣΙΔΑ:ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΧΩΡΙΣΤΗΚΑΝ ΣΕ ΤΡΕΙΣ ΟΜΑΔΕΣ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΑΤΟΜΩΝ .ΤΟ ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΔΥΟ ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΠΕΡΣΣΕΥΑΝ ΚΥΝΗΓΟΥΣΕ ΤΟ ΑΛΛΟ ΠΑΙΔΙ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΤΡΕΞΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΠΙΑΣΤΕΙ ΣΤΗΝ ΑΚΡΗ ΚΑΠΟΙΑΣ ΑΛΥΣΙΔΑΣ.ΟΜΩΣ ΕΚΕΙΝΗ ΤΗΝ ΣΤΙΓΜΗ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΦΥΓΕΙ Η ΑΚΡΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΟΙΣΧΗΣ ΑΛΥΣΙΔΑΣ ΩΣΤΕ ΝΑ ΜΗΝ ΤΟ ΠΙΑΣΕΙ ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΚΥΝΗΓΑΕΙ.ΣΤΟΧΟΣ ΗΤΑΝ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΙΣΣΑΡΥΘΜΕΣ ΟΙ ΑΛΥΣΙΔΕΣ.

6.ΑΓΑΛΜΑ-ΓΛΥΠΤΗΣ-ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ:ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΟΙΡΑΣΤΗΚΑΝ ΣΕ ΟΜΑΔΕΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΤΟ ΚΑΘΕΝΑ ΕΙΧΕ ΑΠΟ ΕΝΑΝ ΡΟΛΟ.ΕΝΑΣ ΗΤΑΝ Ο ΓΛΥΠΤΗΣ ΠΟΥ ΕΔΙΝΕ ΜΟΡΦΗ ΣΤΟ ΑΓΑΛΜΑ , ΑΛΛΟΣ ΗΤΑΝ ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΠΟΥ ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΟΤΑΝ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΛΥΠΤΗ ΚΑΙ Ο ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ ΠΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕ ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΔΙΝΕ ΤΙΤΛΟ.ΤΟΥΣ ΘΕΣΑΜΕ ΚΑΙ ΕΝΑ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΘΕΜΑ ΠΟΥ ΗΤΑΝ Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ.

7.ΙΣΤΟΡΙΑ-ΔΡΑΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ Η ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΟΥΤΑΛΙΩΝ:ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΚΑΙ ΕΝΑΝ ΚΑΙΡΟ ΗΤΑΝ ΕΝΑ ΚΟΡΙΤΣΙ ΠΟΥ ΤΑΞΙΔΕΥΕ. ΞΑΦΝΙΚΑ ΒΛΕΠΕΙ ΜΠΡΟΣΤΑ ΤΗΣ ΜΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ.ΚΑΛΩΣΗΡΘΕΣ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΟΥΤΑΛΙΩΝ.Η ΧΩΡΑ ΑΥΤΗ ΕΧΕΙ ΔΥΟ ΠΟΡΤΕΣ ΜΙΑ ΜΑΥΡΗ ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΣΠΡΗ .ΠΡΟΧΩΡΗΣΕ ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΔΙΑΔΡΟΜΟ ΚΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕ ΣΕ ΠΟΙΑ ΠΟΡΤΑ ΘΑ ΜΠΕΙΣ.ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΑΝΟΙΞΕ ΤΗΝ ΜΑΥΡΗ ΠΟΡΤΑ ΕΙΔΕ ΠΑΙΔΙΑ ΝΑ ΚΛΑΙΝΕ ΚΑΙ ΝΑ ΦΩΝΑΖΟΥΝ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΚΑΘΟΝΤΟΥΣΑΝ ΣΕ ΕΝΑ ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΓΕΜΑΤΟ ΦΑΓΗΤΑ ΚΑΙ ΛΙΧΟΥΔΙΕΣ.ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΡΑΤΟΥΣΑΝ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΤΙ ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΚΟΥΤΑΛΙΑ ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΕΦΔΤΑΝΑΝ ΤΗΝ ΤΡΟΦΗ ΓΙ ΑΥΤΟ ΚΑΙ ΕΚΛΑΙΓΑΝ.ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΤΡΟΜΑΓΜΕΝΟ ΒΓΗΚΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΥΡΗ ΠΟΡΤΑ ΚΑΙ ΑΝΟΙΞΕ ΤΗΝ ΑΣΠΡΗ.ΕΚΕΙ ΕΙΔΕ ΠΑΙΔΙΑ ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΚΑΘΟΝΤΑΝ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΑ ΣΕ ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΜΕ ΦΑΓΗΤΑ ΚΑΙ ΓΛΥΚΑ .ΜΕ ΜΙΑ ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΜΕ ΤΑ ΚΟΥΤΑΛΙΑ ΠΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣΑΝ ΣΤΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥΣ ΔΕΝ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΣΑΝ ΝΑ ΦΤΑΣΟΥΝ ΤΗΝ ΤΡΟΦΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥΣ ΑΛΛΑ ΓΙΑ ΝΑ ΤΑΙΣΟΥΝ ΤΟΝ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥΣ.ΡΟΛΟΙ:ΒΙΚΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ:ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ - ΝΕΦΕΛΗ ΕΥΤΑΞΙΑΔΗ :ΚΟΡΙΤΣΙ ΠΟΥ ΤΑΞΙΔΕΥΕ - ΕΛΙΝΑ ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ :ΑΣΠΡΗ ΠΟΡΤΑ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΑΡΔΟΥΛΑΚΗ :ΜΑΥΡΗ ΠΟΡΤΑ - ΠΑΓΩΝΑ ΚΟΣΤΡΙΒΑ :ΘΛΙΜΜΕΝΟ ΠΑΙΔΙ - ΒΕΡΟΝΙΚΗ ΚΑΨΑΜΠΕΛΗ :ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΠΑΙΔΙ .ΑΠΟ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΘΕΛΑΜΕ ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΣΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΒΟΗΘΑΕΙ Ο ΕΝΑΣ ΤΟΝ ΑΛΛΟ.ΓΙ ΑΥΤΟ ΤΟΥΣ ΡΩΤΗΣΑΜΕ ΠΩΣ ΤΟΥΣ ΦΑΝΗΚΕ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΤΙ ΚΑΤΑΛΑΒΑΝ ΑΠΟ ΑΥΤΟ.ΕΠΕΙΤΑ ΤΟΥΣ ΒΑΛΑΜΕ ΝΑ ΖΩΓΡΑΦΗΣΟΥΝ ΚΑΤΙ ΣΧΕΤΙΚΟ ΜΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΝΑ ΓΡΑΨΟΥΝ ΜΙΑ ΛΕΞ ΠΟΥ ΝΑ ΣΧΕΤΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΟΜΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΣ ΤΟ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΟΥΝ.

ΑΥΤΟΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΙΣ ΕΜΨΥΧΩΤΩΝ:

ΠΑΓΩΝΑ ΚΟΣΤΡΙΒΑ:Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΜΟΥ ΜΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΗΤΑΝ ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ.ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΑΡΟΛΟ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΧΑΝ ΞΑΝΑΣΧΟΛΗΘΕΙ ΜΕ ΤΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΗΤΑΝ ΑΡΚΕΤΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΜΑ. ΣΤΗΝ ΑΡΧΗ ΔΥΣΚΟΛΕΥΟΝΤΑΝ ΝΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΘΟΥΝ ΚΑΘΩΣ ΕΝΙΩΘΑΝ ΑΜΗΧΑΝΑ ΚΑΙ ΓΕΛΟΥΣΑΝ ΜΕΤΑ ΟΜΩΣ ΟΛΑ ΠΗΓΑΝ ΚΑΛΑ.ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΘΗΚΑΝ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΕΔΕΙΞΑΝ ΝΑ ΑΝΤΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΜΥΝΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΘΕΛΑΜΕ ΝΑ ΤΟΥΣ ΠΕΡΑΣΟΥΜΕ.ΜΕΡΙΚΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΔΕΙΧΝΑΝ ΝΑ ΔΥΣΤΑΖΟΥΝ ΑΛΛΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΜΨΥΧΩΣΗ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑ ΜΑΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΘΗΚΑΝ ΑΜΕΣΩΣ ΧΩΡΙΣ ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΚΕΨΗ.ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΝΤΑΝ ΑΡΜΟΝΙΚΑ ΧΩΡΙΣ ΓΚΡΙΝΙΕΣ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΟΥΣΑΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΣ.ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΤΩΝ ΕΜΨΥΧΩΤΩΝ ΣΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΗΜΟΥΝ ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΗΤΑΝ ΠΙΟ ΔΥΣΚΟΛΑ.ΠΑΡΟΛΑ ΑΥΤΑ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΗΤΑΝ ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΟ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΠΡΟΗΓΗΘΕΙ.ΕΜΕΝΑ ΟΜΩΣ ΔΕΝ ΜΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΕ ΠΛΗΡΩΣ ΚΑΘΩΣ ΟΛΑ ΕΓΙΝΑΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΚΑΙ ΕΠΙΘΥΜΟΥΣΑ ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΔΕΝ ΒΓΗΚΕ.ΑΠΟ ΑΥΤΗ ΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΕΝΙΣΧΥΘΗΚΕ Η ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΜΕ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΘΑ ΑΣΧΟΛΗΘΩ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ.Η ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΑΛΛΑ ΚΑΙ Η ΧΑΡΑ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΔΙΝΩ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΠΑΙΧΝΙΔΙΟΥ ΜΕ ΓΕΜΙΖΟΥΝ ΚΑΙ ΜΕ ΚΑΛΥΠΤΟΥΝ ΣΑΝ ΑΤΟΜΟ.Η ΑΣΧΟΛΙΑ ΜΕ ΒΟΗΘΑ ΝΑ ΓΙΝΩ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΣΑΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΑΝ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΘΕΑΤΡΟΠΑΙΔΑΓΩΓΟ.

ΒΙΚΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ:ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ , ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΟΥΜΕ ΟΜΑΔΕΣ ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΘΑ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΑΝΤΗΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΠΑΙΧΝΙΔΙΟΥ ΣΕ ΠΑΙΔΙΑ.Η ΔΙΚΙΑ ΜΑΣ ΟΜΑΔΑ ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ ΝΑ ΑΣΧΟΛΗΘΕΙ ΜΕ ΤΟ ΘΕΜΑ

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΜΑΔΙΚΟΤΗΤΑ .ΘΕΩΡΩ ΠΩΣ ΤΟ ΘΕΜΑ ΑΥΤΟ ΗΤΑΝ ΑΡΚΕΤΑ ΒΑΤΟ ΕΙΔΙΚΑ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΑΚΙΑ ΤΗΣ 3ΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΠΟΥ ΕΙΧΑΜΕ ΑΝΑΛΑΒΕΙ.ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΦΑΝΗΚΑΝ ΝΑ ΑΓΚΑΛΙΑΖΟΥΝ ΤΟ ΘΕΜΑ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΝΑ ΠΕΡΑΣΟΥΝ ΠΟΛΥ ΟΜΟΡΦΑ , ΕΦΟΣΟΝ ΖΗΤΗΣΑΝ ΝΑ ΞΑΝΑΕΡΘΟΥΝ.Ο ΔΙΚΟΣ ΜΟΥ ΡΟΛΟΣ ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΗΤΑΝ ΝΑ ΑΦΗΓΗΘΟΥΝ ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΩ ΣΤΗ ΔΡΑΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΣ.ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΗΤΑΝ ΑΡΚΕΤΑ ΗΡΕΜΑ ΚΑΙ ΑΝΟΙΧΤΑ , ΕΤΣΙ ΘΕΩΡΩ ΠΩΣ Η ΟΜΑΔΑ ΜΑΣ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΕ ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ ΚΙ ΑΣ ΥΠΗΡΧΑΝ ΚΑΠΟΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΟ.ΩΣΤΟΣΟ ΠΑΡΟΛΗ ΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΚΑΙ ΟΜΑΛΗ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΠΑΙΧΝΙΔΙΟΥ , ΕΓΩ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΔΕΝ ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΑΣΧΟΛΗΘΩ ΜΕ ΤΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΣΕ ΠΑΙΔΙΑ ,ΔΙΟΤΙ ΘΕΩΡΩ ΠΩΣ ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΚΑΤΑΛΛΗΛΗ ΚΑΙ ΔΕΝ ΜΟΥ ΤΑΙΡΙΑΖΕΙ.

ΝΕΦΕΛΗ ΕΥΤΑΞΙΑΔΗ: Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΜΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΜΑΔΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΜΑΣ ΜΕ ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΘΕΤΙΚΗ. ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ,ΕΠΕΛΕΞΑ ΝΑ ΑΝΑΛΑΒΩ ΤΟ ΜΟΥΣΙΚΟ ΚΟΜΜΑΤΙ,ΚΑΘΩΣ ΕΠΙΣΗΣ ΒΡΗΚΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΦΑΝΤΑΣΤΗΚΑ ΠΩΣ ΑΚΡΙΒΩΣ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΔΡΑΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ. Η ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΕ ΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΟΥΤΑΛΙΩΝ ΠΙΣΤΕΥΩ ΟΤΙ ΗΤΑΝ ΕΝΑ ΠΟΛΥ ΚΑΛΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ,ΠΟΥ ΗΤΑΝ ΚΑΙ ΤΟ ΕΝΑ ΚΟΜΜΑΤΙ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΣ ΙΔΕΑΣ. ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΗΤΑΝ ΠΟΛΥ ΠΡΟΘΥΜΑ ΝΑ ΠΡΟΒΟΥΝ ΣΕ ΔΡΑΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ,ΜΕ ΤΗΝ ΕΜΨΥΧΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΦΥΣΙΚΑ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ,ΚΑΙ ΚΑΘΩΣ ΗΤΑΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΙΚΡΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ,ΗΤΑΝ ΕΥΚΟΛΟ ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΧΑΡΑΚΤΕΙ ΣΤΟ ΜΥΑΛΟ ΤΟΥΣ Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ. ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΜΑΣ,ΗΤΑΝ ΛΙΓΟ ΔΥΣΚΟΛΟ ΝΑ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΟΥΜΕ ΛΟΓΩ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΑΣΗΣ,ΚΑΙ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΠΡΟΕΚΥΨΕ ΑΠΟ ΜΙΚΡΟ ΑΡΙΘΜΟ ΠΡΟΒΩΝ. ΜΠΟΡΕΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΝΑ ΜΗΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΟΜΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΚΟΜΜΑΤΙ ΤΗΣ ΘΕΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ,ΑΛΛΑ ΕΦΟΣΟΝ ΜΟΥ ΧΑΡΙΖΕΤΑΙ Η ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΘΕΩΡΩ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΜΟΥ ΙΚΑΝΟ ΝΑ ΕΞΑΣΚΗΣΩ ΜΕ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΤΙΣ ΓΝΩΣΕΙΣ ΜΟΥ,ΔΕΝ ΑΠΟΚΛΕΙΩ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΑ ΝΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΩ ΜΕ ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΑΡΔΟΥΛΑΚΗ : ΓΕΝΙΚΑ ΔΕΝ ΕΧΩ ΣΚΕΦΤΕΙ ΝΑ ΑΣΧΟΛΗΘΩ ΜΕ ΤΟΝ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΠΑΡΟΛΑ ΑΥΤΑ Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΜΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΟΥ ΦΑΝΗΚΕ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ! ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΟΥ ΦΑΝΗΚΑΝ ΠΟΛΥ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΜΑ ΚΑΙ ΕΔΕΙΞΑΝ ΑΡΚΕΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ. ΤΟ ΚΟΜΜΑΤΙ ΠΟΥ ΕΙΧΑ ΑΝΑΛΑΒΕΙ ΑΦΟΣΤΡΟΥΣΕ ΤΙΣ ΖΩΓΡΑΦΙΕΣ ΠΟΥ ΜΟΙΡΑΣΤΗΚΑΝ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ. ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΤΟΥΣ ΕΞΗΓΗΣΩ ΤΗΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΑΠΟΤΥΠΩΣΟΥΝ ΜΕ ΠΑΝΤΟΜΙΜΑ ΤΑ ΑΘΛΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΕΙΧΑΝ ΔΩΘΕΙ. ΕΜΕΙΝΑ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ. ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΔΕΙΞΑΝ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟ ΚΑΘ ΟΛΗ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΚΑΙ ΟΛΗ Η ΟΜΑΔΑ ΜΑΣ ΕΙΣΕΠΡΑΞΕ ΧΑΡΑ ΑΠΟ ΕΚΕΙΝΑ.

ΕΛΙΝΑ ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ: Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΜΕΡΑ ΗΤΑΝΕ ΠΟΛΥ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΓΙΑ ΜΕΝΑ ,ΚΑΘΩΣ ΔΕΝ ΕΙΧΑ ΞΑΝΑΚΑΝΕΙ ΚΑΤΙ ΠΑΡΟΜΟΙΟ ΚΑΙ ΜΟΥ ΦΑΝΗΚΕ ΠΟΛΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ!ΑΡΧΙΚΑ Η ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΟΥ ΔΩΣΕ ΖΩΝΤΑΝΙΑ ΚΑΙ ΧΑΡΑ.ΚΑΘΩΣ ΕΒΛΕΠΑ ΤΑ ΧΑΜΟΓΕΛΑ ΖΩΓΡΑΦΙΣΜΕΝΑ ΣΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥΣ ΕΝΙΩΣΑ ΟΤΙ ΚΑΝΩ ΚΑΤΙ ΑΞΙΟΛΟΓΟ,ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΝΟΗΜΑ ΚΑΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΔΩΣΕΙ ΕΥΤΥΧΙΑ!ΤΟ ΝΑ ΝΙΩΘΕΙΣ ΟΤΙ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙΣ ΜΑΘΗΣΗ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΙΑ ΜΕΣΩ ΧΑΡΑ ΚΑΙ ΓΕΛΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΙ ΑΡΚΕΤΑ ΣΠΟΥΔΑΙΟ! ΕΓΩ ΑΣΧΟΛΗΘΗΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΧΩΡΙΣΤΟΥΝ ΣΕ ΟΜΑΔΕΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ

ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΘΕΑ ΑΠΟ ΑΥΤΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ Ο ΓΛΥΠΤΗΣ,ΕΝΑ ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΚΑΙ ΕΝΑ Ο ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ ,ΠΟΥ ΘΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΦΤΙΑΞΕΙ Ο ΓΛΥΠΤΗΣ,ΔΙΝΟΝΤΑΣ ΤΟΥ ΕΝΑΝ ΤΙΤΛΟ!ΤΟ ΘΕΜΑ ΗΤΑΝ Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ!ΚΑΤΑΛΗΓΟΝΤΑΣ ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΠΩ ΟΤΙ Η ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΩΓΗΣΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΠΑΙΧΝΙΔΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΚΑΙ ΜΑΚΑΡΙ ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΝΑ ΕΙΧΑΝ ΤΗΝ ΤΥΧΗ ΝΑ ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΟΥΝ ΤΟΥΣ ΕΥΑΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ!

ΒΕΡΟΝΙΚΗ ΚΑΨΑΜΠΕΛΗ: ΌΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΟΜΑΔΑ , ΔΕΝ ΕΔΕΞΕ ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΚΑΙ ΣΕ ΕΜΕΝΑ ΕΝ ΜΕΡΕΙ ΑΦΟΥ ΛΟΓΩ ΤΩΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ ΜΟΥ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΚΑΤΑΦΕΡΑ ΝΑ ΒΡΕΘΩ ΜΕ ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΣΤΟ ΕΛΑΧΙΣΤΟ. ΠΑΡΟΛΑ ΑΥΤΑ ΝΟΜΙΖΩ ΠΩΣ ΗΤΑΝ ΜΙΑ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΑΦΗΣΕ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΩΣΤΕ ΚΑΠΟΙΟ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΝΑ ΕΚΤΕΘΕΙ. Η ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΠΟΥ ΒΑΣΙΣΤΗΚΕ Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΗΤΑΝ Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΟΜΑΔΙΚΟΤΗΤΑ. ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΗΤΑΝ ΛΙΓΑ ΣΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟ ΚΑΙ ΗΡΕΜΑ ΜΕΣΑ ΣΕ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΑ ΠΛΑΙΣΙΑ. ΣΤΗΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΠΟΥ ΕΙΧΑ ΑΝΑΛΑΒΕΙ ΔΕΝ ΥΠΗΡΞΕ ΚΑΠΟΙΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΔΕΝ ΗΜΟΥΝ ΑΓΧΩΜΕΝΗ ΛΟΓΩ ΜΙΑΣ ΜΙΚΡΗΣ ΕΠΑΦΗΣ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΠΡΟΗΓΗΘΕΙ ΜΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΜΠΟΡΕΣΑ ΝΑ ΤΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΘΩ. ΈΔΕΙΞΑΝ ΝΑ ΤΟ ΧΑΡΗΚΑΝ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΜΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΕ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ. ΖΗΤΗΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΝΑ ΕΡΘΟΥΝ ΔΥΟ ΚΟΝΤΑ ΜΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΥΠΟΛΟΙΠΑ ΝΑ ΦΤΙΑΞΟΥΝ ΤΡΕΙΣ ΟΜΑΔΕΣ ,ΠΟΥ Η ΚΑΘΕ ΜΙΑ ΘΑ ΑΠΟΤΕΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΕΣΣΕΡΑ ΑΤΟΜΑ. ΤΑ ΑΤΟΜΑ ΚΑΘΕ ΟΜΑΔΑΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΤΕΚΟΝΤΑΙ ΤΟ ΕΝΑ ΔΙΠΛΑ ΣΤΟ ΑΛΛΟ ΚΑΙ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΠΙΑΣΜΕΝΑ «ΑΓΚΑΖΕ» , ΣΧΗΜΑΤΙΖΟΝΤΑΣ ΕΤΣΙ ΜΙΑ ΑΛΥΣΙΔΑ. ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΑΛΥΣΙΔΕΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΣ. ΤΟ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ (ΧΡΥΣΟΥΛΑ) ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΡΕΧΕΙ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΤΟ ΠΙΑΣΕΙ ΤΟ ΑΛΛΟ (ΓΙΟΥΛΑ). ΓΙΑ ΝΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΕΙ ΟΜΩΣ, ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΦΥΓΕΙ ΣΕ ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΛΥΣΙΔΕΣ. ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΠΟΥ:

1. Η ΓΙΟΥΛΑ ΠΙΑΣΕΙ ΤΗ ΧΡΥΣΟΥΛΑ, ΤΟΤΕ ΘΑ ΑΛΛΑΞΟΥΝ ΟΙ ΡΟΛΟΙ ΚΑΙ Η ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΘΑ ΤΡΕΧΕΙ ΓΙΑ ΝΑ ΠΙΑΣΕΙ ΤΗ ΓΙΟΥΛΑ.
2. ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΠΟΥ ΤΡΕΧΕΙ(ΧΡΥΣΟΥΛΑ) ΚΑΤΑΦΥΓΕΙ ΣΕ ΜΙΑ ΑΛΥΣΙΔΑ, ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΙΑΣΤΕΙ ΣΤΗΝ ΑΚΡΗ ΤΗΣ. ΈΤΣΙ, ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΗ ΑΛΛΗ ΑΚΡΗ ΤΗΣ ΑΛΥΣΙΔΑΣ (ΜΑΡΙΟΣ) ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΥΓΕΙ ΑΠΟ ΕΚΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΤΡΕΞΕΙ ΓΙΑΤΙ ΤΩΡΑ ΠΙΑ ΚΥΝΗΓΑΕΙ ΑΥΤΟ Η ΓΙΟΥΛΑ
3. Η ΓΙΟΥΛΑ ΠΙΑΣΕΙ ΤΟΝ ΜΑΡΙΟ, ΤΟΤΕ ΘΑ ΑΛΛΑΞΟΥΝ ΟΙ ΡΟΛΟΙ ΚΑΙ Ο ΜΑΡΙΟΣ ΘΑ ΤΡΕΧΕΙ ΓΙΑ ΝΑ ΠΙΑΣΕΙ ΤΗ ΓΙΟΥΛΑ, Κ.Ο.Κ.

Μάθημα: Παιδαγωγική του Θεάτρου IV: Η διδασκαλία της Θεατρικής Αγωγής στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια εκπαίδευση

Διδάσκων: Αστέριος Τσιάρας

Ομάδα: Βίρνα Δάφνη Τατάνη

Κυπριανός Γεωργής

Μαρία Παπαδοπούλου

Θάνια Μουλαδάκη

Μέγκι Σούλι

Βασιλική Κονταξή

Πλάνο πρώτης διδασκαλίας: Άσκηση γνωριμίας: Θα περπατήσουμε στο χώρο έχοντας μια μικρή μπάλα. Θα ξεκινήσουμε να πετάμε ο ένας στον άλλον τη μπάλα. Μόλις η μουσική η οποία θα έχουμε επιλέξει να ακούγεται από την αρχή της δραστηριότητας σταματήσει το παιδί το οποίο έχει στα χέρια του τη μπάλα θα συστήνεται στους υπόλοιπους. Η άσκηση θα ολοκληρωθεί εφόσον όλα τα παιδάκια έχουν συστηθεί.

Άσκηση κινησιολογίας για ζεσταμα του σωματος: Θα σχηματίσουμε έναν κύκλο και με τη σειρά ο καθένας θα πηγαινει στην απεναντι πλευρα του κυκλου με έναν διαφορετικο τροπο περπατηματος τον οποιο θα αναθετουμε εμεις στο εκαστοτε παιδι. θα συμμετεχουμε φυσικα κι εμεις στον κυκλο, οπως αλλωστε και σε καθε δραστηριοτητα που θα πραγματοποιηθει. εχουμε βρει 20 διαφορετικα ειδη περπατηματος τα οποια θα χρησιμοποιησουμε τη μερα εκεινη στα παιδια.

Άσκηση βασισμένη στο θέμα που έχουμε επιλέξει να ασχοληθούμε: Το θέμα με το οποίο έχουμε επιλέξει να ασχοληθούμε είναι η διαφορετικότητα μέσω τριών μυθών του Αισώπου. Οι τρεις μύθοι που θα δραματοποιήσουμε χωρισμένοι σε τρεις ομάδες με δύο εμπυχωτές στην καθεμία θα είναι: ο τζίτζικας κι ο μερμυγκας, το λιονταρι και το ποντίκι κι ο λαγός κι η χελώνα. Θα έχουμε ετοιμάσει με χαρτόνια αφτιά, δοντια, χαιτη κι οποιοδηποτε αλλο χαρακτηριστικο εχουν τα παραπανω ζωα θα τα μοιρασουμε στα παιδια αναλογα με το τι ζωο θα υποδυθουν και θα ξεκινήσουμε με μια μια ομάδα. Σας δινω ενα παραδειγμα για να γινω πιο ξεκαθαρη. Η πρώτη ομάδα λοιπον εχει τον μυθο με το λαγο και τη χελωνα.η ομάδα αποτελείται απο 5 παιδια και δυο εμπυχωτες. ο ενας εμπυχωτης και τα τρια παιδια θα είναι χελωνες κι ο αλλος εμπυχωτης με τα δυο παιδια που περισσεουν οι λαγοι. θα φορεσουμε ολοι τα χαρακτηριστικα αντικειμενα που θα εχουμε φτιαξει και μοιρασει απο πριν στα παιδια και θα παρουμε θεση στο χωρο. ενας εμπυχωτης απο μια αλλη ομάδα θα

ξεκινήσει να διαβάζει το μυθό. σε κάθε σκηνή θα κάνει παύση κι οι εμπυχωτες με τα παιδια τους θα δραματοποιουν το παραμυθι. αυτο θα γινει και με τους τρεις μυθους, δηλαδη με τις τρεις ομαδες.

Ασκηση χαλαρωσης: Μετα απο την παραπανω δραστηριοτητα θα ξαπλωσουμε ολοι κατω, θα κλεισουμε τα ματια κι ενας εμπυχωτης θα αφηγηθει το κοινο τελος και των τριων παραπανω μυθων, οπου πλεον θα ζουν αγαπημενοι κι οι εξι ηρωες (ποντικι, λιονταρι, λαγος, χελωνα, τζιτζικι, μυρμηγκι) σε ενα ομορφο δασος και θα ετοιμασουν ενα μεγαλο παρτι για ολους τους τους φιλους. καπως ετσι λοιπον θα τελειωσει η διδακτικη μας ωρα.

Πλάνο δεύτερης διδασκαλίας: Σκεφτηκαμε πως επειδη εχουμε να κανουμε με μεγαλα παιδια, κοντα στην ηλικια μας κι επειδη ειναι ηδη πολυ πιεσμενα απο μαθηματα κλπ να δημιουργησουμε ενα κλιμα παρεας παιζοντας καποια παιχνιδια που πολυ πιθανο να παιζαμε και μεταξυ μας αν μαζευομασταν σε καποιο σπιτι, ωστε να χαλαρωσουν οσο γινεται πιο πολυ.

Θα ξεκινήσουμε με μια ασκηση γνωριμιας κατα την οποια θα δημιουργησουμε εναν κυκλο και θα πεταμε ενα αντικειμενο που θα εχουμε φερει μαζι μας ο ενας στον αλλον και θα συστηνομαστε και λεμε κατι για τον εαυτο μας. Π.χ: "με λενε Βιρνα και μου αρεσει πολυ το θεατρο" ή "με λενε Αννα και χαιρομαι πολυ που ηρθα σημερα εδω".

Μετα απο αυτην την ασκηση συνεχιζουμε με μια ασκηση που λεγεται "συμπληρωσε την εικονα" κατα την οποια ο συντονιστης αυτης της δραστηριοτητας θα δωσει στα παιδια ως συνθηκη μια τοποθεσια π.χ "παραλια" και τα παιδια θα μπαινουν ενα ενα στη συνθηκη αυτη κανοντας κατι που θα εκαναν αν ηταν οντως στην παραλια και ουτω καθεξης.

Στη συνεχεια θα χωριστουμε σε ομαδες αναλογως με το ποσα ατομα θα ειναι αυριο εκει και θα παιξουμε το παιχνιδι που λεγεται "Ταμπελες" κατα το οποιο θα δωσουμε σε καθε ομαδα μια ταμπελα που θα εχει πανω μια διαφορετικη κατηγορια γραμμενη π.χ: "ειδησεις", "εκπομπη", "σειρα" κλπ και ενα κοινο θεμα και μεσα σε ενα 5' περιπου θα κανουμε εναν μικρο αυτοσχεδιασμο η καθε ομαδα αναλογα με την κατηγορια που εχει.

Επομενη δραστηριοτητα ειναι το "χαλασμενο τηλεφωνο" με παντομιμα. καποιος ξεκιναι κανοντας σε παντομιμα με μικρη δραση την οποια βλεπει ο αμεσως επομενος μονο. στη συνεχεια ο επομενος που τον εχει δει κανει την ιδια δραση στον επομενο απο εκεινον και παει λεγοντας. και τελος συγκρινουμε την πρωτη δραση με την τελευταια που ενω ειναι η ιδια απο ατομο σε ατομο αλλαζει και γινεται τελειως διαφορετικη.

Τελος η τελευταια δραστηριοτητα που θα κανουμε ονομαζεται "τρελος σκηνοθετης" κατα την οποια ανεβαινουν καθε φορα 3 ατομα συν ενας απο εμας και ο "σκηνοθετης" μάς υπαγορευει μια ιστορια μοιραζοντας μας ρολους. Ξεκινουμε λοιπον την δραματοποιηση

αυτοσχεδιαστικά κι ο σκηνοθέτης μας σταματάει όταν θελήσει κι εμείς παγώνουμε. Εκείνος μας λέει να αλλάξουμε συναίσθημα και να ξανακάνουμε την σκηνή με το συναίσθημα που μας έχει πει π.χ: "δράμα" και τα σχετικά.

Εχουμε κι άλλες δυο "back-up" δραστηριότητες σε περίπτωση που περισσεύει ο χρόνος αν και πολύ αμφιβαλλω γιατί θα γεμισουν πολύ οι δραστηριότητες που προείπα την ώρα διδασκαλίας μας.

Αυτοαξιολογήσεις μελών:

Παπαδοπούλου Μαρία: Γενικά ήμουν αρκετά ανήσυχη για τη σχέση που θα καταφέρω να αποκτήσω με τόσο μικρά παιδιά και για το κατά πόσο η διδασκαλία που είχαμε ετοιμάσει θα τους κινούσε το ενδιαφέρον και θα τους περνούσε κάποιο μήνυμα. Πήραμε ρίσκο με το να επιλέξουμε να ανεβάσουμε τα παιδιά πάνω στη σκηνή στην κύρια δραστηριότητα καθώς θα έπρεπε να εξηγούμε πολύ καλά την κάθε εντολή που τους δίναμε αλλά να τους αφήσουμε και κάποιο περιθώριο να εκφραστούν μόνο τους. Προσπαθήσαμε να κάνουμε και πολλές κατασκευές- αναμνηστικά για να χαρούν ακόμα περισσότερο την εμπειρία τους μαζί μας και να θυμούνται τι έκαναν και ποιος ήταν ο ρόλος τους την πρώτη τους φορά πάνω στη σκηνή. Μερικές φορές σκεφτόμουν επίσης πως οι μύθοι του Αισώπου ήταν κάπως παρωχημένοι και δε θα τους ενθουσίαζαν αλλά τελικά έδειξαν όλοι να το απολαμβάνουν πολύ. Παραδόξως, το δεύτερο τμήμα – με τα πιο ζωηρά παιδιά- ήταν αυτό που μας παίδεψε αλλά και αυτό που απολαύσαμε περισσότερο γιατί τα συγκεκριμένα παιδιά έλεγαν περισσότερο τη γνώμη τους και συμμετείχαν. Σε γενικές γραμμές είμαι πολύ ευχαριστημένη και από τα παιδιά και από την ομάδα μου γιατί η συνεργασία μας ήταν αρμονικότερη, συννενοούμεσταν αρκετά καλά και η δουλειά που είχαμε να κάνουμε έβγαινε στην ώρα της και όπως έπρεπε. Επίσης θεωρώ ότι όλοι αναπτύξαμε μια πολύ καλή επαφή με τα παιδιά και τα εμπυχώσαμε ο καθένας με τον δικό του τρόπο χωρίς να παραλείψουμε ούτε την πειθαρχία αλλά ούτε και την πλάκα.

Για τη δεύτερη διδασκαλία ήμουν πιο ενθουσιασμένη είναι η αλήθεια γιατί τα παιδιά θα ήταν πιο κοντά στην ηλικία μας οπότε θα μπορούσαμε να κάνουμε πολλά περισσότερα πράγματα. Υπήρχε πάντα βέβαια ο κίνδυνος να βαρεθούν πιο εύκολα και να μη συμμετέχουν οπότε σκεφτήκαμε να αφήσουμε κατά μέρος τα διδάγματα και να το ρίξουμε στο παιχνίδι, πράγμα που θα τους έκανε και να περάσουν καλά και να εκτεθούν στη σκηνή χωρίς να το πολυσκεφτούν. Τα παιδιά εν τέλει δεν ήρθαν, προς μεγάλη απογοήτευση όλων μας. Η διδασκαλία παρ' όλα αυτά πήγε αρκετά καλά καθώς οι συμφοιτητές μας ήταν αρκετά υποστηρικτικοί και ενθουσιώδεις. Η άσκηση βέβαια που απολαύσαμε περισσότερο όλοι ήταν αυτή του "τρελού σκηνοθέτη" που ήταν και η κύρια δραστηριότητα. Οι υπόλοιπες ήταν περισσότερο ασκήσεις γνωριμίας ή για ζέσταμα λίγο πριν την έκθεση των παιδιών, στις οποίες προφανώς δεν υπήρξε κάποιο αξιοσημείωτο αποτέλεσμα εφόσον όλοι γνωριζόμαστε μεταξύ μας και εκτιθέμεθα σε καθημερινή βάση λόγω της σχολής.

Το δρώμενό μας πήγε πολύ καλύτερα απ' όσο περιμέναμε. Είχα δει και τα κορίτσια που το είχαν ξανακάνει σε παράσταση για τα Α.Μ.Ε.Α. και μου άρεσε αρκετά. Εγώ και ο Κυπριανός που δεν συμμετείχαμε εκείνη την πρώτη φορά, παρ' όλα αυτά καταλάβαμε ακριβώς τι

έπρεπε να κάνουμε στις πρόβες και ποιο ήταν το μήνυμα που είχε να δώσει. Την ημέρα που το κάναμε και επί σκηνής, έγιναν και πολλά πράγματα αυτοσχεδιαστικά που όμως πέτυχαν και έδωσαν ένα πολύ καλό αποτέλεσμα.

Μέγκι Σούλι: Οι εμπειρίες που απέκτησα από αυτό το μάθημα ήταν πολύ σημαντικές για την μετέπειτα πορεία μου στο χώρο της θεατροπαιδαγωγικής διδασκαλίας. Αρχικά το δέσιμο της ομάδας ήταν πολύ καλό, δεν υπήρχαν συγκρούσεις παρά μόνον διαφωνίες που λυνόντουσαν με συζήτηση. Η πρώτη διδασκαλία ήταν σε παιδιά 3ης δημοτικού, είχα αχός αρκετό πριν μπουν τα παιδιά στην αίθουσα αλλά μετά όλα πήραν τον δρόμο τους. Θεωρώ πως θα είναι δύσκολο για αρχή να μπορώ να διαχειριστώ μια τάξη μόνη μου γιατί παρατήρησα ότι είχα δυσκολίες στο να επιβληθώ στα παιδιά. Αυτό το κατάλαβα καλύτερα και από την επόμενη τάξη (διδασκαλία) όπου τα παιδιά ήταν πιο ζωντανά και εκεί δυσκολευτήκαμε πολύ όλοι μας. Μετά από αυτήν την εμπειρία μου με τις δυο αυτές διδασκαλίες στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση θα ήθελα πολύ να ασχοληθώ με την θεατροπαιδαγωγική στην πρωτοβάθμια. Η επόμενη εμπειρία που μου χάρισε αυτό το μάθημα ήταν η επαφή μας με τα ΑΜΕΑ. Πήγαμε και επισκεφτήκαμε ένα σύλλογο που παρείχε στα άτομα με ειδικές ανάγκες της Αργολίδας 2 ώρες την ημέρα συντροφιά με παιχνίδια καλλιτεχνικές δραστηριότητες και μουσικές. Ήταν μια απίστευτη εμπειρία που ήρθαμε κοντά με αυτούς τους ανθρώπους, κάναμε και μερικές δραστηριότητες τις πιο απλές στις οποίες ξέραμε ότι θα μπορέσουν να ανταποκριθούν. Στην παρουσίασή του δρώμενου στην ημερίδα για τα ΑΜΕΑ τα βγάλαμε εις πέρας με πολύ κόπο και με μεγάλη επιτυχία, είχαμε αχός αλλά τελικά οι κόποι μας ανατιμηθήκανε με τους ανθρώπους που μας ευχαρίστησαν εγκάρδια. Η τελευταία διδασκαλία αφορούσε τα παιδιά της 2ας λυκείου που τελικά ακυρώθηκε. Δυστυχώς για εμάς δεν μπορέσαν να ζήσουμε και αυτήν την εμπειρία αλλά κάναμε τις δραστηριότητες στους συμφοιτητές μας με μεγάλη επιτυχία.

Βίρνα Δάφνη Τατάνη: Σε αυτό το εξάμηνο είχα την τύχη να συνεργαστώ με πέντε συμφοιτητές μου που για καλή μου τύχη είναι και πολύ καλοί μου φίλοι. Παρόλα αυτά σχεδόν με όλους συνεργαζόμουν πρώτη φορά οπότε δεν ήξερα αν θα είχαμε την ίδια χημεία που έχουμε στην παρέα κι ως ομάδα διδασκόντων. Όταν κάναμε τις πρώτες συναντήσεις μας κατάλαβα αμέσως πως δέναμε παρα πολύ. Δε δυσκολευτήκαμε καθόλου να βγάλουμε το σχεδιαγράμμα των διδασκαλιών που έπρεπε, γιατί οι ιδέες μας ταιριαζαν πολύ μεταξύ τους και συμπληρώναμε ο ένας τον άλλον. Στην αρχή δυσκολευτήκαμε να βρούμε κοινές ώρες για να πραγματοποιήσουμε τις συναντήσεις μας αλλά με λίγο κόπο κι ατομικές θυσίες τα καταφέραμε. Συναντηθήκαμε λοιπόν αρχικά για την πρώτη μας διδασκαλία που θα γινόταν σε δυο τμήματα της τρίτης δημοτικού. Μετά από διάφορες συζητήσεις και προτάσεις που επεσαν στο τραπέζι αποφασίσαμε από κοινού να επιλέξουμε ως κύριο θέμα τους μύθους του Αίσωπου ώστε να δείξουμε τη διαφορετικότητα αλλά ταυτοχρόνως και την ισοτιμία μεταξύ όλων. Ότι είχαμε σκεφτεί να κάνουμε πάνω σε αυτό το καταφέραμε με μεγάλη επιτυχία γιατί υπήρχε πολύ καλή συνεννόηση. Η εμπειρία μου με αυτά τα παιδιά ήταν εξαιρετική, ίσως από τις πιο δυνατές στιγμές που έχω βιώσει τα τρία χρόνια που βρίσκομαι σε αυτή τη σχολή. Μέσω της επαφής μου μαζί τους έγινα κι εγώ για λίγες ώρες πάλι παιδί, κυληστήκα στα πατωμάτα, γέλασα, έπαιξα, έτρεξα κι αφήσα καθετί ασχημό είχα μέσα μου πίσω. Ακόμα κι όταν αποχωρήσαν από την αίθουσα μέσα μου ήμουν

γεματη μονο με ομορφα κι αγνα συναισθηματα. Ειδικα το πρωτο τμημα ηταν τουλαχιστον εξαιρετικο! Ανταποκριθηκαν τοσο καλα σε αυτα που τους ζητουσαμε που προσθεσαμε κι εξτρα δραστηριοτητα γιατι μας ειχε περισσειπει αρκετος χρονος. Το δευτερο τμημα απο την αλλη, μας δυσκολεψε αρκετα ομολογω, ειδικα στην αρχη, για αυτο κιολας στην πορεια αναγκαστηκαμε να αφαιρεσουμε, αυτη τη φορα, καποιες δραστηριοτητες ή να προσθεσουμε αλλες πιο απλες στη θεση των αρχικων. Στη δευτερη διδασκαλια που ειχαμε δεν εχω να πω πολλα διοτι δεν πραγματοποιηθηκε στην ουσια ποτε, λογω καποιων θεματων που προεκυψαν με τα σχολεια. Παρολα αυτα η συνεργασια μου με την υπολοιπη ομαδα σε αυτη τη διδασκαλια θεωρω πως ηταν ακομα καλυτερη απο την πρωτη, γιατι ειχαμε περισσοτερες ιδεες, ισως επειδη ειχαμε να κανουμε και με μεγαλυτερα παιδια και στις προβες των δραστηριοτητων δεν σταματουσαμε να γελαμε. Μπορει να μην πραγματοποιηθηκε με τους μαθητες που περιμεναμε αλλα η εφαρμογη των δραστηριοτητων στους συμφοιτητες μας στεφθηκε με μεγαλη επιτυχια! Απο ο,τι φανεκε το διασκεδασαμε ολοι πολυ! Τελος το δρωμενο που παρουσιασαμε το ειχαμε ετοιμασει πριν καιρο εγω με τη Θανια, τη Μεγκυ και τη Βικυ (συν δυο κοπελες εκτος ομαδας) για να το παρουσιασουμε σε μια ημεριδα που γινοταν εδω στο Ναυπλιο την παγκοσμια ημερα ατομων με αναπηρια. Ειχαμε την τυχη να ερθουμε σε επαφη και με τα ιδια τα παιδια και να τους κρατησουμε συντροφια για λιγες ωρες μεσω καποιων θεατρικων παιχνιδιων. Ηταν απλως, η ωραιοτερη εμπειρια στη μεχρι τωρα ζωη μου! Τετοια συγκινηση, δεος κι ολοκληρωση μεσα μου δεν ειχα ξανανιωσει πριν! Παιρνεις απιστευτα πραγματα απο αυτα τα παιδια, χωρις να δινεις τιποτα και φευγεις απο κει μεσα εχοντας γινει λιγο καλυτερος ανθρωπος απο ο,τι ησουν πριν. Ή τουλαχιστον ετσι εχεις σκοπο να κανεις. Συνοψιζοντας λοιπον και κλεινοντας την αυτοαξιολογηση μου, η εμπειρια μου, οπως νομιζω καταλαβατε διαβαζοντας ολα τα παραπανω, σε αυτο το μαθημα ηταν η καλυτερη εμπειρια που μου χει προσφερει μεχρι τωρα καποιο μαθημα σε αυτη τη σχολη!

Θάνια Μουλαδάκη: Η πρώτη διδασκαλία έγινε σε παιδιά δημοτικού. Είχα αρκετό άγχος για το πώς θα διαχειριστώ τις συμπεριφορές των παιδιών για παράδειγμα ένα ανήσυχο παιδί και ένα εσωστρεφές παιδί. Όλα όμως κύλησαν ομαλά και εγώ δεν φοβήθηκα να επιβληθώ αλλά και να παρακινήσω τα παιδιά. Η διδασκαλία άρεσε πολύ στους μαθητές και αυτό μου έδωσε ώθηση για την επόμενη διδασκαλία που ήταν ακριβώς μετά. Η συγκεκριμένη είχε άλλη εξέλιξη αφού αυτήν την φορά είχαμε να κάνουμε με πιο ζωντανά πλασματάκια τα οποία είχαν συσσωρευμένη ενέργεια μέσα τους. Εκεί ο σκοπός μου πια είχε αλλάξει, θα έπρεπε να αφήσω στην άκρη την προσωπική διασκέδαση αλλά να συγκεντρώσω τα παιδιά και βγει ομαλά η διδασκαλία. Τελικά όλα πέτυχαν και κατάλαβα ότι και από τις δύο διδασκαλίες έμαθα πράγματα και βεβαίως, έδωσα. Η επόμενη δραστηριότητα για το μάθημα είχε να κάνει με ένα δρώμενο το οποίο θα γινόταν σε μία ημερίδα για τα Άτομα με ειδικές ανάγκες. Ήταν η πρώτη φορά που θα ερχόμουν κοντά σε αυτό το θέμα και θα μάθαινα από μέσα τα προβλήματα και τις ανησυχίες τους, μία εβδομάδα πριν την παρουσίαση του θεατρικού δρώμενου στην ημερίδα, επισκεφτήκαμε τον χώρο των ατόμων και τους γνωρίσαμε από κοντά, εκεί παίξαμε κάποια θεατρικά παιχνίδια. Ήταν από τις πιο όμορφες και πιο αγχώδης εμπειρίες που έχω ζήσει στην σχολή, η ενέργεια που πήρα από αυτά τα άτομα ήταν απίστευτη και δυστυχώς λόγω της απειρίας μου και του άγχους μου για τυχόν

λανθασμένες συμπεριφορές, δεν μπόρεσα να δώσω και εγώ την δύναμη και την ενέργεια μου.

Στην ημερίδα το άγχος ήταν πολύ για δύο λόγους, πρώτον γιατί δημιουργήσαμε κάτι που δεν έχουμε μία απόλυτη σιγουριά ότι θα αρέσει και δεύτερον γιατί το κοινό αυτήν την φορά ήταν ιδιαίτερο. Παρά τους προβληματισμούς μου, το θεατρικό δρώμενο άρεσε πολύ στο κοινό κρίνοντας από τα συγχαρητήρια που δεχτήκαμε στην πορεία και πέρασε τα μηνύματα που θέλαμε να περάσουν και η εμπειρία σίγουρα θα μας μείνει αξέχαστη. Η τελευταία δραστηριότητα θα απευθυνόταν σε μαθητές λυκείου, το πιο δύσκολο κομμάτι ήταν να μπορέσουμε να δημιουργήσουμε διασκέδαση και να περάσουμε στα παιδιά μηνύματα χωρίς να βαρεθούν. Οι πρόβες μας ήταν απίστευτες, η χημεία της ομάδας ήταν πλέον φανερό και πλέον έξω από δουλειά και προσπάθεια, υπήρχε γέλιο και όμορφες εμπειρίες. Προσωπικά είχα αγχωθεί για το θεατρικό παιχνίδι που θα παρουσίαζα αλλά ήξερα ότι στην πορεία των πραγμάτων, το άγχος για την έκθεση μου θα εξαφανιστεί και στην θέση του θα μπει πάθος για δημιουργία. Εν τέλει η παρουσίαση δεν έγινε σε μαθητές λυκείου αλλά στους φοιτητές της σχολής μας, πλέον η διασκέδαση έγινε κύριος στόχος και τα θεατρικά παιχνίδια μας χάρισαν άφθονο γέλιο ως αποχαιρετιστήριο δώρο για τις Χριστουγεννιάτικες γιορτές.

Βασιλική Κονταξή: Η συνεργασία μου με την ομάδα κύλισε ομαλά και είχε ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Ακούστηκαν πολλές ιδέες για δραστηριότητες και δράσεις. Όπως είναι φυσικό σε μία ομάδα 6 ατόμων υπήρχαν διαφωνίες, οι οποίες όμως δεν μας εμπόδισαν να βγάλουμε ένα καλό αποτέλεσμα. Μεγάλος παράγοντας βέβαια στο να πραγματοποιηθούν οι δράσεις ήταν τα ίδια τα παιδιά όπου δεν δημιούργησαν κανένα πρόβλημα. Στη πρώτη διδασκαλία όπου τα παιδιά ήταν λίγο ζωηρά χρειάστηκε να προσθέσουμε μία δράση που σκεφτήκαμε εκείνη την στιγμή γιατί ήταν τρομερά ενεργά και ο χρόνος μας επέτρεψε άλλη μία δραστηριότητα. Σε αντίθεση με τη δεύτερη, όπου τα παιδιά ήταν λίγο πιο ήσυχια στην αρχή και αργότερα μας πήρε αρκετή ώρα η δραματοποίηση. Ήθελαν όλοι να συμμετέχουν, ακόμα και ένα κοριτσάκι με ματωμένη μύτη, όπου για να νιώσει πιο άνετα, έβαλε όλη η ομάδα από ένα μαντήλι στη μύτη της. Δυστυχώς, η τρίτη διδασκαλία δεν πραγματοποιήθηκε, καθώς τα παιδιά δεν ήρθαν τελικά στο τμήμα μας. Θα θέλαμε να συνεργαστούμε με την β' λυκείου, για να μπορέσουμε να συγκρίνουμε τυχόν ομοιότητες και διαφορές μεταξύ των ηλικιών. Παράλληλα ασχοληθήκαμε στο τέλος με το να ετοιμάσουμε το δρώμενο της ομάδας. Το έργο και η παρουσίαση του είχε ήδη δουλευτεί για άλλη δράση, που αναφέρω παρακάτω. Απλά χρειάστηκε να το προσαρμόσουμε στις ανάγκες και τη δυναμική της ομάδας. Η έκβαση του δρώμενου, εντέλει, ήταν ομαλή, παρόλο που ήταν μία μικρή ιστορία. Τέλος, συνεργάστηκα και με μία δεύτερη ομάδα όπου κληθήκαμε να πάμε στο σύλλογο για τα παιδιά ΑΜΕΑ. Το μόνο που μου άφησε αυτή η εμπειρία ήταν γλυκύτητα. Είναι απίστευτο πόσα πράγματα μπορείς να πάρεις από αυτά τα παιδιά αλλά και από αυτούς που τα φροντίζουν. Αρχικά πήγαμε στο σύλλογό τους για να τα γνωρίσουμε και να παίξουμε μαζί τους. Είχαν όλη την καλή διάθεση να μας γνωρίσουν και να μας αφήσουν να ασχοληθούμε κι εμείς μαζί τους. Είναι μία δράση που σίγουρα θα συνεχίσω να κάνω και μετά το τέλος του εξαμήνου, ανεξάρτητα από το μάθημα.

Κυπριανός Γεωργής: Κυπριανός Γεωργής,

Λίγα λόγια για αυτά που αποκόμισα από το μάθημα: Παιδαγωγική του Θεάτρου IV:
Η διδασκαλία της Θεατρικής Αγωγής στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Αρχικά, να αναφέρω ότι ήταν η πρώτη φορά που ερχόμουν σε επαφή με παιδιά της τρίτης δημοτικού και είχα διδακτικό ρόλο. Στις δύο διδασκαλίες που κάναμε προσπαθήσαμε να περάσουμε στα παιδιά ότι κανένας δεν είναι διαφορετικός. Μου έκανε εντύπωση ότι παρόλο που το πρώτο τμήμα ήταν πιο ήσυχο φάνηκε να χρειάζεται να καταβάλλουμε περισσότερη προσπάθεια για να κατανοήσει το θέμα μας. Ίσως, όμως και αυτό να ήταν ιδέα μου καθώς στο πρώτο τμήμα είχα περισσότερο άγχος. Το θέμα της διαφορετικότητας το αναλύσαμε μέσα από δραματοποίηση των μύθων του Αισώπου που συμμετείχαμε τόσο εμείς (εγώ υποδυόμουν το λιοντάρι στο μύθο με τα ποντίκι) όσο και τα παιδιά (ντυμένα αναλόγως σε λιοντάρια και ποντίκια). Είχαν προηγηθεί φυσικά ασκήσεις γνωριμίας που βοήθησαν τόσο εμάς για να γνωρίσουμε τα παιδιά και να μας φύγει ένα βάρος, όσο και για να γνωρίσουν τα παιδιά εμάς και να «ανοιχτούν» στις δραστηριότητες που ακολούθησαν.

Στην Τρίτη διδασκαλία είχαμε ετοιμάσει κάτι τελείως διαφορετικό που προσέγγιζε τον αυτοσχεδιασμό. Δεν είχαμε τόσο σαν θέμα τον διδακτισμό, καθώς αναφερόμασταν σε άτομα που βρίσκονταν στην εφηβία και κον'τα στην ενηλικίωση, οπότε σκοπός μας ήταν να χαλαρώσουν και να ψυχαγωγηθούν και να απομακρυνθούν από έννοιες όπως μαθήματα, φροντιστήρια, πανελλήνιες κ.α. Το άγχος μου εδώ ήταν μπορώ να πώ ακόμα μεγαλύτερο γιατί τα παιδιά εδώ θα είχαν πιο ξεκάθαρα στο μυαλό τους ρόλους μας (φοιτητές και όχικαθηγητές), οπότε μπορεί να μην υπήρχε και η κατάλληλη συνεργασία. Τελικά, το σχολείο τους δεν κατάφερε να ερθεί και παρουσιάσαμε τη διδασκαλία μας στους συμφοιτητές μας, πράγμα που θα ήταν κάτι που θα ήθελα να δοκιμάσω.

Τέλος, ήταν μια εμπειρία που μου πρόσφερε αρκετά πράγματα όσο αναφορά τη διδακτισμό, την ικανότητα να ψυχολογείς σαν διδάσκων τα παιδιά και να μπορείς να κρίνεις παρατηρώντας προς τα που έχει κλίση ένα παιδί μέσω του θεατρικού παιχνιδιού. Για παραδείγμα κατευθείαν εντόπιζα ποιό παιδί ασχολείται με τα αθλήματα, ποιό είναι πιο αφηρημένο, ποιό είναι πιο ήπιων τόνων, ποιό είναι στο περιθώριο, ποιό έχει καλλιτεχνική τάση κ.λ.π. Κλείνοντας θα ήθελα να πώ, ότι η συνεργασία μου με τα υπόλοιπα μέλη της ομάδας μου ήταν άψογη και θα επέλεγα την ίδια για τυχόν μελλοντικές ομαδικές διδασκαλίες

1 Αρχικά σκεφτήκαμε ότι καλό θα ήταν να βάλουμε τα παιδιά στο κλίμα για το τι θα ακολουθήσει με το καλωσόρισμά τους. Έτσι αποφασίσαμε να φτιάξουμε για το λαιμό τους 3 διαφορετικά σχήματα με διαφορετικά χρώματα. Αυτό θα γίνει γιατί ο σκοπός της πρώτης δραστηριότητας προθέρμανσης-γνωριμίας, είναι τα παιδιά να χωριστούν σε ομάδες ανάλογα με το σχήμα και το χρώμα που θα φοράνε, στην συνέχεια θα πρέπει με την ομάδα τους να σχηματίσουν το σχήμα που φορούν και να φωνάξουν τα ονόματά τους.

2. Αφού τελειώσει η πρώτη δραστηριότητα με τα σχήματα, θα καθίσουμε μαζί με τα παιδιά σε ένα κύκλο. Στη συνέχεια, κάθε ένας από μας και τα παιδιά θα πρέπει να πει το όνομα του και κάτι που φαντάζεται ότι κρατάει εκείνη την ώρα. Σκοπός αυτής της δραστηριότητας είναι τα παιδιά και οι εκπαιδευτές να γνωριστούν λίγο καλύτερα, αφού στη συνέχεια θα περάσουμε στην κύρια δραστηριότητα.

3. Πριν ξεκινήσει η δραστηριότητα τα παιδάκια θα πρέπει να τρέξουν μέχρι τη μία γωνία της αίθουσας για να βγάλουν τα σχήματα και στη συνέχεια θα πρέπει να πάνε πίσω στην σκηνή για να φορέσουν αυτάκια. Σκοπός αυτού είναι να μπουν τα παιδιά στο κλίμα της δραστηριότητας που ονομάζεται τα δικαιώματα του κουνελιού και έχει ως απώτερο σκοπό να μάθουν τα παιδάκια για τα δικαιώματα του παιδιού. Αφού φορέσουν όλοι αυτάκια θα καθίσουν και πάλι σε κύκλο. Θα προσπαθήσουμε να τους εξηγήσουμε τι σημαίνει δικαίωμα και στη συνέχεια θα τα ρωτήσουμε τι χρειάζονται τα κουνελάκια για να ζήσουν, όλες οι απαντήσεις θα γραφούν σε ένα πίνακα και στη συνέχεια θα συζητηθούν. Τελειώνοντας με τη συζήτηση θα επαναληφθεί η διαδικασία ερώτηση και καταγραφή απαντήσεων μόνο που αυτή τη φορά θα απαντάνε για το τι χρειάζεται ένα παιδάκι για να ζήσει. Αφού τελειώσουμε και με αυτό θα γίνει πάλι μία μικρή συζήτηση και θα προσπαθήσουμε να τους εξηγήσουμε με απλά λόγια ή μέσα από κάποια ιστοριούλα ποια είναι τα δικαιώματα που έχει κάθε παιδάκι στον κόσμο σύμφωνα με την αντίστοιχη σύμβαση.

4. Μετά το τέλος της κύριας δραστηριότητας και επειδή αυτή μάλλον θα τα έχει κουράσει αρκετά, αποφασίσαμε ότι θα πρέπει να τα αποχαιρετήσουμε με ένα πολύ χαλαρό και διασκεδαστικό παιχνίδι που ίσως και να το γνωρίζουν ήδη. Αυτό είναι το "βάζω το χέρι εδώ, βάζω το χέρι εκεί", το μόνο που θα πρέπει να κάνουν είναι να τραγουδάνε και να χορεύουν.

!

,

